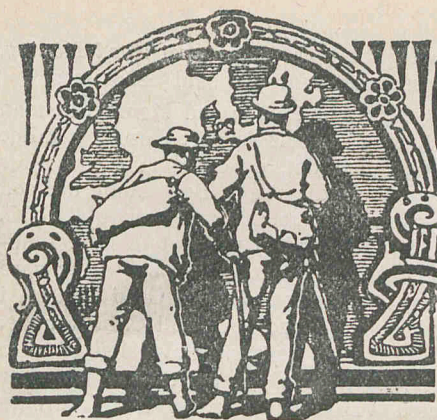

UDGIVET AF DE CENTRALISEREDE SKANDINAVISKE FORENINGER

Den forenede Svend

ORGAN FOR SKANDINAVER I UDLANDET

№ 1/2

Januar / Februar 1928

XXVII. Aargang

Abonnement: 4 Fr. aarlig, frit tilsendt.

Chansen for at faa Arbejde i Udlandet i Aar.

Endskønt vi dog endnu ikke har naaet den egentlige Rejsetid, har C. U. K. s Sekretariat allerede faaet mange Forespørgsler vedrørende Chansen for at faa Arbejde ude. — Desværre har alle Forespørgsler maattet besvares med et: Vent! Og endnu er det ikke muligt at stille et bestemt Horoskop i saa Henseende for Aaret 1928.

Foreløbig vil Situationen udvikle sig saadan, at C. U. K. ikke direkte kan anbefale Udrejse, hvilket fremgaar af følgende:

Frankrig kommer for Øjeblikket, og vistnok i den nærmeste Fremtid, saadan som det blev fremstillet her i Bladet for ca. et Aar siden, ikke i Betragtning som Arbejds- og Rejseland for Naverne. Arbejdsstilladelse gives ikke, og selv om Politiet ikke er slet saa forrykt til at kontrollere, som for et Aar siden, saa er der til Gengæld ikke meget Arbejde. Flere af de Svende, som i November Maaned rejste f. Eks. til Nizza, har gaaet mere eller mindre uden Arbejde Vinteren over. I Elsas er det ogsaa sløjt, ligesom der ogsaa hører mere end Slumpetræf til at kunde faa Arbejde i Paris og faa Lov til at udøve det. — Dertil kommer, at alt er bleven dyrere i Frankrig, medens Lønningerne snarere er for nedadgaaende, saa Forholdene kan betegnes som ret daarlige. Naa, det kunde jo altid være bedre end at gaa arbejdsløs hjemme. Men naar det baade er vanskelig at opnaa Arbejde, og saa godt som umuligt at faa den nødvendige Tilladelse til at udøve det, da nytter al god Vilje jo ikke noget.

I *Belgien* ser det ud til, at Forholdene stadig bedres, selv om Lønningerne kan betegnes som ret daarlige, set i Forhold til Leveomkostningerne. Og det vil vel ogsaa være muligt for Metalarbejdere at faa Arbejde, ligesom der f. Eks. i vor stabile Brysselerafdeling staar tilmeldt nogle Snedkere og Skrædere. Men Betingelsen for at have Chanser i Belgien, saa længe der ikke er virkelig gode Konjunkturer, er — meddeler Afdelingen —, at Svendene i Forvejen har Kendskab til det franske Sprog. Kun saadanne, og samtidigt skal det selvfølgelig være Svende, der ikke saa let taber Modet, kan det med nogenlunde god Samvittighed tilraades at forsøge Lykken i Belgien. — Hvad *Tyskland* angaar er det endnu for tidlig at udtale sig om Chansen i dette Land. Bedrager ikke alle Solemærker skulde det senere hen blive godt for Bygningshaandværkere, men endnu er det under alle Omstændigheder for tidligt at rejse dertil.

Af de Lande ude, hvor vi har Afdelinger, har vi saa Spanien og Svejts tilbage. Hvad *Spanien* angaar,

hersker der for Øjeblikket daarlige Forhold dér, saa vor Barcelonaafdeling fraraader paa det bestemtteste at komme dertil, ligesom det i det store og hele ikke kan anbefales at tage til *Svejts*. Saavidt man kan overse Situationen, bliver Zürich den eneste By, som ogsaa igen i Aar vil kunde optage en Del Svende i større Antal. Men ligefrem agitere for Tilrejse kan vi ikke anbefale. Alle strømmer til Zürich, baade Udlændinge, og Svejterne selv fra andre Kantoner, saa der kan ogsaa blive overfyldt, og bliver der da begyndt med at nægtes Arbejdsstilladelse, staar vi — C. U. K. — med Ansvaret overfor de Svende hjemmefra, som paa Grundlag af Agitation fra vor Side er rejst herved. Men naar Forholdene er saadanne, at det hele afhænger af saa godt som een By (paa Landet kan vel ogsaa opdrives Arbejde, men dog heller ikke altid saa let, som man tror, og mange Svende er ogsaa stærkt misfornøjet med Betalingen dér), saaledes at naar det glipper i den, man ikke kan vise Svendene andre Arbejdspladser i andre Byer og Lande — da kan C. U. K. ikke paatage sig det store Ansvar, som det virkelig er, at agitere for at rejse til Svejts. — Der kommer uden særlig Agitation Svende nok alligevel, mest saadanne fra Frankrig og hjemmefra, som før har arbejdet i Svejts, og saa enkelte, som rejser ud paa maa og faa, samt dem, som rejser alligevel, selv om det i Forvejen er sagt, at der ikke kan garanteres for Arbejde. Saadanne kan selvfølgelig godt indmeldes hjemmefra paa «Uberejst Mærke»; naar de, selv om der bliver gjort dem opmærksom paa, at vi ikke kan garantere for noget, alligevel vil rejse; da har vi heller ikke noget Ansvar, og som Medlemmer ved Ankomsten ude, har de i al Fald større Chanser for alligevel at faa og kunde holde Arbejde. — Men direkte agitere for Udrejse kan vi ikke, og bedes Kassererne hjemme venligst rette sig derefter. Jeg véd nok, at hellere vil disse sige og meddele de Rejselystne: Svende, rejs ud i Stedet for at gaa hjemme og drive, ligesaadan som vi herude gerne vilde anbefale Udrejse. Men naar Forholdene nu engang er saadanne, at vi ikke forsvare en saadan Agitation, da maa vi holde os «i Skindet» og afvente bedre Tider. Der er ikke andet at gøre. — Vi herude har nu i Aarenes Løb samlet saa mange Erfaringer, hvornaar Udrejse kan anbefales eller ikke under de nuværende Forhold med Pas og Arbejdsstilladelse, at det kan siges, at det absolut er nødvendigt, at alle vore Tillidsmænd hjemme retter sig derefter. Hellere maa der komme nogle Svende færre ud, end C. U. K. skal blive Skyld i, at Svende, der maaske endda har laant til Rejsepengene, bliver lokket forgæves ud. —

Forøvrigt er det jo ikke umuligt, men tværtimod

sandsynligt, at Forholdene for Udrejse bedres længere hen paa Foraaret og Sommeren, og tænker jeg i saa Henseende nærmest paa Tyskland, derfor venter jeg lidt endnu med den obligatoriske Foraarsartikel i den danske Arbejderpresse om Chanserne ude. Der er ikke meget ved at kun maatte fraraade Udrejse, og maaske Forholdene i Tyskland allerede har afklaret sig saadan om en Maanedes Tid, at man da kan meddele mere positive Oplysninger.

Der vil jo nok i Løbet af Marts Maaned henvende sig en Del Rejselystne til vore Afdelinger hjemme, og kan vore Tillidsmænd da som Svar give Svendene et Eksempel af dette Blad, af hvilket der da vil blive sendt et større Antal Eksemplarer end ellers, ikke mindst fordi Bladet ogsaa indeholder Adressefortegnelse. — Enhver kan da afgøre, med sig selv om han alligevel vil rejse eller ej; det bliver fuldstændig paa eget Ansvar, hvad der er noget helt andet, end naar vi direkte anbefaler Udrejse. C. U. K.'s Renomé som en Organisation, som kun yder rigtige og *fuldtud sandfærdige* Oplysninger maa under alle Omstændigheder bevares!

Vender vi os derefter tilsidst til de nordiske Lande, da har Svenske og Norske ikke den mindste Udsigt til at faa Arbejde i Danmark, hvor Arbejdsløsheden, selv om den er betydelig mindre end for et Aar siden, endnu maa skrives med et saa skrækeligt Tal som godt 75,000. Ligeledes er det plat umuligt for Svenske og Danske at faa Arbejde i Norge, i al Fald at faa Arbejdstilladelse. Alle vore norske Afdelinger fraraader paa det indstændigste Tilrejse. — Derimod er der vel mere Udsigt til at Norske og Danske kan rejse til Sverige, selv, om det ikke bliver i betydeligt Antal. Men endnu er det for tidlig at udtale sig bestemt derom.

Skulde der i det ene eller andet Land, i en bestemt By eller Egn, indtræde Forandringer til det bedre, saaledes at Tilrejse kan anbefales for visse Fag, da haaber vi, at vi her bliver underrettede derom, saaledes at vi straks, eventuelt pr. Cirkulære, kan underrette Afdelingerne derom; thi der er heller ikke noget, vi gernere vil, end at faa Svende ud: først og fremmest for selve Rejselivets Skyld, men ogsaa for at faa dem væk fra den deprimerende Arbejdsløshed, men System maa der være i vore Oplysninger... og derfor er denne Artikel bleven, som den er, og ikke, som baade vi selv og vore Tillidsmænd hjemme vilde ønske den. *H. J. Larsen.*

Rejser Du ud, da sørg for, at Du ikke har Skillemønt ved Ankomsten til Udlandet. Hverken for Kobber- eller Sølvpenge giver Vekssellerne mere end en Brøkdel af Vædien. Sedler, selv om det ogsaa er Enkrone-Sedler, omveksles derimod til fuld Værdi.

Ændring af Lovene for Skandinaviens Vedkommende?

Som bekendt afholdt vore Afdelinger i Skandinavien en Konference den 28. August 1928 i Middelfart. I Praksis kan man dog nok kalde Konferensen for en saadan af vore danske Afdelinger; thi ingen af vore Afdelinger i Norge og Sverige deltog deri, selvfølgelig paa Grund af de dermed forbundne store Omkostninger. — Konferencen blev indkaldt paa en lidt mærkelig Maade, som i al Fald ikke mere maa forekomme, hvad de fleste Afdelinger hjemme ogsaa er enige om, ligesom den ogsaa blev kaldt Kongres, hvad den ikke var, dertil var Grundlaget baade for løst og Tiden — en 7-8 Timer —

for knap. Men Konferencen var arrangeret i *god Mening*, og *det* maa ikke glemmes, naar den skal bedømmes.

Den var endda arrangeret i saa god Mening, at man gik med til den under et helt forkert Løsen, nemlig: Yde, men ikke nyde, hed det, og er al Ære værd for de i Betragt kommende Medlemmer. Der skulde dermed siges, at hjemme vilde man hellere understøtte C. U. K., eller rettere Arbejdet ude, end at nyde af Kassen. Imidlertid er Fakta det, at det — økonomisk set — er vore nordiske Afdelinger og — dog i ringere Grad — dem i Svejts, der siden Krigens Udbrud har holdt C. U. K. oppe, altsaa i snart 14 Aar, eller omtrent Halvdelen af hele C. U. K.'s Levealder! — Naar vi de sidste Aar især har maattet kæmpe med Vanskeligheder, er den indirekte Grund ganske vist den, at den Støtte, vi ellers fik hjemmefra — og dermed menes alle nordiske Afdelinger — er gaaet tilbage, grundet paa den lange Krise i Danmark og tildels i Norge, ja, at vi endog har maattet sende Tilskud hjem. Men den *virkelige* Grund er at søge i, at vi har mistet vor Reservekassebeholdning paa godt 30,000 Fr. gennem Inflationen i Tyskland. Fra Krigens Udbrud i Juli Maaned 1914 til langt ind i 1924 modtog vi ikke en Cts. fra de tyske Afdelinger, med Undtagelse af nogle mindre Beløb, som det — paa Trods af det daværende K. U.'s Modstand i Berlin — lykkedes os at redde. Nu er det klart, at C. U. K., saa lidt som nogen anden Organisation, er opbygget paa det Princip, at en stor Del af Afdelingerne og Medlemmerne ikke yder noget til Organisationen, i al Fald direkte; thi vel betalte vore Medlemmer i Tyskland Kontingent, som dog blev mere og mere værdiforringet, men Hovedkassen kom det ikke til gode. Hvad vi i de gode Aar hjemme fik fra Afdelingerne dér, blev brugt, sammen med det, hvad de svejtsiske Afdelinger kunde yde, til at holde Organisationen oppe med. Normalt skulde selvfølgelig en Del deraf kunde være noteret som Overskud, til Henlæggelse til daarligere Tider; men naar mellem en Tredie- og Fjerdedel af alle Medlemmer overhovedet ikke er nogen Støtte for H. K. i 10 Aar, og dertil kommer, at vore Afdelinger i Frankrig og Belgien grundet paa Valutaforholdene, heller ikke var eller er nogen særlig økonomisk Støtte for C. U. K., noget som disse Afdelinger dog ikke kan gøre for, i al Fald ikke efter, at Kontingentet er bleven bragt nogenlunde op i samme Plan som Lønniveauet.... da er det klart, at det Overskud fra de tiloverblevne Afdelinger, som normalt skulde henlægges, bliver Fata Morgana.

Indtræder saa det Tidspunkt, hvor sædvanlige økonomiske Kilder ophører med at rinde som ellers, eller saagar helt ophører, grundet paa langvarig Arbejdsløshedskrise, da er klart, at vi da mangler den tabte Reservekassebeholdning. I Virkeligheden er det godt klaret, at vi i saa mange Aar har kunnet holde det hele oppe til udelt Tilfredshed, og uden noget som helst Ekstrakontingent, trods det, at vi kun kunde regne med økonomisk Støtte fra mellem $\frac{1}{2}$ og $\frac{3}{4}$ af vore Medlemmer — alt efter som Medlemsantallet forskød sig. — Ganske vist er siden 1. Januar 1924 det saakaldte Guldkontingent indført i vore tyske Afdelinger, men det er kun ringe Beløb, vi har modtaget derfra i de fire Aar siden da. Det ligger hovedsagelig i, at vi i enestaaende Grad er kommet vore Medlemmer i Møde i Tyskland. De to første Aar var Kontingentet 15 Pfg., og i 1926-27 25 Cts. Men trods sidste kun er lige saa meget, som vore passive Medlemmer maa betale i Svejts og Skandinavien uden nogen som helst Ret til andet end Begravelseshjælp, har vi alligevel overfor vore Medlemmer

i Tyskland givet Understøttelsesberettigelse i Tilfælde af Sygdom og Arbejdsløshed, og ligeledes Begravelses-hjælp. Men en anden Grund til at vi alligevel ikke har modtaget nogen videre økonomisk Støtte fra Tyskland siden Inflationens Ophør, er at vore Medlemmer dér har svigtet, som vi aldrig havde troet. Ja, selvfølgelig ikke vore nuværende Medlemmer, men dem, som var det før, og ikke mindst i Hamborg, hvor C. U. K. dog var som en Moder for dem i den frygtelige Inflationstid, saadan som et af vore derværende Medlemmer forleden udtrykte sig om dem. Det synes, som en stor Del af disse Landsmænd, som baade blev hjulpet af Staten paa enestaaende Maade, og ogsaa af C. U. K. og dens Afdelinger, har bidt Hovedet af al Skam, i al Fald skal det konstateres, at de svigtede, da de efter mange Aars Støtte fra C. U. K., og hvor de kun betalte et Kontingent, der kun var en ganske ringe Brøkdel af en Timeløn, skulde til at betale et Kontingent af 15 Pfg. ugentligt til C. U. K.! Siden Indførelsen af det værdibestandige Kontingent i Tyskland den 1. Januar 1924, har vi derfor af ovenstaaende Grunde kun alligevel modtaget ringe Beløb; kun fra Dresden og Düsseldorf er indsendt Beløb, som staar i nogenlunde Forhold til Medlemsantallet. Dermed være ikke sagt, at andre tyske Afdelinger ikke har gjort deres bedste. Vi har jo allerede paaget, at den egentlige Grund er, at vi er kommet dem imøde som sikkert ikke mange Organisationer, og enkelte nordtyske Afdelinger udbetaler ogsaa, i Forhold til deres Størrelse, ikke saa faa Rejseunderstøttelser, hvilket selvfølgelig medfører, at disse Afdelinger er undskyldt fra at kunde undersøtte H. K.

Af ovenstaaende — som ikke i noget som helst Punkt kan rokkes — fremgaar klart, at det er vore Afdelinger hjemme, som økonomisk har holdt C. U. K. oppe i mange, mange Aar; saa det Løsen hvorunder Middelfart-Konferencen samledes, var faktisk forkert. Med Undtagelse af en eller to Afdelinger har disse hjemme været en udmærket Støtte for C. U. K., og var det ikke fordi vor Reservekapital var gaaet tabt paa den her skildrede Maade, og paa trods af, at vi her gjorde, hvad vi kunde for at faa Kapitalen omvekslet i Svejtserfrank og danske Kroner, mens Tid var, var Løsenet: yde, men ikke nyde, aldrig kommet op hjemme; thi vi havde da været i Stand til at efterkomme selv store Krav om Tilskud hjemmefra, til at udgive Bladet meget tiere osv. osv. og ingen vilde være kommet med et saadant Raab.

Men derfor kan det godt være, at der alligevel vilde være bleven forlangt en Forandring af Lovene for Skandinaviens Vedkommende. Som paapeget i Den farende Svends Jubilæumsnummer i 1924, er den største Begivenhed indenfor C. U. K.'s Historie Oprettelsen af den første Afdeling *hjemme*. Men det begyndte C. U. K. et helt nyt Afsnit; thi fra at være en Organisation kun bestaaende af rejsende Svende og forholdsvis faa bosiddende Landsmænd i Udlandet, ligesom hængende i Luften, uden rigtig Forbindelse med de nordiske Moderlande, blev det til en Organisation bestaaende af Landsmændene *ude og de Berejste hjemme*. — I Begyndelsen stod vi helt famlende overfor det ny Problem, og først i 1921 lykkedes det paa Kongressen i Aarhus at finde en mere fast Form for vore Afdelingers Arbejde hjemme, især hvad Optagelse af udrejsende Svende angaar. Siden da er imidlertid Lønningerne jo faldet en Del hjemme, og selv om vi uden videre, uden at forsømme andre Opgaver som Bladet etc., havde kunnet honorere alle Krav om Tilskud, som maatte blive fremsat paa Grund af den kroniske og vældige Arbejdsløshed, da kunde man jo nok komme

med Ideer, hvis Realisation kunde medføre lettere Forhold for vore Afdelinger at arbejde under, og maaske bidrage til at vinde endnu mange flere Berejste for vor Organisation. — Vi her er ellers ikke meget for at forandre paa Lovene indenfor disses Gyldighedsperiode; bliver dette drevet for meget, bliver det vanskelig for en Ledelse at arbejde, bortset fra, at man da hvert Aar kunde trykke ny Love. Imidlertid udløber de nuværende Loves Gyldighed i 1929 og det vilde maaske alligevel være praktisk, dersom man til den Tid stod med Erfaringer, hvordan eventuelle ny Bestemmelser for vor Organisation i Skandinavien virker. Kunde der i Aar uden alt for store Sammenstød af modsatte Meninger, træffes ny Bestemmelser, saaledes at man til næste Aar kunde se, hvordan de havde virket, saa man paa den Maade undgik at vedtage noget, som skal gælde i fire Aar, men viser sig ubrugbart inden Udløbet af disse, da vilde det sikkert ikke være til C. U. K.'s Skade.

Aarhusafdelingen, som stod som Indbyder til nævnte Conference har da indsendt nedenstaaende Forslag, som blev vedtaget paa Konferencen, til Drøftelse, og til eventuel senere Afstemning, og vil vi i den Forbindelse bede alle vore Afdelinger hjemme om at se bort fra alle Særønsker, ellers kommer vi ud i det rene Virvar. Saa forhaabentligt bliver vi sparet for Indsendelser af andre Forslag end nedenstaaende. En lille Smule Disciplin bør man i saa Henseende kunde forlange af Afdelingerne.

Forslagene, som jo altsaa alle kun berører Skandinavien, lyder saaledes:

§ 6 tilføjes: Medlemmer i Skandinavien optages kun, naar de har opholdt sig mindst 1 Aar i Udlandet, se dog § 12, 13 og 14.

§ 15 tilføjes: Kontingentet til C. U. K. er for alle Medlemmer i Skandinavien 35 Cts.

§ 27 tilføjes: Rejseunderstøttelsen i Hjemlandet kan kun optages i det første halve Aar efter Hjemkomsten.

§ 37, 38, 39, 40, 41 tilføjes: udgaar for Skandinaviens Vedkommende, saafremt Medlemmet er i sit Hjemland.

§ 48: Ved et Medlems Død udbetales en Begravelses-hjælp efter følgende Skala:

Efter 5 Aars Medlemsskab:	100 Fr.
„ 10 „ „	150 „
„ 15 „ „	200 „

Dog kan de respektive Afdelinger skønne om Beløbet skal udbetales eller der skal rejes et Minde.

Om de to Forslag til § 6 og 27 vil der næppe blive megen Diskussion, thi de er begge logiske. Det første berører ikke de Medlemmer, som er indmeldt paa saakaldt «Uberejst Mærke» og som kommer hjem; disse kan som hidtil, uden videre blive tilmeldt hjemme, og hvad Forslaget til § 27 angaar, da er det klart, at det træffer det rigtige; thi C. U. K. skal ikke være nogen Organisation for professionelle Valsende hjemme.

Hvad de tre andre Forslag angaar, kan der vel være delte Meninger om det rette er truffet. De gaar ud paa dels at afskaffe Arbejdsløshedsunderstøttelsen i hele Skandinavien, dels at nedsætte Begraveshjælpen, og saa at nedsætte Kontingentet i Forhold dertil. — Det er muligt at Afskaffelsen af Arbejdsløshedsunderstøttelsen, kan lade sig forsvare. Trods Statens Forringelse af Arbejdsløshedsjælpen f. Eks. for Danmarks Vedkommende, er der jo alligevel stor Forskel paa Situationen før og nu. Da C. U. K. ogsaa gik over til at udbetale Arbejdsløshedsunderstøttelse, gaves der ingen Hjælp fra Staten, saa den Gang var den mere end berettiget. Det er den vel ogsaa endnu, Ingen skal misunde en Arbejdsløs

den Understøttelse, han faar (Misbrug kan selvfølgelig forekomme), men Forholdet er alligevel ikke det samme Og i Betragtning af, at Danmark f. Eks. synes aldrig at vilde komme rigtig ud af Arbejdsløshedsperioden, eller at man i al Fald kan vente slemme Kriseaar med Mellemrum, da kan det maaske forsvares at ophæve Arbejdsløshedsunderstøttelsen hjemme, saaledes at Afdelingerne kan arbejde under mindre økonomisk Tryk. Ifølge Kontingentets Nedsættelse skal da Begravelseshjælpen ogsaa nedsættes, men selv i den Form, kan den kaldes for god; efter 5 Aars Medlemsskab har et Medlem hjemme f. Eks. ikke indbetalt Fr. 100.—, ifølge det foreslaaede ny Kontingent, men kun Fr. 91.—, medens der for de to andre Summers Vedkommende er et mindre Overskud. — Alt i alt kan det siges, at Forslagene vil lette C. U. K. økonomisk, ligesom Afdelingerne hjemme vistnok ogsaa faar lettere Forhold at arbejde under. Thi saa meget vi vilde være imod at ophæve enhver gensidig Understøttelse hjemme, indser vi paa den anden Siden godt, at efterhaanden, som C. U. K. ogsaa vinder flere Selvstændige hjemme, bliver det sværere at overvinde det Modsætningsforhold, der uvilkaarligt fremkommer, naar en væsentligt Del af Understøttelsen stadig kun kommer en bestemt Del af Medlemmerne til gode. Der maa huskes paa, at vore Medlemmer ikke kan holdes sammen paa samme Maade som f. Eks. i de statsanerkendte Arbejdsløshedskasser. Vi er nødt til smidigt at rette os efter Forholdene, naar det da er til Gavn for hele Organisation. Fra de stillede Forslag og saa til at stryge al gensidig Hjælp hjemme, er jo ogsaa et stort Spring, og vilde vi da ogsaa absolut være imod det. Foreninger hjemme, der som vore ogsaa holdes sammen af Mindernes Kit, f. Eks. Soldater — og Skoleforeninger, har jo ogsaa lidt gensidig Hjælp, og bør Naverne, som dog nok ellers kan lide at tage Ordene: Kammeratskab og Hjælpsomhed i Munden, ikke stille sig ringere. Uanset om Medlemmerne er selvstændige eller ej, bør der ogsaa vises gensidig, praktisk Kammeratskab, og det bliver ogsaa gjort ved at udbetale en anstændig Begravelseshjælp.

Fra at være en Organisation omtrent kun for Rejsende, er C. U. K. som for nævnt bleven en helt anden, mangesidigere og ogsaa langt interessantere Organisation, hvad der ganske vist medfører mere komplicerede Forhold at arbejde under, som kan retfærdiggøre visse Forandringer, der dog aldrig maa bryde Grundsætningen: Vi er Naver og Kammerater, hvor vi er, og vil ogsaa staa sammen, baade til Fordel for Rejselivet, for de Unge, men ogsaa for de mange Bosiddende ude og for vore mange Hundrede Berejste hjemme! Og under den Synsvinkel skal omtalte Forslag ses. *Hovedbestyrelsen for C. U. K.*

Juleaviser.

Af saadanne er kommet mig tre Stykker for Øje, nemlig fra Afdelingerne i Horsens, Nakskov og Svendborg. Avisen fra sidste Afdeling er dog maaske ikke bleven sendt andre end mig; thi den var hektograferet, og da kan det jo ofte være vanskelig at fremstille det nødvendige Antal til Udsendelse til Brødreafdelingerne. Forøvrigt var Svendsborgs Juleavis ganske god, med vittige Ind- og Udfald, hvad ogsaa gælder Aviserne fra Horsens og Nakskov. Sidste har før et Par enkelte Gange udgivet en hektograferet Juleavis, og mødte altsaa første Gang med en litograferet, hvad ogsaa gælder Horsens. Begge Afdelinger er kommet heldig fra Forsøget, især er Horsensavisens Forsidebillede glimrende, medens

Nakskovavisens vægtigste Bidrag er et Par Middelfart-Delegeredes Fataliteter til og fra denne By. Men iøvrigt vrimler begge Aviser med godt, gammeldags Naverstof, «Sildes» herlige Vers i Horsensavisen ikke at forglemme.

En god gammel Bekendt savnede vi i Aar, nemlig Aarhusavisen. Mon de skulde have haft Mangel paa Stof, de gode Aarhusnaver? Nej, det er vist ikke muligt! Men Tiderne er jo sløje, hvad vel ogsaa har bevæget Koldingafdelingen til at høre op med Traditionen. Men der kommer vel ogsaa andre Tider, hvor denne da kan optages med fuld Kraft. — Om saa mere Tak fortjener de tre nævnte Afdelinger, fordi de alligevel dristigt har hævdet en gammel Navertradition. *Red.*

Foreningsmeddelelser.

Bryssel. — Vi havde her en meget vellykket Julefest i vor gamle Hule i Rue d'Assaut, da vi ikke kan faa serveret varm Mad i vor nuværende. Kl. 8½ skulde Spisningen begynde; men selvfølgelig kunde Svendene ikke naa at faa sat Skægget, og Pigerne ikke naa at blive barberet (i Nakken), saa Kl. blev 9, før vi kom til Bords, 41 i alt, deriblandt Gæster fra Liège og Antwerpen, og ni Nationer var repræsenterede. Efter nogle Velkomstord af vor populære Formand, P. Fulbius, blev Risengrøden serveret, som vi ivrigt tog til os af, ikke mindst, da det oplystes, at der var fire Mandelgaver. Derefter arrivere den Fugl, som vi især holder saa meget af til Jul: Gaasen, fyldt paa nordisk Manér. Bordet var smukt pyntet, og af vor Kasserer, M. Fomsgaard, var tegnet smukke Menukort i de nordiske og belgiske Farver. Af Herr Vendsyssel var skænket Cigarer og Cigaretter, derefter Kaffe, hvorefter vi begav os op ovenpaa, hvor Juletræet stod tændt, og smukt pyntet af vor Formand og af Md. Van de Maele og undertegnede. Paa Væggen hang en smukt Flagdekoration af fem Nationers Flag. — Efter at have gaaet omkring Juletræet og sunget Julesangene fra Den færende Svends Decemhernummer, lod vi Hvilen falde paa os, og et Øjeblik efter kom en veritabel Julemand, som forlangte og fik Stilhed, hvorefter han fortalte om Julens Betydning fra de allerældste Tider til vore Dage; han formanede Unge og Gamle til at være flittige, og da han havde hørt om nogle, der havde været særlig flittige, belønnede han dem med en Gave fra sin Sæk. Dem som ikke havde været saa flittige, maatte først tage mod en over Rygstykkerne, før de fik en Pose med Godter, og som var smukt forfærdigede af Sygeplejerske Frk. Jensen. Montør Thuesen, som ingen genkendte, gjorde stormende Lykke som Julemand.

Kort efter ankom et 40 Mands Orkester og spillede til Ære for Formanden, som er Vicepræsident d'honneur i en filantropisk Forening «Soutien», hvori forøvrigt flere andre Naver ogsaa staa som Medlemmer. Det var atter et Plus til Underholdningen. Derefter tog Dansen sin Begyndelse til Tonerne af de sidste Blues og Black-Bottoms, men ved 2-Tiden vinkede de dækkede Borde, der bugnede under alt, hvad der hører til et koldt, nordisk Bord: Rugbrød, Fiskekonserves, røget Laks, Ansjoser etc., skænket af Herr Vendsyssel, ikke mindst gjorde Fru Honeggers lækre Sildesalat Lykke. Ved Bordet blev der sunget forskellige Sange, bl. a. ogsaa første Vers af de fire nordiske Nationalsange og af den belgiske. Det gør Ganen tør, men Naverne har jo et godt Middel derimod! Der blev ogsaa holdt en Mængde Taler: for vor Forening, Gæsterne, Arrangørerne, Da-

merne osv. Alle var enige om at Aftenen havde været vellykket og vi sluttede af med et Leve for vor energiske Formand, og med Ønsket om, at han maa virke videre endnu i mange Aar. Der blev ogsaa sendt Telegrammer til Zürich og Familien Andersen, København, tidligere Bryssel. — Kl. var nu? og der sluttedes af med en Skaal for C. U. K.

Nytaarsaften, da saa meget andet trækker, kom en betydelig mindre Flok sammen, men vi, som var tilstede, havde en morsom Aften ud af det, og da Foreningen gav Smørrebrød og adskillige Omgange, hørtes der kun god Stemning. Kl. 12 ønskede vi hinanden godt Nytaar, og da Lyset sluktes i to Minutter hørtes der mange kendte Lyde. Derefter gik vi hen, hvor Dansen staar højt og blev til den lyse Morgen...

Paa vor Generalforsamling den 14. Januar genvalgte P. Fulbius til Formand med Aklamation, ligeledes M. Fomsgaard som Kasserer, der valgtes paa 6 Maaneder. Da undertegnede ikke ønskede Genvalg, blev Kyster Andreassen valgt til Sekretær.

Med Naverhilsen!

H. Larsen.

Dresden. Den 6. Jan. afholdt vi Dresdenernaver med Hustruer og Børn en lille vellykket Julefest, ikke mindst takket været vore tre Konsulater, som støttede os med Bidrag dertil. — Kl. 7½ aabnede Formanden Festen med at takke for det talrige Besøg og udtalte Ønsket om et godt og glædeligt Nytaar, hvorefter det elektrisk belyste Juletræ sattes i Bevægelse. Der blev serveret lidt Mad, Kaffe og Julekage. Vi sang enkelte af vore Julesange, samt de tre nordiske Nationalsange, og var Stemningen helt igennem ypperlig. Vort Æresmedlem, Herr Christensen var ogsaa kommet tilstede og holdt en lille Tale, hvori han udtalte Ønsket om, at C. U. K. stadig maa skride fremad til Gavn og Glæde for os alle. Der blev ogsaa givet adskillige gode Numre i Aftenens Løb, og sang vort Medlem, Fru Therese Hofmanns 10 aarige Datter, iklædt norsk Nationaldragt, en norsk Sang, som gjorde stor Lykke. Kl. godt 12 gik vi hjem men selv om det øsede ned i Spande, havde vi alle den Mening, at Aftenen havde været vellykket.

Den 14. Januar afholdt vi Generalforsamling, hvor som Formand - Kasserer og Sekretær genvalgte henholdsvis undertegnede. Helsingør (rejt hjemmefra den 26. April 1881) og Thomas Winther, Aarhus.

Den 5. Maj 1928 kan vi fejre vor Forenings 45 aarige Jubilæum, idet «Vaulundur» blev stiftet den 5. Maj 1883. En af Stifterne, Chr. Schumacher, som nu er 77 Aar, lever endnu her i Dresden. — Forhaabentligt udvikler Arbejdsforholdene sig saadan i Tyskland, resp. Sachsen, at vi til den Tid kan fejre vort Jubilæum sammen med en Del unge Svende.

Med Naverhilsen!

Peter Petersen.

Holstebro. — «En Nat ved Rhinen.» Saa oplevede den kun halvandet Aar gamle Forening sit første Karneval, nemlig den 18. Februar.

Dagen før, Fredag Morgen, har Dhr. Svensson, Nybo og Kjær-Nielsen at give Møde paa Hotel «Postgaarden» i Holstebro for at udføre det dem af de andre Naverbrødre paalagte Hverv: at udsmykke Salen og tilstødende Selskabslokaler.

Saaledes lød Parolen, og den blev efterkommet af ...een — Svensson. Den ene blev forhindret om Formiddagen, og den anden blev forsinket, — vistnok paa Grund af Snak, — det ligner ham ellers ikke. Da han endelig indtraf fik han en ordentlig S-Balle af Svensson:

«Hvor Satan bliver Du af, her har jeg gaaet i halvanden Time, — vi naaer det sgu ikke!

Vi fik imidlertid Sagerne frem og gik i Gang med Arbejdet; men efter en Times Forløbs Slid, blev vi paa behagelig Maade bragt ud af vor Arbejdsiver ved at Hulefar med Tordenstemme raabte: «Saa er det Frokost mine Herrer!»

Efter at have indtaget denne lille «Hjertestyrkning» tog vi atter fat og nu blev der arbejdet under Højtryk og efter enkelte smaa Gibbernakker Dagen igennem, og ligeledes Dagen efter, kunde vi Kl. 6 Lørdag Aften melde Alt klar!»

Kl. 9 begyndte de maskerede at troppe op og efter en lille Times Forløb var der samlet godt 100 Deltagere, saa mange som den ikke særlig store Sal kunde rumme. — Der var «yndelige» Damer en Masse og flere virkelig originale Herrer. Kl. 11 traadte Formanden frem paa Orkestertribunen og bad Damerne defilere forbi, saa Bedømmelseskomiteen kunde tage Bestemmelse om, hvem Præmierne skulde tilfalde. Efter endt Defilering overrakte disse, sammen med den skænkede Ærespræmie, og med hver fulgte et haandmalet Diplom. Herefter udtalte Formanden Ønsket om, at Foreningen til næste Aar kunde holde et endnu større Karneval, og efter at alle havde raabt et dundrende Hurra for Foreningen, faldt Masken.

Alle begav sig nu ned i de tilstødende Selskabslokaler, der var særdeles smukt pyntet, ligeledes var Salen festlig dekoreret og alt var saare godt, end ikke en Coctail-Bar manglede; her residerede Sekretæren og han henledte af og til de dansendes Opmærksomhed paa Baren, ved at ringe med en mægtig Bim-Bam, hvilket naturligvis bevirkede stærk Tilstrømning, og var det ikke saa faa smaa «Naver-Coctails», der blev stukket under Vesten i Nattens Løb.

Paa 1. Sal forefandtes Fotograf, og ogsaa denne havde fuldt op at gøre hele Natten, ja selv Confetti- og Serpentine-Bod savnedes ikke.

Med knippelgodt Humør fortsattes Dansen, og først henad Kl. 5 sluttede det ualmindelig vellykkede Karneval.

N.B.: De smukke Dekorationer havde Horsens-Afdelingen velvilligst laant os, hvorfor vi herigennem bringer dem vor hjerteligste Tak.

Med Naverhilsen! *Magnus Kjær-Nielsen*, Sekretær.

Kiel. Lørdag den 17. December afholdt Kielerafdelingen sin aarlige Vinterfornejelse med Juletræ, som vi ikke kan undvære, selv vi kun har en forholdsvis ringe Borneflokk; de fleste af vore Medlemmer er jo ældre, med store Børn. Naa, 13 smaa raske Naverunger var dog kommet, men skønt jeg ikke er overtroisk, kan jeg ikke sige, at det passede mig, hvorfor jeg «laante» en lille Pige af vor Hulevært... og saa var det bedre. Chokoladen og Kagerne forsvandt som Dugg for Solen, og da Børnene var færdige, var der fælles Kaffe bord for de Voksne, 40 i Tallet. Næstformand H. Vetter bød i den forhindrede Formands Sted Velkommen, hvorefter Herr Konsultatssekretær Bjørning overbragte Hilsener og som Julegave et større Beløb fra Herr Konsul Bruhn, som grundet paa Sygdom ligeledes var forhindret. — Efter Kaffe bordet fortsattes Børnefesten, og nu betraadte Jule-nissen alias V. Poppe Skuepladsen. Børnene fremsagde deres Digte og fik deres Belønning af Nissen. Siden dansede Børnene og tilsidst udbragte de et trefold Hurra for Sk. C. U. K. og lovede at komme igen næste Jul.

«Spillemand spil lystig op, nu begynder Dansen» — og kom der nu rigtig Liv i Kludene; de unge og de

gamle Naver svingede Dansebenene, saa det var en Fornøjelse, men glemte heller ikke at tømme Glassene. — Paa éngang stod to Politibetjente ved Døren og sagde: «Feierabend, meine Herren», Kl. var da 3 og i Løbet af nogle Minutter var Naverne og deres Damer forsvundet i Nattens Mørke, og jeg stod alene og betragtede Juletræet og ønskede i mit stille Sind, at vi ogsaa i 1928 maa kunde fejre en ligesaa storartet Julefest.

Med kraftig Naverhilsen! *Emil Jensen, Sekretær.*

Nakskov. Den 7. Januar afholdt Afdelingen her sin Juletræsfest under Deltagelse af 40 Børn og 80 Voksne. Da Døren gik op til Salen stod Træet dér i al sin straalende Pragt. Formand L. W. Jensen bød velkommen og udtalte Ønsket om et glædeligt Nytaar for C. U. K., hvorefter Man gik rundt om Træet, syngende de smukke Julesalmer. Bagefter var der Uddeling af Godter og meget andet, samt Chokoladebord for Børnene. Fra Kl. 10 til 2 dansede de Voksne, hvorefter der var fælles Kaffebord, hvor Juleavisens Sange blev sunget og hvor der blev talt paa saavel alvorlig som humoristisk Maade, ikke mindst for vor gode Formand. — Man tog saa igen fat paa Dansen og det eneste kedelige ved Festen var, at den forløb altfor hurtigt; derom var alle enige.

Med Naverhilsen! *Chr. Bob Pedersen, Sekretær.*

Odense. Den 30. December holdt vi vor Julefest i Hulen. Kl. 8 var alle Naver samlede med Damer og Børn og marcherede til Tonerne af «Glade Jul» ind i den festligt pyntede Sal til det smukke Juletræ. Der blev sunget nogle Julesange, hvorefter Formanden holdt en lille Tale, hvori han bl. a. ogsaa mindedes de Svende, der maatte holde Jul i det Fremmede. Efter at Børnene var bleven betænkt med Godter samledes vi om Kaffebordene, hvor Sang og Tale vekslede en Tid, og saa tog vi fat paa Dansen, der varede til de smaa Timer var ved at blive store. Vi sluttede af med et solidt Frokostbord, hvorefter nogle fik travlt med at komme hjem og i Arbejdstøjet.

Med Naverhilsen! *Walther D. Jacobsen, Sekretær.*

Oslo. Paa Generalforsamlingen den 27. Januar valgtes som Formand H. Lorentzen, Maler, Vejle, medens undertegnede Væver, Horsens valgtes som Sekretær. — Forholdene er stadig daarlige her og maa vi desværre paa det bestemteste fraraade Tilrejse.

Med kraftig Naverhilsen! *Chr. P. Jensen.*

Vegesack. Paa Generalforsamlingen den 4. Februar genvalgtes som Formand Jørgen Jensen; som Kasserer valgtes W. Schwarz og som Sekretær undertegnede.

Med Naverhilsen! *H. Winther Sørensen.*

Vejle. Paa Generalforsamlingen den 13. Januar genvalgtes henholdsvis Tømrer A. M. Mortensen som Formand og som Lokalinspektør Cigarmager O. Hansen («Landbrugsministeren»), medens Maler H. Borup nyvalgtes som Sekretær. — Lille Nytaarsaften havde vi en vellykket Julefest, hvori de fleste Medlemmer med Damer deltog, og som gik med Liv og Lyst lige til Kl. 6 Morgen. Det var en Fest med den rigtige Stemning.

Med Naverhilsen! *F. Koed, Kasserer.*

Svend!

Rejsers Du hjem, da tilmeld dig C. U. K. hjemme! Kommer Du senere til Udlandet staar Du da som fuldberettiget Medlem, og bliver Du hjemme, da bevarer Du paa den Maade Forbindelsen med Livet herude, med Minderne og med de gamle Kammerater!

Sløjhedens Protokol.

Følgende er slettet for Restance:

Aage Rasmussen, Snedker; **N. Blankvold**, Snedker; **Niels Mikkelsen**, Snedker; **Frits Topp**, Gartner; **Torsten Hill**, Elektromontør; **Aivind Andersen**, Maskinkonstruktør; **Einar O. Hansen**, Maskinsnedker; **Alfred Christiansen**, Snedker; **Chr. Jensen**, Tømrer; **Jens Torup**, Tømrer; **H. Hermansen**, Tømrer; **Aksel Larsen**, Smed; **Aaage Olsen**, Snedker; **C. H. Jensen**, Snedker; **Henry Christensen**, Snedker; **Aage Larsen**, Maskinarbejder; **Anders Larsen**, Snedker.

Pariserafdelingen.

Efterlysning.

Snedker **Jens Chr. Andersen**s Adresse eftersøges, og bedes eventuelle Oplysninger sendt til Forretningsføreren. Vedkommende er fra Silkeborg, og bedes forøvrigt Alle tage sig i Agt for Vedkommende, der er en Svindler.

Den sorte Tavle.

H. Henriksen, Drejer, f. i Sønder-Lindaa, indmeldt den 5. April 1917 i Bremen. Har frastjaalet os Kr. 60.— da han som afgaaet Kasserer skulde aflevere Kassen, og som det ikke har været muligt for os at faa af ham.

Aarhusafdelingen.

Advarsel.

Alle advares paa det kraftigste mod en **Willy Ejnar Larsen**, Handelsrejsende, født i Aalborg den 1. 4. 98. Han er den yderst fræk Svindler, som snyder overalt, hvor han kan komme til det. Han er middelhøj, kraftigt bygget, graa-grønne Øjne. Særligt Kendetegn: et Ar paa det ene Haandled.

Hovedbestyrelsen.

Fortegnelse over Adresser for Rejsende.

Ude:

Belgien.

Antwerpen: Café «Boston», 4 Amsterdamstreet.

Bryssel: I Hulen faas billige og propre Værelser, men ikke varm Mad. — Et godt og billigt Madsted er: Rest. Pasquet-Victor, 181 Rue d'Anderlecht, 5 Minutter fra Gare du Midi. Diné à 4 fr., aabent fra 11½—14 og fra 17—21. Der forstaas Tysk.

Gent: A. Canse, 3, Rue Warneford, Mont Amand. — Oskar Van Holen, 238, Chaussé d'Termand, Mont Saint Amand. — Begge er gode og billige Sove- og Spisesteder.

Liège: Spisested i Liège: Pension de Famille, Boulevard d'Avroy 14¹ (Tysk, Fransk og Engelsk); endvidere Spisehuse rue Gérardrie 13 og 25 (ved Place st. Lambert). Ingen passende Logis, men privat saadan kan som oftest skaffes i Herstal.

Malines: Quai ai Sel 11.

Frankrig.

Dunkerque: Godt og billigt Opholdssted: C. Madsen, Rest. «Holger Danske», 30 rue des Poilus.

Lyon: Hotel du Bugey, 16, Boulevard des Brotteaux (lige ved Banegaarden). Dansk Vært.

Nizza: Godt Madsted: Rest. Biscarre, Rue Biscarre.

Strasbourg: Ledigenheim, Rue de Lausanne 2, med Linie 1—4 fra Banegaarden.

Svejts.

Basel: Gode Spisesteder er «Volkshaus» samt de alkoholfri Spiserestaurationer. Godt og billigt Logissted: «Heilsarmé», Rheingasse.

Bern: Hulen: Rest. «Schlüssel», Metzgergasse. Logis fra Fr. 1.50.

Biel: Hotel «Schlüssel» (Herberge og billig Restauration), Centralstr. 57. Endvidere er der et billig og godt Spisested i Folkekøkkenet (Cucine populaire).

Genf: Godt Sove- og Spisested: Hotellerie «Populaire», Vieux-Billards 25, «Armee du Salut», gode Senge for 65 Cts. (i Fællessværelser), Enkeltværelse 1 Fr. Bad gratis. God og billig Mad. Hotellet er propert, men lukkes pr. Kl. 10½ Aften. — Billigt Hotel (tarveligt men propert) 1 Ruelle des Teveaux, Værelser 1.50-2.50.

Interlaken: Pension «Rütli», Indehaver S. Madsen. — Billigste Sove- og Spisested for Skandinaver.

La Chaux-de-Fonds: Spisehus: Rue du College 7. Logi: Hotel «Soleil», Rue du premier Mars 2.

Lausanne: Hotel du Léman, Louve 15, gode Værelser fra Fr. 2.—. — Godt Spisested: Société Vaudoise de Consommation, Rue St-Laurent, 2. Døren til venstre fører ind til den billige Spiserestaurant; den til højre ind til den dyrere, hvor man faar en knippel Middag til Fr. 2.—.

Lugano: Godt og billigt Madsted: Alkoholfri Restaurant «Pestalozzi», Via Pestalozzi.

Montreux: God og billigt Madsted: Pension-Restaurant 6, rue de l'église catolique. Intet rigtig billigt Sovested; anbefalelsesværdig er Hotel de la nouvelle gare (tilhøjre for Banegaarden); Værelser fra 2.50.

Vevey: «Hotel Temperance», Værelser fra 1½ Fr., billigt Spisested, eller ogsaa tysk K. F. U. M. (lige ved Banegaarden), Senge 60—80 Rp.; udmærket for rejsende Svende.

Zürich: Hotel «Rothaus», Marktgasse 17, og Hotel «Stüssihof», Stüssihofstatt. Billigere Logi: Herberge z. Seilerhof, Seilergasse. — Billigt Spisested: Alkoholfri Restaurant i Rosengasse, samt «Karl der Große», Kirchgasse. — Alle dre Steder ligger i Zürich 1, ca. 10 Minutter fra Banegaarden.

Tyskland.

Bremerhafen: Logishus og Restaur. «Bayrischer Hof», Langestr. Propert og billig med Mad og Logis.

Dresden: Billigt Sove- og Spisested for Skandinaver «Braunschweigerhof», Hulefar Georg Müller, Freiburgerplatz 11. 25 Minutter fra Banegaarden, eller med Linie 10 til Annenkirche. Naver med Bog i Orden erholder Rabat. Billigere Logi: Gasthaus «Stadt Meran», Elbgasschen 4.

Hamburg: C. U. K. s Foreningshjem, Annenstrasse 29, St. Pauli. Spise- og Drikkevarer til billigste Pris.

Kiel: «Gewerkschaftshaus», Legienstr. Godt og billigt. *Vegesack:* Logihaus-Restaurant «Stadt Vegesack», Hafenstraße, som baade er propert m. H. t. Sengetøj, Behandling og Spise, ligesom ogsaa Priserne er overkommelige.

Billigere, men alligevel propert Logisted: Central-Herberget (Restauration Kempfert), Am Sedanplatz. Logi til 40—50 Pfg.

Italien.

Rom: Tysk Pensionat «Claudia», Via Principe Umberto, 64 p. p. Fem Minutter fra Banegaarden, Værelser til 6—7 Lire.

Capri: Café «Centrale».

Milano: Albergo Popolare, via Marca d'Oggiono.

Turin: Albergo Colombo, Via Vercelli.

Genua: Asilo Nalturno, Via Molo 13 (2 Lire pr. Nat).

Florents: Albergo de Logge, Via dei Neri 26.

Pensione Nerucci, Via del Sole No 8.

Nordafrika.

Tunis: Hotel Moliere eller Hotel Dr. Avignon, Rue de Russia No 8 og 10.

Constantin: Hotel Coc d'or, 2 Minutter fra Banegaarden.

Biskra: Hotel des Allées, Rue du Cardinal Lavignerie No 12.

Priserne for Nattelogi i Italien varierer fra 5—15 Lire pr. Mand, og i Afrika er Priserne 6—8 og 10 Fr. pr. Mand.

Palæstina.

Jerusalem: Paa «Syriscche Waisenhaus» (Forstander Pastor Schneller) faar rejsende Svende som Regel gratis et Sovested; ellers spiser man billigst i Armenierkvarteret.

Tyrkiet.

Konstantinopel: Hotel Acropolis, Grande Rue de Galata Nr. 144 (Top sehi lar Djadce Nr. 144). Værten taler Tysk, Fransk og Engelsk. — Hotel «Romania», Galata Nr. 24. — Tysk Vært. Godt og billigt Logis.

Aegypten.

Cairo: Home Internationale, Aftet el-Damalcha, Sidegade til Pladsen foran Slottet. Bestyres af en engelsk Dame, der taler Tysk og Fransk. Billigste Opholdssted for Evropæere.

Østrig.

Wien: Männerheim, Wurlitzergasse 89, Wien XVIII. Godt og billigt Sove- og Spisested. Enkeltværelse 1 Schilling; efter en Uges Forløb 4 Sch. pr. Uge.

Tjekkosllovakiet.

Prag: Herberge pr. Nat 6 Kr. i Odoravy-Dom (Folkets Hus), Bartolomyska Nr. 14, Prag 1. — Godt og billigt Spisested vis a vis i Nr. 13.

Hjemme:

Göteborg: Billigt og propert Logis: «Labor», Mellangatan 9.

Nakskov: Som billige og respektable Logi- og Spisehuse kan anbefales Sømandshjemmet, Havnegade, samt Svendehjemmet (Indehaver A. Amager, Medlem af C. U. K.) Midlerkampvej 8. Alle tilrejsende Medlemmer erholder ved Henvendelse til Kassereren den første Nat gratis Logi.

Odense: „Middagssalen», St. Knuds Kirkestræde, Godt og billigt, endvidere «Middagssalen», Filosofgangen 2 a I, ved Elektricitetsværket, 2 Retter og Kaffe for 1 Kr., Aftensmad 75 Øre.

Roskilde: Som godt og billigt Logi og Madsted kan anbefales Svendehjemmet, Bredgade, Bestyrer Wilh. Christensen (Medlem af Klubben), samt Hotel «Kronprinsen» (dog ikke Logi).

Hvor der er sket Adresseændringer eller hvor Behandlingen (bl. a. paa Grund af ny Vært) er mindre god, bedes dette ufortøvet meddelt Redaktionen.

C. U. K.s Adresser.

Hovedkasserer og Forretningsfører: H. J. Larsen, Postfach Zürich.

Hovedbestyrelsen: Formand A. Rose, Hardastrasse 11, Zürich 4.

Kontroludvalget: Annenstr. 29, Hamborg 4.

Spetzlerfonden: Carl F. Gjerding, Münsterergasse 9, Zürich 1.

Naar ikke andet staar anført, udbetales Understøttelsen i Hulen, hvor Udbetalingen altid finder Sted Mødaftenen, som — dersom ingen anden Dag er angivet — er Lørdag. Endvidere gøres Medl. opmærksom paa, at Kassererne ikke ere tvungne til at udbetale Understøttelse paa Søn- og Helligdage.

Afdelinger i Svejts.

Basel: Rest. zum «Pfauen», St. Johann-Vorstadt 13. Udb. fra Kl. 7—8.

Bern: Restaurant «Schlüssel», 1. Stock, Metzgergasse. Udb.: Thv. Jespersen, Länggassstr. 75, fra 6½—7.

Kreuzlingen: Udb.: P. Jørgensen, Villa «Cimbria», Sonnenstraße 16.

St. Gallen: Udb.: V. Riisfeldt, Paul Brandtstraße 51, Schoorenhalden, hvortil ogsaa al Korrespondance sendes.

Zürich: Restaur. «Rothaus», Marktgasse, Zürich 1. Udb.: H. A. Hansen, Kanzleistr. 3, Rammeforretningen, fra Kl. 6½—7.

Tyskland.

Berlin: Otto Claussen, Naunynstr. 52, Seitfl., Berlin SO, *Dresden:* Gasthof «Braunschweiger Hof», Freiburgerplatz 11. Udb.: P. Petersen, Mozartstr. 4, fra 6—7.

Düsseldorf: «Zur Winen», Ecke Kirchfeldstr.-Morsestr., Møde hveranden Lørdag. Udb.: Lorenz Möller, Pempelforterstraße 4, træffes i Reglen hele Dagen, ellers fra 12—3 Middag.

Hamborg 4: Annenstr. 29. Tel. Vulkan 9791, hvortil al Korrespondance, ogsaa til K. U., bedes sendt, og hvor Underst. udbetales hele Dagen.

Harborg: Restaurant «Dringelburg», Iste Wilstorferstraße. Udb.: H. Hansen, Bremerstraße 83³, fra 6½—7½.

Kiel: Fritzes Hotel, Kl. Kuhberg, Møde den sidste Lørdag i Maaned. Udb.: Edv. Jensen, v. d. Tannstr. 33 I, fra 5—6.

München: Restaurant «Gerlinger», Göthestr. 35. Udb.: C. Bjørklund, Kapuzinerstr. 45³, fra 6—7.

Neumünster: Rest. Oskar Sørensen, Bahnhofstr. 3. Udb.: A. Sørensen, Mühlenhof 4², fra 6—7.

Vegesack: z. «Gemütliche Ecke», Gerhards, Rolfstraße. Udb.: W. Schwarz, Kirchenstr. 13, Aumund-Vegesack, efter 5.

Belgien.

Bryssel: Café des Alliés, 19 Rue de l'Amigo. Udb.: M. Fomsgaard, 90, Quai de Mariemont, Molenbeck-Bruxelles, fra 7—8.

Frankrig.

Annecy: Møde hver Lørdag i Restaurant «Martin», rue Carnot 2. Udb.: H. Jørgensen, Usines S. R. O. i Kantinen, Værelse Nr. 11, fra Kl. 7.

Beaucaire: Hotel Thoulouze, hvor der træffes Svende hver Aften og hvortil ogsaa Post bedes tilsendt.

Nice: Bar Tabac, rue Biscarre 21.

Paris: Café «Bierre du Lion», 170, rue du Montmartre, Paris II, Møde hver Fredag. Udb.: J. P. Jensen, 1 Rue Gonnet, Paris II, fra 6½—7½.

Strasbourg: Café-Restaurant «La Ville de Paris», Brüderhofgasse 27 (rue de Frères), Hjørnet af Fasanengasse.

Udb.: V. Hagendam, Ledigenheim 87 n, rue de Lausanne 2, fra 7½—8.

Spanien.

Barcelona: Pablo Hansen, pintor, Calle Mallorea 680 1° 1a, izquirda.

Skandinavien.

Aalborg: Café Alpha, Jens Banskade 8. — Udb.: Peter Jensen, Dannebrogsgade 20 II, fra 6—7.

Aarhus: Landmandshotellet, Vestergade 48. Møde hver Lørdag. Udb.: N. Juul, Lundbyesgade 14, fra 5½—7.

Fredericia: Rest. Steffensen, Torvet. Udb.: Chr. Iversen, Egeskovvej, fra 12—1 Middag.

Hjørring: «Bristol». Mødaften 1. og 3. Lørdag i hver Maaned. Udb.: Chr. Kornum Christensen, Fredensgade 1.

Holbæk: Hotel Mellerupgaard. Møde 1. og 3. Torsdag i hver Maaned. Udb.: P. O. Andersen, Fasanvej 28, fra 5—6.

Holstebro: Møde hver 1. og 3. Lørdag i Maaned. paa Hotel «Postgaarden». Udb.: Mads P. Nielsen, Vogterhus 2, Skernvej, fra 12—1.

Horsens: Møde hver 1. og 3. Lørdag i hver Maaned i Rest. Skipperhus, Havnen 9. Udb.: M. Bendixen, Gormsgade 3³, 5½—6½.

Kolding: Jernbanehotellet, Munkegade. Møde hver 1. og 3. Lørdag i Maaned. Udb.: Harald Hansen, Losbygade 16¹, fra 5—6½.

København: Arbejderforeningen, Nørrevold 90. Hver Lørdag. Samkvemslokale: Café Griffenfeldt, Griffenfeldts-gade 19. Udb.: Gustav Hansen, Vestergaardsvej 15 St. th., (ved Genforenningsplads, Borupsalle, Brønshøj) fra 6—7.

Maribo: Møde hver 2. og 4. Lørdag i Lysemosehuset i Skoven. Udb.: Thv. Christensen, Maglemer pr. Maribo, fra 6½—7.

Middelfart: R. Andersens Hotel. Møde den 1. Tirsdag i hver Maaned. Udb.: L. Hansen, Blindebomsvej 15.

Nakskov: Forsamlingsbygningen, hvor Møde afholdes den 1. Lørdag i Maaned. Udb. Chr. Isaksen, Fællesskabsvej 78. Al Korrespondance til L. W. Jensen, Rødbyvej 133.

Odense: Café «Lille Grand», Vindegade. Møde hver 1. Lørdag i hver Maaned. Udb.: E. Vendeltorp, Nørregade 68 I, Mellembygningen, fra 6—7.

Oslo: Arbejderforeningen, Vilsegate 1. Møde 2. og 4. Fredag i Maaned, Kl. 8. Udb.: R. P. Rasmussen, Totensgate 2 II, fra 5½—6½.

Randers: Hotel «Phoniks», Vestergade. Udb.: M. N. Hald, Sennelsgade 8 II, fra 7—8.

Roskilde: Hotel «Kronprinsen», Hestetorvet. Møde 1. og 3. Fredag i hver Maaned; Kasserer: Carl Clausen, Kirkegade 8, Jørgensbjerg.

Stavanger: Øvre Strandgt. 16, aaben hver Dag fra 3—12.

Stockholm: Café Cosmopolite, Vasagatan 5 (mitt emott Centralposten). Møde varje fredag. Udb.: Nils Persson, Tjårhovsgatan 18 n. b., från 6—7.

Svendborg: Møde hver anden og fjerde Lørdag Kl. 8 i «Rolighed» (Arbejdernes Forsamlingsbygning). Udb.: Chr. Stauner, Gormsvej 4, fra 6—7.

Trondhjem: Udb.: J. F. Jonsson, Holbergs gt. 21, fra 6—6½.

Vejle: Offersens Hotel, Søndergade. Møde 2. og 4. Fredag i hver Maaned. Udb.: F. Jensen Koed, Horsensvej 5, Sidebygn, fra Kl. 5—6.

Redaktion og Ekspedition:

H. J. Larsen, Postfach Zürich (Schweiz).

UDGIVET AF DE CENTRALISEREDE SKANDINAVISKE FORENINGER

Den færende Svend

ORGAN FOR SKANDINAVER I UDLANDET

Nr 3

Marts 1928

XXVII. Aargang

Abonnement: 4 Fr. aarlig, frit tilsendt.

Meddelser fra Hovedbestyrelsen.

1. Nu da et Kvartalsveksel nærmer sig og Regnskabet samt eventuel overskydende Kassebeholdning skal indsendes, gøres opmærksom paa, at ifølge C. U. K.'s Love maa det Beløb, som ikke indsendes, ikke overstige 50.— Fr. (for franske og belgiske Afdelingers Vedkommende dog 100.— franske henholdsvis belg. Fr.). Hidtil har det været saadan, at H. B. ikke holdt strengt paa denne Regel, naar det drejede sig om Afdelinger, som i Løbet af kort Tid efter Regnskabets Afslutning skulde foretage Udbetalinger. Paa den Maade undgik man at sende Beløb frem og tilbage til ingen Nytte. Imidlertid har der indenfor enkelte Afdelinger vist sig Misbrug af omtalte Ordning og har H. B. derfor vedtaget, at den kun i yderste Tilfælde kan gaa med til Tilbageholdelse af et Beløb som overstiger det af Lovene fastsatte, og da kun dersom Regnskabet er vedlagt en *Erklæring fra Revisorerne*, om at der virkelig forestaar saadanne Udbetalinger, at disse ikke kan dækkes dels af det Beløb, som lovmæssigt kan tilbageholdes, dels af det løbende Kontingentsalg.

2. Fra den 1. April træder Sommer-Rejseunderstøttelsen i Kraft, hvilket Kasserernes Opmærksomhed henledes paa, og udgør Rejseunderstøttelsen da:

I Svejts	3.50 Fr.
„ Spanien	7.— Pesetas
„ Frankrig og Belgien	14.— Fr.
„ Tyskland	2.80 Mark
„ Skandinavien	2.52 Kr.

3. Kasserernes Opmærksomhed henledes endnu engang paa, at al Understøttelse, lige megen af hvilken Art, skal indføres i Vedkommendes Medlemsbog som *Svejtserfrank*, der er Grundlaget for C. U. K.'s Regnskaber og Beregningsmetoder. Vore Kasserere i Tyskland og Skandinavien er vant til det fra før, og bedes Kassererne i de belgiske og franske Afdelinger om ogsaa at indføre al Understøttelse som Svejtserfrank. Dette opnaas ved at indføre den udbetalte Sum i halveret Form i Medlemsbogen; faar et Medlem f. Eks. udbetalt en Sommer-Rejseunderstøttelse lad os sige i Nizza eller Bryssel, indføres denne i vedkommende Medlems Bog som Fr. 7.—. I Belgien og Frankrig er Kontingentet og Understøttelsen dobbelt saa stor som i Svejts (hvortil for Rejseunderstøttelsens Vedkommende kommer ekstra dobbelt); ved at halvere de udbetalte Understøttelser ved Indførelsen i Medlemsbogen, bliver Summen indført paa akkurat samme Maade som i andre Lande, og er det da, naar der paa den Maade ikke bliver andre Maksimalsummer at regne med, end dem vore Love fastsætter for Medlem-

merne, i Henhold til Varigheden af deres Medlemsskab, muligt for de forskellige Kasserere at se, om et Medlem endnu er understøttelsesberettiget eller ej, hvilket var meget vanskeligt saalænge Understøttelsen indførtes som den blev udbetalt. — Det er derfor af Vigtighed, at Kassererne overholder de her anførte Regler.

4. For de tyske Afdelingers Vedkommende er Kontingentet sat op fra 25 til 30 Cts. (24 Pfg.) ugentligt, fra den 1. Januar 1928, og meddelt Afdelingerne pr. Cirkulære. Kontingentet har altsaa nu naaet samme Størrelse som før Krigen.

Tre Maaneder efter det forhøjede Kontingents Ikrafttræden forhøjes Understøttelsessatserne, og gælder da fra 1. April 1928 følgende Summer for vore Medlemmer i Tyskland:

Dagsunderstøttelsen i Tilfælde af Sygdom eller Arbejdsløshed er Fr. 1.50 eller Mk. 1.20, medens Maksimabeløbene er Fr. 18.—, 24.—, 30.—, 36.—, 42.— og 48.— eller henholdsvis Mk. 14.40, 19.20, 24.—, 28.80, 33.60 og 38.40, alt efter hvor mange Aar vedkommende Medlem har staaet i C. U. K. Begravelseshjælpen bliver derimod den samme, som sidste Aar, maksimal Fr. 120.—.

Hvad Rejseunderstøttelsen angaar, er den i Tyskland, som af vore Love fastsat, saaledes at de af vore Medlemmer, som har betalt fuldt Kontingent, ikke kommer tilkørt ved Gennemrejse.

Ligeledes er Prisen for Indskud og Medlemsbog den samme i Tyskland som i Lovene fastsat, nemlig Fr. 2.50 tilsammen, eller 2 Mark, hvoraf 40 Pfg. tilfalder Lokalkassen, medens de øvrige Mk. 1.60 opføres paa Regnskabet med Fr. 1.50 til Indskud og 50 Cts. til Medlemsbog.

Med kraftig C. U. K.-Hilsen!

Hovedbestyrelsen for C. U. K.

Vigtig for unge Danske, født i Udlandet.

I «Den færende Svend»'s Nummer 7 for 1926 bragte vi en længere Redegørelse over de Ændringer, som dansk Lov om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret af 18. April 1925, bringer for de i Udlandet fødte og stadig væk bosiddende Danske.

Den vigtigste Bestemmelse i den ny Lov, er at Danske, som er født i Udlandet og aldrig boet i Danmark, taber deres danske Indfødsret ved deres fyldte 22 Aar. Dog kan denne erhverves ved Henvendelse til de danske Repræsentationer i Udlandet, paa nærmere, visse Betingelser. Ved Lovens Ikrafttræden den 18 April 1925, blev der dog givet en Frist paa tre Aar, før omtalte vig-

tige Bestemmelse træder i Kraft. Den 30. April 1928 er imidlertid yderste Frist; fra denne Dato gælder Bestemmelsen om Indfødsrettens Fortabelse for alle i Udlandet fødte og dér bosiddende Personer, som fylder 22 Aar, og som ellers ikke har opholdt sig i Danmark.

Idet vi særlig henleder de gifte Medlemmers Opmærksomhed paa den for deres Børn saa vigtige Bestemmelse, aftrykker vi i nedenstaaende et Cirkulære, som af det danske Udenrigsministerium er udsendt til alle danske Repræsentationer i Udlandet, og beder vi Forældrene henlede deres voksne Børns Opmærksomhed derpaa, saaledes at Ingen bagefter — naar det er for sent — kan sige, at han eller hun ikke vidste det:

I Cirkulære af 10. Oktober 1925 vedrørende Lov af 18. April 1925 om Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret omhandles under II, 2) Lovens § 6, hvori fastsættes:

«Dansk Mand og dansk ugift Kvinde, som er født i Udlandet og aldrig har boet her i Riget, taber sin danske Indfødsret ved sit fyldte 22de Aar. Det kan dog ved kgl. Resolution bevilges, at den paagældende bevarer sin Indfødsret.

Den, som har aftjent dansk Værnepligt eller opholdt sig i Danmark for sin Uddannelses Skyld eller iøvrigt under Forhold, som tyder paa Samhørighed med Danmark, anses ved Anvendelsen af denne Paragraf at have boet i Danmark.

Naar en Mand taber sin danske Indfødsret efter denne Paragraf, taber ogsaa hans Hustru og Ægtebørn dansk Indfødsret. Tilsvarende Regel gælder i Forholdet mellem en Kvinde og hendes udenfor Ægteskab fødte Barn»,

samt § 8, 2. Stk., hvori fastsættes:

«Lovens § 6 medfører kun Tab af Indfødsret for saadanne Personer, der opnaar 22 Aars Alderen senere end 3 Aars Dagen efter denne Lovs Ikrafttræden, samt for saadanne Personers Hustruer og Børn».

Under Henvisning til det i Cirkulæret under II, 2) nærmere anførte skal man henlede Repræsentationernes Opmærksomhed paa, at *Bestemmelsen i § 6 om Tab af Indfødsret, jfr. § 8, 2. Stk., vil komme til Anvendelse paa Personer, der er født i Udlandet, og som fylder 22 Aar den 30. April 1928 og senere*, hvorhos man anmoder Repræsentationerne om saavidt muligt at gøre dette bekendt for Danske i deres respektive Distrikter paa den i Cirkulæret angivne Maade.

Endvidere skal man til Efterretning og Bekendtgørelse for interesserede erindre om, at Ansøgning om Bevarelse af dansk Indfødsret i Henhold til § 6, 1. Stk., 2. Pkt., stilet til Kongen, maa være indleveret til vedkommende danske Gesandtskab eller Konsulat i betimelig Tid inden den paagældendes 22-aarige Fødselsdag. Den bør være ledsaget af Andragere og hans Forældres — for Børn udenfor Ægteskab Moderens — Fødselsattest samt indeholde Oplysning om følgende:

1. Andragere og hans Forældre har opholdt sig fra Fødselen til Andragets Dato,
2. om Andragere er gift, i hvilket Fald Vielsesattest og Ægtefællens Fødselsattest maa vedlægges,
3. Anstallet af Andragere og hans Forældre af Fødselsattest for disse,
4. om Andragere og hans Forældre er det danske Sprog mægtige, i bekræftende Fald ledsaget af

Dokumentation herfor,

6. om Andragere og hans Forældre paa særlig Maade har bevaret Tilknytning til Danmark, og
7. om Andragere eller hans Forældre har erhvervet fremmed Statsborgerret.

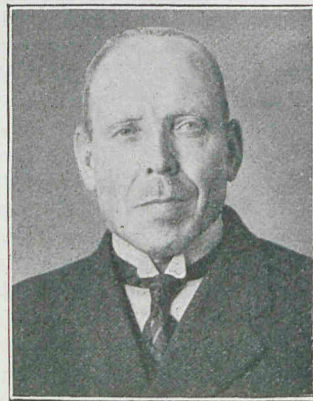
Det tilføjes, at Indenrigsministeriet har udtalt, at det — hvor ikke ganske særlige Omstændigheder foreligger — vil være utilbøjeligt til at søge den omhandlede kgl. Resolution udvirket, forinden Andragere er omkring 21 Aars Alderen.

Derimod er der intet til Hinder for, at Spørgsmaalet om, hvorvidt en i Udlandet født dansk Statsborger maa anses for at have opfyldt den for Bevarelsen af sin danske Indfødsret i § 6, 2. Stk. stillede Betingelse, at vedkommende skal have boet i Danmark, forelægges Indenrigsministeriet til Udtalelse, inden den paagældende har opnaaet den ovenfor nævnte Alder af ca. 21 Aar.

Udenrigsministeriet, den 10. Oktober 1927.

L. Moltesen.

Ærestavle.

C. Bjørklund
München

Den 23. Marts 1928 har vor mangeaarige Kasserer i München, C. Bjørklund, Snedker, Uppsala, staaet som Medlem af C. U. K. i uafbrudt 25 Aar. — Grundet paa, at vore svenske Brødre vel ikke rejser saa meget som Danskerne, og ogsaa fordi, at Svenskerne vel nok slutter sig mindre sammen end Danskerne i Almindelighed, har vi ikke saa mange svenske Medlemmer som ønskeligt. — Til Gengæld har vi i Bjørklund et svensk Medlem, som udmærker sig ved enestaaende Trofasthed og Interesse overfor C. U. K. — B. har nemlig alle Dage været et meget aktivt Medlem indenfor C. U. K.: allerede i 1887 kan man finde hans Navn som Sekretær i Skandinavisk Forening München, derefter Næstformand, og siden 1905 uafbrudt Kasserer, hvormed han slaar Rekorden, hvad uafbrudt Kasserertid angaar indenfor hele C. U. K. — B. er altsaa bleven en uundværlig Mand indenfor Münchenerafdelingen, og kan Medlemmerne dér vist daarlige tænke sig at begynde et Møde, før de ser «Den Gamle» komme ind ad Døren med Bøgerne under Armen, og slaar det bekendte Slag i Bordet.

Bjørklund har dog ogsaa altid vist mere end lokale Interesser, og var en af de mest ivrige for C. U. K. i 1903, da Bølgerne gik højt i München, om Foreningen dér skulde indmelde sig i C. U. K. eller ej, ligesom han

Em. Bjerregaard
København (tidligere Dresden)

ogsaa ved mange andre Lejligheder har taget C. U. K. s Parti og varetaget dennes Interesser paa bedste Maade.

Björklund er nu 67 Aar, men som enhver ægte Nav endnu ung af Sind, saa vi vil, idet vi paa det hjerteligste takker Björklund for alt Arbejde, for al Interesse for Sag, udtale det oprigtige Ønske, at vi endnu i mange, mange Aar, maa beholde ham som Kasserer, der med Liv og Glæde tager Del i Arbejdet for gamle C. U. K., af hvilken han den 26. Nov. 1910 valgtes til Æresmedlem, ligesom han samme Aar ogsaa blev Æresmedlem af Münchenerafdelingen.

H. J. Larsen.

Følgende Medlemmer har kunnet fejret Jubilæum for 10 Aars uafbrudt Medlemsskab indenfor C. U. K.:

Zürich:

Svend W. Hartmeyer, Farvermester, f. i København; indmeldt den 1. Juli 1916 i Zürich.

Peter Müller, Snedkermester, Frederikshavn; 14. April 1917 i Zürich;

Nils Nilsson, Tapetserer, Lund; 20 Okt. 1917 i Zürich; Karl Hansen, Maler, Sakskøbing, Maler; 10. Nov. 1917 i Zürich.

Barcelona:

Carlos Ramström, Montør, Baltisk Port (Rußland); 2. Maj 1917 i Moskva.

Odense:

E. C. Vendeltorp, Snedker, Svendborg; 25 Juni 1917 i Odense.

Randers:

A. Andersen, Filehugger, Drammen; 22. September 1917 i Randers.

N. C. Nielsen, Skræder, Randers; 17. November 1917 i Bremen.

Kiel:

Edvard Jensen, Tømrer, Nebel Sogn; 12. August 1917 i Kiel.

Peter Jørgensen, Murer, Holsted; den 12. August 1917 i Kiel.

F. Graf, Købmand, Bregningen; den 12. August 1917 i Kiel.

Sørensen Mikkelsen, Tømrer, Lysgaard; den 12. August 1917 i Kiel.

Gustav Fredriksen, Tømrer, Oslo; den 25. August 1917 i Kiel.

Peter Neve, Smedemester, Store Dalby; 1. September 1917 i Kiel.

Agnes Maasch, Hustru, København; den 18. September 1917 i Kiel.

Vincenz Poppe, Kleinsmed, København; den 29. Dec. 1917 i Kiel.

Jens Mortensen, Rebslager, Horsens; den 2. Februar 1918 i Kiel.

Til Billederne.

Mange gamle Naver rundt omkring vil i deres stille Sind opfriske mangt et lystigt Minde fra den glade Ølby, München, naar de her i Bladet ser vor gamle Björklunds typiske Træk; forøvrigt henvises til den nærmere Omtale under Billedet.

Billedet fra Aalborg er særdeles vellykket, dog burde der have været flere af Medlemmerne med derpaa. Men endnu engang er det bleven konstateret, at det ikke er praktisk at lade tage Foreningsbillede efter en større Fest. De fleste, eller i al Fald mange, faar ikke sovet ud til Tiden, saa de kan stille hos Fotografen. Red.

En anden god gammel Nav er ogsaa særlig afbildet i dette Nummer, nemlig den gamle Dresdner- nu Københavnernav: Em. Bjerregaard. Af ham og af Lor. Møller i Düsseldorf var der intet Billede i det Jubilæumsnummer af «Den færende Svend», der udsendes i December 1924 i Anledning af C. U. K. s 25 Aars Jubilæum. Det var ikke den Gang lykkedes at faa et brugbart Billede af disse to Veteraner indenfor vor Bevægelse. Ved deres Jubilæum som Medlemmer af C. U. K. i et kvart Aarhundrede var det saa Meningen, at indhente det «forsømte», og fik jeg ogsaa fat i et vellykket Billede af gamle Lor. Møller, men ikke af Bjerregaard. Det her aftrykte Billede er Udsnit af Kongressbilledet fra 1921, og det vil være Synd at paastaa, at det er vellykket. — Til Gengæld er Bjerregaard særdeles vellykket paa Conferencebilledet fra Middelfart, hvor han som ældste Medlem har faaet Hæderpladsen midt i første Række. Billedet er forøvrigt særdeles vellykket og viser mange stoute Stikkelser af den rigtige C. U. K.-Naver-Type.

Petitsesser fra Middelfart.

I Tilslutning til det vellykkede Conferencebillede, bringer vi i nedenstaaende nogle Smaa-indtryk, som vel kommer lidt post festum, men derfor ikke mindre interessante, og som ogsaa i det smaa kan tjene os til Rettesnor, naar vi kan overkomme at holde virkelig Kongres igen. — Selv om der er en lille Snært gemt til enkelte Medlemmer, er det jo ikke slemt, og skrevet i god Mening er det. Lidt Sennop og Salt kan vi vel nok alle taale!

Red.

Meddelelsen om Kongressen eller Konferencen (Betegnelsen er jo ligegyldig), kom vistnok overraskende tidlig for de fleste Afdelinger. En Maanedes mere Forberedelse havde været paa sin Plads, og sikkert givet større Deltagelse. Mange Delegerede udtalte sig da ogsaa i den Retning.

De to største Afdelinger mødte skarpt væbnet, og med gensidig Mistro til hinanden, hvad der i Begyndelsen affødte en Del Nervøsitet. Første-Dirigenten Elihofers noget udfordrende Holdning mod København, bidrog heller ikke til at dæmpe Uroen. Senere gik det op for begge Parter, at de i det store og hele havde samme Formaal, men om en «Fjer i Hatten», d. v. s. at faa vedtaget deres respektive Forslag (som de havde en Masse af hver) kæmpedes der selvfølgelig bravt.

Konferencens Nytte eller Betydning, kan der være delte Meninger om; det bliver der nok Lejlighed til at drøfte; men i alle Tilfælde er det gavnligt, at man træffer sammen, ligegyldig under hvilken Form. Man faar at vide, hvor Tampen brænder, og alle er jo — det mærkede man hele Tiden — interesseret i C. U. K. s Vel.

Et er sikkert — Tiden var for knapt tilmaalt. Man kan ikke behandle alle Sager paa en Eftermiddag, og Slutningen blev da ogsaa forjaget. Flere, som benyttede billigt Søndagstog, skulde afsted ved 7-Tiden. — Tiden blev ellers udnyttet effektivt; kun 1½ Time til Fotograferings- og Spisepåvse. Trætheden gjorde sig da tilsidst ogsaa gældende. Undtaget herfra var dog Ynglingen,

Vitser, at man havde Udsigt til den projekterede Lillebæltsbro. Denne her Vits, var vel ikke den bedste; men jeg husker ikke andre lige i Øjeblikket. Den lød omtrent saaledes: Næste Gang kan man vel gaa fra Jylland og hertil — ja, jo — men derfor kan vi jo godt «sejle» herfra. Uha!

De tre brave Delegerede fra Svendborg av, havde provianteret paa Vejen (de valsede vist fra Svendborg), og mødte op velbehængte med — Gulerødder. Er det ikke lidt af en Misforstaaelse at mæje sig ud til en Konference; det bidrager vist ikke til dens Værdighed. I hvert Fald havde Byens Børn et Samtaleemne om de tre mærkelige Grønhandlere paa deres Tur gennem Byen.

De danske C. U. K.-Afdelingers Konference i Middelfart i Efteraaret 1927

Bjerregaard, som med sit Jubilæums-Emblem, var livlig og sprudlende som altid.

De mest talende var vistnok Gustav Hansen, P. Jensen (Primus motor) og Elikofer (som Dirigent!). Under tegnede havde alene paa Dirigentnotitserne ca. 100 Indtegnede, foruden alle de «korte» Bemærkninger til «Forretningsordenen» osv.

P. Jensen henstillede om at udelade Gentagelser, hvad der dog ikke forhindrede flere efterfølgende Talere til at opfordre — til det samme. Den mest logiske i saa Henseende, var Nakskov-Sekretæren, Chr. Pedersen, som i de sidste Minutter havde Ordet for første og eneste Gang, for at oplyse, at naar han ikke havde talt før, var det for at undgaa Gentagelser.

Middelfart-Naverne havde pyntet Salen smukt, og man fik Tid at se deres originale Hule, i gammel tysk Vinstuestil. At de var kendt og populære i Byen, mærkede man ogsaa. Stor Opsigt vakte det, da man under Fotograferingen i Haven, lod Naversange smælde over Haven.

Det gav selvfølgelig Anledning til mange «vandede»

Havde Svendborgnaverne gaaet dertil, saa kom til Gengæld Gebhardt og Gustav Hansen pr. ny flot Nimbus-Motor. Bl...! Hvem Rolls Royen tilhørte, skal jeg ikke røbe.

Naar flere Naver kommer sammen træffes altid gamle Bekendte, og man hørte Udbrud som: «Næ, hva' er det dig», og «hvor var det, vi var sammen?» etc. Chr. Pedersen, Nakskov og Undertegnede traf saaledes sammen første Gang siden Frankfurt 1912, hvor jeg — det var i min Sturm- und Drangperiode — «pennede» i hans Logi. — Ak ja!

Til Slut, da mange var rejst, og flere skulde til 12-Toget, kom «Blæren» op i «Fuglepeter», og saa skulde der en Kasse Øl paa Bordet i Hulen. Naa, lokke nogen til at forsømme Afrejsen, tror jeg ikke var hans Mening; men paa Vejen til Banen indhentede jeg to Naver, og da de hørte om Øllet, kom de pludselig i Tanker om et senere Tog — og vendte resolut om. — Naa, de skulde vist heller ikke længere end til Fredericia — de misundelsesværdige!

J. Jørgensen, Holstebro.

Ogsaa for Børnene bör Vaarsolen vinke!

Nu er det den Tid vi gerne vil ud, og vi skal se at faa vore Børn ud i Sommerferien. Der er vist mange, der ikke er vidende om, at det nu meget let lader sig gøre at faa vore Børn til *Tyskland*, og er det slet ikke for tidlig at begynde paa Forberedelserne.

Der findes mange Naver, som har Familie eller Bekendte i Tyskland, hos hvem de kan skaffe Ophold i Ferien. Det foregaar paa følgende Maade: har Du faaet en Plads til et Barn i Tyskland, da skal Modtageren til Barnet henvende sig til Røde Kors i den By, eller bedst til Hamburg eller Berlin, med sin tydelige Adr., Barnets fulde Navn, Adr., Fødselsaar og Dag, samt vedlægge 5 Mark. Adr. til Hamburg er: Wohlfahrtsamt,

at kende, det skaber Folk, som du selv véd, der har været ude.

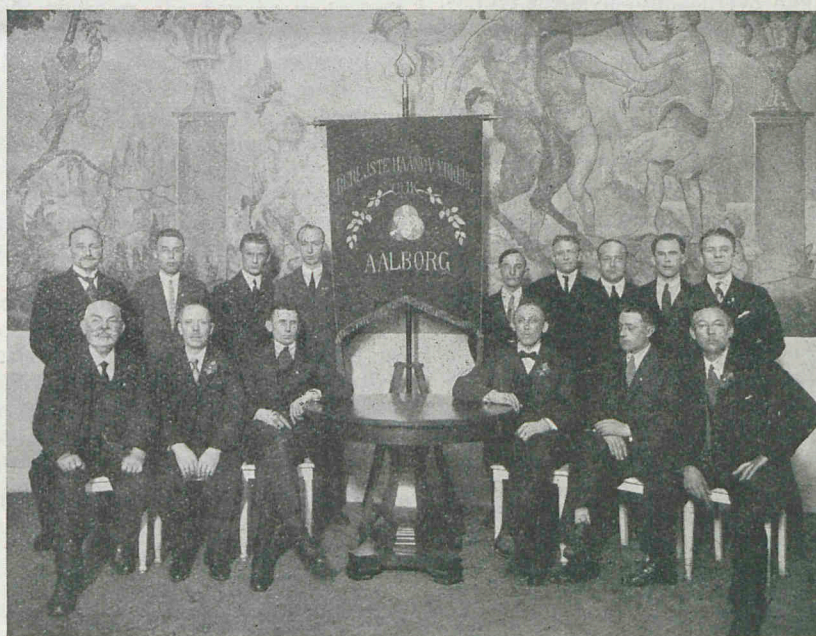
Har du Lyst og Plads, saa tag et andet Barn i den Tid dit er væk; jeg har en Liste paa Naverbørn, som gerne vil herop i Ferien og paa den Maade vil to faa Erindringer, som aldrig glemmes.

Paa Børnenes Vegne
Jørgen K. Petersen,
Esbjerggade 25, 3. Sal,
København Ø.

Foreningsmeddelelser.

Aalborg. Paa Generalforsamlingen den 14. Januar genvalgte Kasserer med Aklamation.

— Lørdag den 25. Febr. fandt Aalborgnaver-

Da Aalborgafdelingen indviede sit ny Banner og Naverbord.

Dänische Abteilung, A. B. C. Straße, eller til Formanden for Hmb. C. U. K. Afd., Peter Sørensen, Marktstr. 1 a¹, som da besørger det videre. Til Berlin Adr. Rothes Kreuz, Dänische Abteilung, Corneliusstraße 4 B, Berlin W 10.

Besørg dette saa snart som muligt, Fristen for Anmeldelse er sat til de første Dage i Juni. Her vil Du da senere faa Meddelelse for Barnets Afrejse, samt maa man erlægge en Betaling af 10 Kr. til «Komiteen for tyske Børns Ferierejse». Altsaa ialt 5 Mark og 10 Kr. for et Barn (Skolepligt) til hvilken som helst Plads i Tyskland, kort eller langt, men husk at sende Adresse og Dato, da Barnet skal indbydes i Tyskland.

Vil du have et Barn *hertil* da er Forholdet det omvendte saaledes at Barnet bliver indbudt her og der erlægges 5 Kr. her, og i Tyskland bliver opkrævet 10 Mark. Dette gælder for hele Danmark. Dette er de Oplysninger som foreligger til Dato.

Anmeldelse kan ske hos Undertegnede, som er til Tjeneste med yderligere Oplysninger.

Altsaa Svende, her er god Lejlighed for mange til at faa Børnene ud, saa de lærer andre Sæder og Skikke

nes 9. Stiftelsesfest Sted. I bedste Stemning mødte de over 50 Deltagere og efter Musiken havde spillet noget, bød Formanden velkommen til Bordet, hvor Tale og Sang afvekslede, ligesom der ogsaa blev oplæst en vellykket Festavis, der gjorde stormende Lykke. Formanden foretog derefter Afsløringen af vort ny Banner, og udbragtes i den Anledning en særlig Tak til og Leve for Fru Gertha Jensen. Derefter fandt endnu en Afsløring Sted, nemlig af vort Naverbord, og takkede Formanden dem, som især har bidraget til Bordets Tilblivelse, nemlig Snedkerne Røjkær og Ole Nielsen, samt Stenhuggerne Hein og Nich. De bedes herigennem modtage Afdelingens Tak.

Festen, som var en af de bedste, som vi har haft, sluttede om Morgenen, og om Formiddagen stillede de mest morgenduelige til Fotografering, hvorefter Bordet i Triumf førtes til Hulen.

Med kraftig Naverhilsen! Peter Jensen, Kasserer.

Jeg har fra Aalborgafdelingen modtaget tre trykte Sange fra dens Stiftelsesfest, hvoraf jeg aftrykker den ene; den som priser det berømteste, hvad Aalborg har,

nemlig dens *Piger*. — Aalborgafdelingen havde i Forvejen et Banner, der altsaa nu er bleven afløst af et finere. Saavidt jeg véd er det kommet Afdelingen meget billigt, vistnok bekostet af Kasserer og forfærdiget af dennes Hustru, ligesom flere Medlemmer jo ogsaa har udvist stor Offervilje, da det gjaldt om at skaffe Afdelingen et Naverbord.

Tilvenstre paa Billedet, ved Bordet, sidder Kasserer Peter Jensen, medens Naven paa den anden Side af Bordet, og med Blomst i Knaphullet, er Afdelingens Formand, den gamle Bernernav, Louis Svendsen. *Red.*

Bryssel. *Farver giver Fest!* sagde «Professoren», O. Christensen, Festarrangøren af Brysselerafdelingens Karneval den 18. Febr. i Hulen, og under nævnte Motto fandt det Sted, og maa man lade «Professoren», at han havde faaet festlige Farver og Dekorationer sat op. — Vor, i Almindelighed, ikke overdaadig smykkede «Hule», lignede paa denne Aften et lile Eventyrrige, hvor vi hverken manglede, en «Salle d'Amour», eller en af de, for Elskende, meget eftertragtede Bjerghuler. Æren for denne herlige Udsmykning maa Christensen dog dele med Montør Thuesen, og Festens udmærkede Forløb, haaber jeg, maa være dem den bedste Tak. Vi var over 50 Deltagere — en broget Forsamling at skue. Her fandtes alle Folketyper, lige fra Kinesere til Amagerpiger. Kl. 10½ var der Præmieuddeling og derefter Demaskering. De fire Præmier tildeltes følgende: Smukkeste Dame: Amagermor ved Madame Irma van de Maele; smukkeste Herre: Napoleon ved Formanden, Ing. Fulbius; mest komiske Dame: La garçonne ved Mademoiselle Luce Bogaert, og mest komiske Herre: Indianeren ved Restauratør P. Nielsen.

At «Napoleon» og «Indianerhøvdingen» var mere fredelige end deres respektive Forbilleder, beviste de straks ved at stikke en Omgang ud. I det hele taget tror jeg de ellers saa fattige Naver denne Aften havde glemt, at «det løber op», det der «løber ned»; thi det var ikke faa Liter af forskellige Slags humørgivende Drikke, der i Nattens Løb gled bag Vesten, og selvfølgelig steg Humøret derefter. Dans og Sang afløste hinanden og der var en stadig vedvarende Serpentine-regn, saa havde vi ikke haft vor flittige Kineser til ustandseligt at «fejle ud og bære væk», er jeg bange for vi nu alle havde ligget begravede under de farvede Papirstrimler. Først Kl. 5.30 blev vi færdige til at bryde op, og jeg tror alle var enige om, at det var en Fest der havde vasket sig, og som vi Naver kunde være glade og stolte over.

Kyster.

Horsens. «En Nat i Orienten.» Ja, saadan hed vort første, store Kanneval, som fandt Sted den 18. Februar, og som alle Horsensnaver var spændt paa, hvad jo er naturligt nok, naar man ikke i Forvejen staar med Erfaringer i den Retning. — Et Karneval med *Optog* var noget nyt for Horsens; men det gik over Forventning godt, og da vi heller ikke indenfor Bestyrelsen havde ventet andet end det kunde balancere, blev vi heller ikke skuffet i den Retning, thi der er dog et mindre Overskud at notere, ligesom vi ved den Lejlighed har erhvervet os en Del Dragter og lign., der kan benyttes til næste Aar.

Aftenen og Natten forløb yderst gemytlig og underholdende, ret som et Karneval skal: med Skæmt og godt Humør; ja, vi kan vel godt sige, at den «grønne Sal» i Forsamlingsbygningen denne Nat var Centrum for Farver, Fest og Livsglæde i en efter Forholdene ret imponerende Maalestok.

Vore Malere havde lavet et flot Stykke Arbejde: de fineste Dekorationer, der har været hængt op til et Karneval endnu her i Byen. Foreningen skylder disse fem Mand Tak for at Festen blev til Virkelighed. Men vi skal nok ogsaa huske paa dem til næste Aar, naar det igen skal gaa løs, og da bliver det forhaabentligt i Byens største Lokale.

Det var en rigtig «Nat i Orienten», der var bleven fremtryllet i al sin Charme, i al sin Farve og Pragt. Og for Fuldstændigheds Skyld var der ogsaa en tropisk Varme i Salen; men det er maaske en af Malernes smaa Hemmeligheder?

Baade Tilskuerne og de Maskerede morede sig storartet, og da Optoget ved 10½ Tiden fandt Sted, naaede Begejstringen sit Højdepunkt og vældige Klap-salver rungede over hele Salen. — Optoget var ogsaa helt igennem vellykket, og fandt Sted under Kong Tuts Førerskab og ved «de rejsende Svendes» Bistand. Bemærk maa, at Koldingafdelingen have laant os en Del af Dragterne til Optoget. — Tilsidst stilledes der op til Gaasemarch og under Afsyngelsen af «Fra Arilds Tid» vandrede Naverne Salen tre Gange rundt.

Maskeringen havde da fundet Sted og tog Dansen nu fat for Alvor, lige til Kl. 4, og saa var der endda mange, som vilde have endnu en Overtime. Vi andre havde forskelligt at ordne før vi kunde tiltræde Tilbagetoget, og da undertegnede ved 6-Tiden listede hjemad, var der endnu en Del Svende, som mente det var for tidligt. Onde Tunger véd endda at fortælle, at der var et Par Naver, som holdt ud i hele tre Dage. Men hvorefter alting er: Karnevalet var yderst vellykket, og tror vi, at C. U. K. ved den Lejlighed rigtig er slaaet igennem, rigtig sat sig fast i Borgernes Bevidsthed — og det var i første Instans Formålet med det.

Med kraftig Naverhilsen! *Henry Nielsen*, Sekretær.

Kiel. Vi har paa vor Generalforsamling den 28. Januar genvælgt som Næstformand Herman Vetter og som Sekretær undertegnede.

Den 25. Febr. fejrede vi vor Afdelings 25 aarige Stiftelsesfest, og havde vi besluttet, at den skulde fejres i streng fortrolig Kres, uden Selskab af Fremmede. — Da vi mødte frem fandt vi vor «Hule» forvandet til en italiensk Blomsterhave. Det var vor gode Formand, Fredriksen, som havde været Mesteren derfor.

Formanden aabnede Festen med et Velkommen til de Tilstedeværende og henviste til Dagens Anledning, samt udtalte Ønsket, om at Foreningen i de kommende 25 Aar vilde vedblive at være stabil og tro mod sit Formaal, som hidtil, og sluttede med at udbringe et Leve for den Skandinaviske Forening i Kiel.

Herefter tog Næstformand Vetter Ordet til en længere Tale, hvori han bla. udførte, at der allerede i Slutningen af Firserne var en dansk Forening i Kiel. I Begyndelsen af Aarhundredet, under Højkonjunkturerne i Byggefagene, da skandinaviske Svende i stort Tal strømmede til Kiel, ikke mindst grundet paa den billige Forbindelse: Korsør-Kiel (der desværre ikke eksisterer mere), oprettede herværende tyske Haandværksmestre og Købmænd en Forening for skandinaviske Svende, tildels for at vedligeholde og fremme Samkvemet mellem Svendene; men ogsaa for herigennem at sikre sig dygtige Folk, da Skandinaverne, grundet paa deres Flid og Alsidighed, var meget søgte i Kiel. — Taleren skildrede nu Foreningens Virksomhed i de forløbne 25 Aar og fremhævede, at vi ikke bør raste, før alle véd, hvad de fire Bogstaver: Sk. C. U. K. betyder, og at vort Formaal, foruden Sammenhold paa selve Pladsen, er at staa

Udvejsende bi med Raad og Daad, saavidt det staar i vore Kræfter, og sluttede han med et trefoldigt Hurra for C. U. K., som alle begejstret istemte. —

Nu vekslede Skaaler, Taler og Numre, indtil Kl. 10, hvor der i Fællesskab blev drukket Kaffe med Fastelavnsboller til, efter dansk Skik og Brug. — Hermed var den alvorlige Del af Festen til Ende og begyndte Dansen, der varede til henad Morgenstunden, og da vi med et kraftigt Hurra tog Afsked fra vor gemytlige Hule, var alle enige om, at vi havde haft en storartet Stiftelsesfest.

Med kraftig Naverhilsen! *Emil Jensen*, Sekretær.

Samtidigt med ovenstaaende, har jeg ogsaa modtaget et Billede af Deltagerne i Kielerafdelingens vellykkede 25. Stiftelsesfest. Men desværre er Billedet for uskarpt. Dog vil der jo senere blive Lejlighed til at bringe et Billede fra en af de stabile Kielernavers Fester. — Forøvrigt er det noget nyt at høre, at Skandinavisk Forening Kiel skal være stiftet paa tyske Mestres Initiativ, og maa man sige, at Kielerafdelingen vel nok er den eneste skandinaviske Forening i Udlandet, der er kommet til Verden paa en saa temmelig original Maade. Men Hovedsagen er jo, at Foreningen har holdt, og det har den, hvad Jubilæet viser. — Den trofaste Skare, som holder til C. U. K.'s Fåne i Kiel, ogsaa efter at «Ædepakkerne» ikke bandt mere, fortjener C. U. K.'s Tak for deres Interesse og Trofasthed! Og saa Held og Lykke til de næste 25 Aar. *Red.*

Séte. Vi har paa ekstraordinær Generalforsamling den 30. Januar vedtaget at flytte Beaucaireafdelingen hertil Séte, hvor de fleste Medlemmer nu arbejder, og den har valgt Elektriker Sven Nielsen som Formand; Elektriker Wilh. Nielsen som Kasserer, medens undertegnede valgtes til Sekretær. — Den 11. Febr. afholdt vi saa Stiftelsesfest, der var overorentlig vellykket, og haaber vi paa at faa en rigtig god Naverforening ogsaa i Séte.

Med Naverhilsen!

G. Johnsen.

Zürich. Paa vor Januar-Generalforsamling genvalgtes som Kasserer og Næstformand henholdsvis H. A. Hansen, Hækkerup og Aage Justesen, Aarhus. — Juleaften samledes Medlemmerne med Damer og Børn i Hulen, saa mange, som aldrig før, saa der var «fuldt Hus». Først havde 12 Svende slaaet til den traditionelle Risengrød og Gaasesteg, og hvad dertil hører. Salen var som sædvanlig smukt pyntet og den rigtige Julestemning kom rigtig op, da vore 20 Børn marcherede ind i Salen, hvor det store Juletræ stod i al sin straalende Pragt. Fra det fjerne lød nu sølverne Klokke-toner, Børnene begyndte at spidse Øren: Julemanden var undervejs. Og rigtig: ind kom han, med sit lange Skæg, og sin store Bylt paa Nakken. Nu maatte Børnene fremsige og deklamere deres Digte, hvad mange af dem gjorde med imponerende Rutine. Som Belønning vankede der meget godt af Julemanden der som sædvanlig blev udmærket spillet af *Justesen*. Saa blev der serveret Godter og senere hen Kaffe og Kager for alle Deltagere. Vi havde Fornøjelsen at se den danske Konsul i Zürich, Herr *Dr. Rob. Blass* med Frue, i vor Midte til vor Julefest, og benyttede Formanden i sin Velkomst Lejligheden til at omtalte det gode Samarbejde, der bestaar mellem Konsulatet og Foreningen, for hvilken Konsulen udtalte de bedste Ønsker. — Ind imellem sang vi de gamle Julesange, sigesom vor «Hofsanger», *Kaj Andersen* glædede os med Solosang. Andersen er forøvrigt godt paa Vej til at blive en

bekendt Sanger i Svejts, og fornylig havde vi saa-gar Fornøjelsen af at høre ham synge svenske Ballader og Sange i Zürich Radio. — Kl. 24 maatte vi lave Slut paa vor Julefest, og vi kunde gøre det i den Overbevisning, at den havde været vellykket.

Den 29. Januar havde vi offentlig Underholdning og Dans i «Rothaus» store Sal fra Kl. 3 Eftermiddag til 2 Morgen. Bemærkes maa det dog, at det var mere en «Kassefest» end en Foreningsfest. Endskønt der var 300 Deltagere, var der kun fem Naver tilstede... og de varetog Dansemester- og Kontrollørhverv. —

Vor Fastelavnsfest var som sædvanlig besøgt af saa godt som alle Medlemmer med Familie, baade Smaa og Store slog til «Jydepotten» efter Hjertens Lyst, og bag-eftter guffede «det unge Norden» Chokolade og Kager i sig, medens de Voksne «schiebete» og valsede. Rigtig gemytlig og kammeratlig Naverstemning!

Med kraftig Naverhilsen!

C. F. Christoffersen, Sekretær.

Enhver Afdeling.

maa sætte en Ære i at møde frem med et saa stort Mærkesalg som muligt ved Regnskabsaarets Slutning, den 1. April. — Væk med Papirmedlemmerne!

Ethvert interesseret Medlem ordner sin Bog nu til Kvartals-skiftet!

Protokol fra K. U.s Møde den 1/2 28.

1. Det besluttedes at skrive til Formanden, resp. Afdelingen i Paris, for at svare paa forskellige Spørgsmaal, som er blevet os tilstillet; denne Skrivelse skal sendes i lukket Kovolut til H. Birk som indskrevet Brev, fordi vi ikke ved nogen Adresse i Paris hvortil saadant et saadant et Brev kan sendes. Til det første Spørgsmaal: Jensens Ekslution, blev vedtaget, at den efter alle os givne Oplysninger maa fuldbyrdes og opretholdes. Alle andre principielle Spørgsmaal mellem Afdelingen i Paris og H. B. beder vi om at henstille til engang vi en ikke lang Fremtid maatte blive i Stand til at faa afholdt en Kongres. Men Paris maa absolut efterkomme Lovene for C. U. K. som enhver anden Afdeling.

2. Hvad Middelfart-Konferencen angaar, ser K. U. sig nødsaget til at beklage, at det ikke kender noget til Breve, som af dette skulde være sendt til en eller flere af de deltagende Afdelinger, hvori K. U. skulde have beklaget sig over H. B.'s Forretningsgang.

3. Svaret paa en Henvendelse til Nakskov-Afdelingen forelaa og Medlemmerne af K. U. bemærkede Indholdet.

Peter Sørensen, Sekretær.

Tilstede var Nielsen, Scheibel og Sørensen.

Kalhauge og Kringhøj havde sendt fyldestgørende Avbud, begge Syge.

Ingen Restancer.

Alle Medlemmer bedes bistaa Kassererne og øvrige Tillidsmænd i deres Arbejde for at inddæmme Restancerne saa meget som muligt, ved selv rettidig at indbetale Kontingentet nu til Kvartals-skiftet den 1. April.

Sløjhedens Protokol.

Følgende *Slapsvandse* slettes for Restance:

Chr. Hansen, Smed, f. i Struer; **Kjeld Kallum**, Møller, Krong; **Emil Nielsen**, Skomager, Randers; **Lars P. Christensen**, Skræder, Aalborg; **Chr. Piepenbrikk**, Cigarmager, Kolding; **Constanz Lorentzen**, Maler, Viborg; **Jørgen Schmidt**, Kobbensmed, København; **Carl Jensen**, Snedker, Esbjerg; **Carl Knudsen**, Cigarmager, Odense; **Carl Hansen**, Snedker, Kerteminde; **Oluf Honéree**, Cigarmager, København; **Johs. Sørensen**, Arbejder, København; **Peter M. Larsen**, Snedker, Ormslev; **Peter Jørgensen**, Blikkenslager, Aarhus; **Peter Dybdal**, Arbejder, Høring; **Frits Andersen**, Elektriker, Midskov; **Carl Dittmann**, Arbejder, Hamborg; **Nils P. Lauridsen**, Snedker, Røhberg; **Herbert Didricksen**, Maskinarbejder, Hamborg; **Har. Christensen**, Snedker, Ringsted; **J. Chr. Jakobsen**, Urmager, Silkeborg; **Christoffer Kristoffersen**, Maler, København; **Ernst A. E. Ollesen**, Kontorist, Hamborg; **Willy Juel**, Litograf, Horsens; **Chr. Hansen**, Jerndrejer, Hamborg; **Chr. Frandsen**, Sømand, Vejle; **Rudolf Kjär**, Litograf, København; **Carl Christensen**, Kemigraf, København.

Hamborgerafdelingen.

Ovenstaaende «Landsmænd» er især gode! Det er saadanne, som under Inflationen i Tyskland blev hjulpet paa alle mulige Maader, og som — da de mener, der ikke er mere at høre gratis, svigter deres Forening, som har hjulpet dem paa mange mulige Maader, som for de Flestes Vedkommende, direkte og indirekte, kan sættes til flere Hundrede Mark. — «Svigte» er maaske ikke det rigtige Udtryk for deres Handlemaade; det er overhovedet saadanne, for hvem — maaske degeneret af Inflationstiden selv — Begrebet: Æresfølelse er ubekendt. — Det er indifferente, slappe Karakterer, som C. U. K. maa værges sig imod at faa for mange af, og som enhver Organisation staar sig bedst ved holde paa saa lang Afstand som muligt, hvilket vi ogsaa vil forsøge at gøre for Fremtiden.

At det ikke er gaaet de danske Foreninger i Tyskland bedre i den Retning, snarere værre end C. U. K., kan ikke være os til nogen Trøst; thi Meningen med C. U. K. skulde dog ogsaa være den, at skabe *bevidste*, uselviske Medlemmer, d. v. s. saadanne, som ikke svigter, fordi de ikke lige i Øjeblikket har økonomisk Fordel at høste. — Forøvrigt er det vel ikke udelukket, at disse «fine Landsmænd» engang kommer til at mærke et Tilbageslag. Der kan endnu i Tyskland — og forresten ogsaa andre Steder — komme Tilfælde, hvor C. U. K.s Hjælp og Understøttelse, kan komme til at spille en ikke uvigtig Rolle. — Vi skal da nok have ovenstaaende «Hædersmænd» i «kær Erindring»! — Det samme gælder forøvrigt for nedenstaaende, tidligere Medlem i Harburg:

F. Kock, Frugthandler, Asbo; har vel modtaget saadan noget som en 40 Pakker Levnedsmidler fra Staten, gennem C. U. K.s Formidling.

Harborgerafdelingen.

Poul Holm, Snedker, født i København (lange Holm).

Nizzaafdelingen.

Ove Gay, Maler (arbejder mest som Træ- og Dekorationsmaler) f. i. Aarhus den 3. 3. 1880.

Elvin Hansen, Farver, f. i. København den 29. 1. 1906.

Züricherafdelingen.

Leo Martinsen, Repræsentant, København;

P. W. Andersen, Tømrer, København,

Brysselerafdelingen.

For Gartnere!

Ny dansk Missionsstation i Alger, søger en ung dannet, energisk Landmand eller Gartner til at dyrke ca. 10 Tønder Land i Bjergene. Der gives Logi, Kost, Vask, Lys. Varme og 150 Fr. maanedlig, samt familiær Stilling, hvorfor kun en ædruelig Mand (og helst kunnende lidt Fransk) af god Karakter bør melde sig. — Offerter til *Karen Grote, au 4 me. Kilometre Route de Bugeaud Bone, Algerie, Afrika.*

Hjalmar Chr. Pedersen

Medlemsbog Nr. 9493 A, Målere född i Nyköbing F. den 1. Maj 1882, indmeldt den 28. Juli 1922 i München, är plötsligt afgått med döden d. 29-1-1928.

Pedersen var en god och stabil Nav, och med allmänt deltagande följde vi honom till graven, och nedlade en krans med C. U. K.s färger på hans sista hvilställe.

Müncherneravdelningen.

Viktor Andersen

Medlemsbog Nr. 1765 B, Kelner, f. i København den 16-3-1890, indmeldt den 1. Januar 1921 i Kolding, er den 11. December 1927 afgaaet ved Døden.

Med Viktor Andersen har vi mistet et af vore gode Medlemmer, som vi vil beholde i kær Erindring. Det var da heller ikke saa faa Naver, der var tilstede ved hans sidste lange Rejse.

Koldingafdelingen.

Adolf Jensen.

Medlemsbog Nr. 8623 A, Maler, f. i Nyköbing F. den 7-2-1898, indmeldt den 1. Maj 1925 i København, er den 15. Februar afgaaet ved Døden.

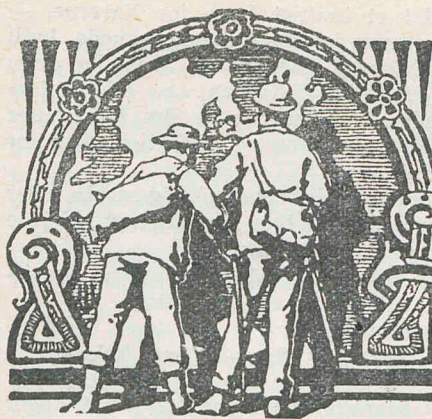
Vor gode Kammerat havde været syg ca. en Maaned Tid, af Lungebetændelse, hvortil senere stødte Hjernebetændelse. Alligevel havde vi haabet, at Jensen skulde komme over det. Men Skæbnen vilde det anderledes.

Den 17. Februar stedte vi saa vor Kammerat til Hvile paa Kirkegaarden i Caucade. Vor Konsul, som ogsaa var med i Følget, der talte ca. 35 Naver, havde sørget for protestantisk Præst, der holdt en lille smuk Tale ved Graven, hvorefter vi sang den sidste Sang i Sangbogen, og saa sagde vi vor Landsmand det sidste Farvel og som nu blev stedt til Hvile i den dannebrogssmykkede Kiste, saa fjernt fra sit Hjemland.

Niceafdelingen.

Ære være deres Minde!

Ved ovenstaaende tre Dødsfald er der bleven udbetalt Begravelseshjælp direkte af Hovedkassen med henholdsvis Schw. Fr. 120.—, 250.—, og 90.09.

UDGIVET AF DE CENTRALISEREDE SKANDINAVISKE FORENINGER

Den færende Svend

ORGAN FOR SKANDINAVER I UDLANDET

Nº 10/11

Oktober / November 1928

XXVII. Aargang

Abonnement: 4 Fr. aarlig, frit tilsendt.

Arbejdsforholdene ude.

Om disse er der, imod al Sædvane paa denne Aars-tid, denne Gang lidt godt at berette. Dels meddeler vor Afdeling i Bryssel, at der er temmelig godt med Arbejde i saa godt som alle Fag, og dels har der aabnet sig ny Muligheder for rejselystne Svende i Nordafrika. — Hvad sidste angaar, har vi dér faaet en Afdeling i Tiaret (se under Foreningsmeddelelser) og synes det som om der virkelig dér er gode Chanser for Naver.

Lidt anderledes stiller Forholdene sig i Bryssel og overhovedet i Belgien. Dér er ikke daarligt med Arbejde, og da Belgien vel samtidigt er det Land i hele Evropa, der stiller sig mest imødekommende m. H. t. Opholds- og Arbejdsbevilling, vilde alt være saare godt... dersom flere Svende havde Kendskab til det franske Sprog. Mange Svende er kommet til Belgien og har maattet forlade Landet igen, fordi ingen Mestre stillede dem ind, eller de under Arbejdet havde vanskelig ved at klare sig, grundet paa manglende Kendskab til Fransk. Vel er der ogsaa kommet Svende dertil, som intet eller saa godt som intet Fransk kunde, og alligevel har faaet og holdt Arbejde. Men der gives jo altid nogle, som har Lykken med sig. Selv om der er ganske gode Arbejdsforhold i Belgien, er der alligevel ikke saadanne Højkonjunkturer, at Mestre er glade, naar de blot faar Arbejds-kraft, selv om det drejer sig om Udlændinge, der ikke forstaar Landets Sprog. — Men ellers kan man nok sige, at Belgien byder gode Chanser for Svende, der kan noget Fransk.

De fleste Svende, der har arbejdet i Svejs i Aar, er draget bort; enten hjem eller sydpaa (enkelte ogsaa til Bryssel). Men allerede i Sidstningen af Februar eller Begyndelsen af Marts vil Naverne strømme til Svejs igen. F. Eks. for Zürichs Vedkommende tegner næste Aars Byggesaison godt; var der dog allerede i September Maaned anmeldt 1400 Lejligheder til Opførelse næste Aar.

Tyskland har i Aar været vor Skuffelse, og de Par Naver, som har arbejdet der i Sommers, er omtrent alle draget hjem, medens mange sidste Vinter holdt Arbejde hele denne igennem.

Betones maa det, naar man virkelig vil bedømme Forholdene nu retfærdigt, at heller ikke før Krigen, kunde Udrejse anbefales; men Chanserne var større for dem, som var ude. Belgien og Algier (Tiaret), vil vel derfor ogsaa nærmest blive opsøgt af de Naver, som for Øjeblikket er ude. — Først til Foraaret, vil det store Træk sætte ind... og forhaabentligt bliver da Arbejdsforholdene bedre i Tyskland; thi først naar dette store og gamle «Naverland» kan optage fremmed Arbejds-kraft af

Betydning, kan Udrejse anbefales i større Udstrækning, paa en saadan Maade, at man ikke behøver at nære Ængstelse for, at ikke enhver finder Arbejde og opnaar den Arbejdstilladelse, som desværre endnu overalt er nødvendig.
H. J. Larsen.

Foreningsmeddelelser.

Bryssel. Paa Generalforsamlingen den 29. September 1928 genvalgtes vor afholdte og energiske Formand Ingeniør Poul J. Fulbius med Akklamation. Som Næstformand valgtes Tilskærer O. Hallstenson, samt som Sekretær undertegnede Kleinsmed.

Hvad Arbejdsforholdene angaar, er der Arbejde for saa godt som alle Fag, men Betingelsen er, at Svendene skal kunne gøre sig forstaaelig paa Fransk. Enkelte kan maaske være heldige at faa og holde Arbejde, selv om de saa godt som intet Fransk kan; men det er Undtagelser. I det store og hele maa der regnes med, at kun Fransk-talende kan anbefales Tilrejse. Fortjenesten er fra 4—6 belg. Fr. i Timen, og vi klarer os nogenlunde allesammen.

Lørdag den 10. November fejrede vi Mortensaften i Form af en Fest for vor Formand, som samme Dato havde været i Udlandet i 30 Aar. Som Tak for den Tid, Fulbius har været Formand for vor Afdeling overrakte vi ham en smuk Stok med indgraveret Sølvplade. — Hulen var smukt pyntet og var vi ca. 60 Naver til Stede, deriblandt Gæster fra Lille og Antwerpen. Vi holdt ud til Kl. 3 Morgen og fik i den Tid ogsaa en Pakkefest færdig, og gav den et Overskud paa 935 Fr., der gaar til vor Julefest; saa svinder det jo lidt mindre i Lokal-kassen.

I Aftenens Løb blev der holdt forskellige Taler til Ære for vor Formand, bl. a. af Fomsgaard, Restauratør P. Nielsen, M. Dodd og Undertegnede. Formanden gav Kaffe med Kager samt Punch, og da der yderligere i Aftenens Løb blev givet flere Omgange, stod Humøret temmeligt højt, da vi luskede hjemad ved Tre-Tiden.

Med kraftig Naverhilsen!

H. Larsen.

Ogsaa den færende Svends Redaktion ønsker at føje sin Lykønskning til de øvrige mange, vor Brysseler-afdelings udmærkede Formand modtog i Anledning af sit Jubilæum som «udenlands i 30 Aar». Endskønt vel nok tilhørende en anden Samfundsklasse end Flertallet af C. U. K.s Medlemmer, har Poul J. Fulbius med Iver og Interesse kastet sig ind i Arbejdet for C. U. K.s Formaal, saadan som det er muligt at gøre dette gennem Arbejdet i en Afdeling, har paa alle Maader søgt at gøre Brysselerafdeling til en god Forening, hvor Med-

lemmerne føler sig vel, og har saagar haft Held til at vinde adskillige Landsmænd, som sidder i bedre Stillinger i Bryssel, for vor Sag; noget som kun Zürich og tildels Hamborg kan opvise noget lignende af. — Fulbius havde det Held at komme til at virke i en By i et Land, hvor der ikke alene er godt med Arbejde, men hvor tilrejsende Svende saa godt som ingen Hindringer møder, hvad Arbejdstilladelse etc. angaar, hvor den største og snart sagt den eneste Hindring for, at der ikke endnu er langt flere Naver i Bryssel, er *Sproget*. Vor Jubilar havde ogsaa Held til at have gode Medarbejdere, f. Eks. den nuværende Kasserer, Fomsgaard. Men Fulbius har dog været den drivende Kraft indenfor vor Brysselerafdeling, hvad han ikke mindst beviste ved Oprettelsen af et Laanefond, som Foreningen, til Ære for Opretteren og for alt, hvad han har gjort for Foreningen, besluttede at give Navnet «Poul J. Fulbius' Laanefond». Fondets Stifter lagde selv for med en storstilet Gave og fik andre formaaende Mænd interesseret derfor, saa Fondet i Løbet af forholdsvis kort Tid voksede, jeg tror til en ca. 10,000 belg. Fr., og derfor allerede har formaaet at gøre meget godt overfor trængende Skandinaver.

Vor gode Landsmand Fulbius kan altsaa allerede se tilbage paa et ærefuldt Stykke Arbejde for vor Sag, i det store som i det smaa, og kan jeg ikke slutte med noget bedre Ønske, end at C. U. K. endnu i mange Aar maa nyde godt af den levende Interesse og store Energi, som vor Jubilar hidtil har vist C. U. K.

Red.

Fredericia. Den 10. Oktober afholdt vi vor ordinære Generalforsamling, hvor alt var smukt og idyllisk, indtil vi kom til 3 die Punkt paa Dagsordenen, da vi blev gjort bekendt med, at vor gamle Formand havde udsendt 1ste, 2 det og 3 die Strejkevarsel. Trods Opfordringer om at vedblive stod Beslutningen fast og vi maatte vælge en ny Formand. Valgt blev Tømrermester M. Ravn («Unfallstømreren»), medens til Medbestyrer valgtes afgaaede Formand, H. Soelberg.

Med Naverhilsen!

F. V. Bertelsen, Sekretær.

Hamborg. Her gaar alt ved det gamle; vore her-værende Medlemmer har for det meste kunnet holde Arbejde i Sommerens Løb, men for de tilrejsende Svende har det stadig knebet; thi det er saa godt som umuligt at faa den nødvendige Arbejdstilladelse. — Vor gamle Formand, P. Sørensen, har nedlagt sin Post, og fungerer da vor Næstformand, Carl Eriksen, indtil videre som Formand; Sekretær er Arkitekt Osvald Kühle.

Med Naverhilsen!

W. Poulsen, Kasserer.

Holstebro. Holstebro-Naverne afholdt deres ordinære halvaarlige Generalforsamling, med Maler Nybo som Dirigent, der straks gav Ordet til Sekretæren, som grundet paa særlig foreliggende Omstændigheder des-værrer ikke havde faaet Forhandlingsprotokollen à jour; hans Forsømmelse blev godkendt. — Efter at Kassereren havde oplæst Regnskabet, der enstemmigt godkendtes, gik man over til Valg af Kasserer i Stedet for Mads Nielsen, der afgik efter Tur; da denne ikke var til at overtale til at modtage Genvalg, blev Formanden foreslaaet og valgtes med Akklamation. — Som Revisor valgtes Leidecker.

Lørdag, den 10. November afholdt vi saa vor 2 aarige Stiftelsesfest. — Til Spisningen, der bestod af Gaasesteg og Is, var Naverne mødt flinkt op, og Humøret var ogsaa bragt med.

Efter at Formanden havde budt velkommen, klemte Naverne løs paa Gaasen, og imens talte han om Foreningen og dens Formaal og om Naverne i Særdeleshed,

og udbragte til Slut et kraftigt Leve for Naverne. — Derefter talte Sekretæren for Damerne og takkede, fordi de var mødt saa talrige og udbragte en Skaal for dem; man sang derpaa «Sparsomt i Norden...». «Hulefatter» talte for de ny indmeldte unge og til Slut fik «Fatter og Mutter» et velment Leve og en velfortjent Tak for den udmærkede Mad.

Man samledes nu om Kaffebordene og straks efter tog Dansen sin Begyndelse og blev ved til langt ind i de smaa Timer.

Da Naverne gik hjem var det sikkert med Forvisningen om at have tilbragt en «Knippelaften»!

Med kraftig Naverhilsen!

Magnus Kjer-Nielsen, Sekretær.

Horsens. Paa Generalforsamlingen den 20. Oktober genvalgtes med Akklamation som Kasserer Murer P. Bendixen; som Næstformand Instrumentmager O. Falken-crone; som Lokaleinspektør Tømrer E. Hansen, samt nyvalgtes som Sekretær undertegnede Tømrer.

Det blev vedtaget at afholde Andespiel med paa-følgende Bal og ligeledes at udgive en Juleavis. Endvidere besluttedes det at mødes hver Søndag Formiddag paa Torvet og derfra foretage en Fodtur til en eller anden lille By i Nærheden. Dette er nærmest tænkt for at styrke Sammenholdet mellem Foreningens Medlemmer.

Med Naverhilsen!

Henry Nielsen.

Middelfart. Søndag den 18. November samledes Naverne med deres Naverpiger i et Antal af 28 til Mortensgilde hos vor Hulefar og dito — Mor. Kl. 7 satte vi os til Bords, hvor alt var, som en Nav ønsker det: god Mad og lidt vaadt ved Siden af. Vor eneste Taler, Sekretæren, havde Ordet et Par Gange, og Fatter sagde ogsaa et Par Ord. Efter Bordet holdt vi en lille rask amerikansk Auktion, der fyldte Kassererens Lomme med Smaamynt, hvorefter Dansen gik til Kl. 1.

Næste Lørdag er Naverne, uden Piger, bedt til Sauer-kraut med Eisbein hos Fatter, og vore gode Venner hin-sides Beltet, bag Fæstningsmuren, har lovet at komme, saa mange, der kan gaa; for gaa kan de da alle, naar de kommer, og køre, naar de gaar.

Med kraftig Naverhilsen! *L. P. Hansen, Sekretær.*

Nakskov. Paa Generalforsamlingen den 13. Oktober valgtes til Formand undertegnede; til Næstformand L. W. Jensen, samt som Medlem af Bestyrelsen Niemeier.

I Løbet af Sommeren har vi her i Nakskov for første Gang haft Besøg af Kielernaver, og var Besøget vellyk- ket, saa vi haaber næste Gang at se endnu flere Naver fra den Kieler-By. Naar Tiderne bedres, kan vel ogsaa flere faa Raad til det, end det denne Gang blev Til-fældet. — Vi selv har haft den obligatoriske Tur til Kiel, og foregik det under det samme Arrangement som de andre Aar.

Med skand. Hilsen!

Chr. Bob Pedersen.

Nu da L. W. Jensen har nedlagt sin mangeaarige Formandspost indenfor Nakskovafdelingen, for at unde sig en velfortjent Hvile, finder jeg Trang til at sige L. W. Jensen Tak for det store og frugtbare Arbejde, han har udført for C. U. K. i Nakskov, der under hans Ledelse er bleven en af de største Afdelinger hjemme, og som paa et Punkt har været banebrydende, nemlig hvad Arrangement af Rejser til Udlandet angaar, og hvorved Nakskovafdelingen paa bedste Maade har gjort C. U. K. s Navn kendt paa de danske «Sydhavsøer». Men for dette har Jensen ikke glemt det indre Foreningsliv, har tværtimod forstaaet at oparbejde, ivrig bistaaet af

Chr. Bob Pedersen og andre, et godt Sammenhold blandt de Nakskovnaver. — Altsaa hjertelig Tak L. W. Jensen! Forøvrigt bliver Jensen jo ogsaa indenfor Bestyrelsen, har kun ladet *Roret* glide over i andre Hænder, og dette kendetegner ogsaa Jensen som den virkelige Nav, han er, at vel vil han have lidt Hvile, være paa Afstand fra det værste Arbejde, men hjælpe sin Efterfølger og ellers virke med sin Erfaring og Indsigt, det kan han ligefrem ikke undlade, som enhver, der har fattet Interesse og Kærlighed for vor Bevægelse. *Red.*

Nice. Trods det vi i Sommerhalvaaret kun har været forholdsvis faa Naver her paa Pladsen, har vi alligevel opretholdt Afdelingen. Arbejde har der været omtrent i alle Fag, men har man ikke franske Papirer, er der dog ikke meget Haab om at komme i Arbejde, da Mestrene er utilbøjelige til at skrive Certificater og Myndighederne vistnok er hørt helt op med at udstede Arbejdstilladelse for andre end Gartnere og Landbrugsarbejdere. Saa længe vi ikke har været saa mange Svende, har undertegnede fungeret baade som Formand og Kasserer, men hen i November Maaned faar vi vel nok Besøg af Svejtsernaver, som paa billig Maade vil slaa de værste Vintermaaneder ihjel ved Revieraen, og saa kan vi faa Styret udvidet.

Med Naverhilsen!

H. Cederstrand.

Odense. Den 22. September afholdt vi vor 15 aarige Stiftelsesfest i Hulen, hvor der ved 7-Tiden samledes en Snes Naver med Damer i den smukt pyntede Sal. Præcis Kl. 8 gik vi til Bords og vel maa vi sige, at «Maverne paa Naverne kan rumme grumme meget»; men mere end en halv Kylling, 1 Ostepind, Øl, Snapse og Rødvín kan de nu ikke rumme, saa Svendene var godt tilfredse, da Spisningen var færdig. Der blev selvfølgelig holdt en Del Taler: for C. U. K. talte Formanden; Sekretæren for Odenseafdelingen; Kyllborg for Værten og Duch for Damerne, og ind imellem blev selvfølgelig vore gode Naversange sunget, iblandet et Par Sange, forfattede i Dagens Anledning, hvoraf en af H.M. sluttede paa følgende Maade:

Skal frem da den vokse sig stærk og stor
de farende Svende til Støtte,
saa maa vi alle, hver Naverbro'r,
vort Broderbaand stærkere knytte.
:: Da vil vor Stræben nye Rødder slaa
til Gavn og Hæder for C. U. K. ::

Nu frejdig vi ser i Fremtiden ind,
besjælede af Rejseminder,
vor Vilje er stærk og lyst vort Sind,
thi derpaa man Naven jo kender.
:: Ej Modgang bøjer os, vi fast vil staa
og værne vores gamle C. U. K. ::

Derefter havde vi Tombola, Dans, Solist-Optræden og til Slut amerikansk Auktion. Alt i alt en vellykket Aften til C. U. K.'s Ære.

Den 6. Oktober afholdt vi vor halvårlige Generalforsamling. Hele den afgaaende Bestyrelse valgtes med Akklamation. Fra Nytaar holder vi Møde den 2. Lørdag i Maaned, istedetfor for som hidtil den 1. Lørdag.

Med kraftig Naverhilsen!

Walther D. Jacobsen, Sekretær.

Oslo. Paa vor Oktober-Generalforsamling genvalgtes den gamle Bestyrelse: Formand Maler H. Lorentsen, Vejle; Kasserer R. P. Rasmussen, Karetmager, Aarhus;

Lokalinspektør Væver Chr. Sørensen, Odense og som Sekretær undertegnede Væver, Horsens.

Med kraftig Naverhilsen!

Chr. Jensen.

Sète. Nu gaar Arbejdet paa Hæld her, men endnu opretholder vi Afdelingen, og er undertegnede valgt som Kasserer. En Del af vore tidligere Medlemmer, er rejst til Tiaret, saa dér skal ogsaa nok blive oprettet Afdeling.

Med kraftig Naverhilsen!

G. Johnsen.

Tiaret (Oran). En hel Del danske Svende her, har oprettet en Skandinavisk Forening og blev det samtidigt besluttet at indtræde i C. U. K. Stiftelsesaftenen forløb paa bedste Maade og alle tilstedeværende Svende tilløber indmeldte sig i Afdelingen. Som Formand valgtes tidligere Formand for Beaucaireafdelingen, Maskinarbejder Kaj Angermann, medens Charles Nielsen valgtes til Kasserer og Sv. Nielsen til Sekretær.

C. U. K.'s første Afdeling i Afrika ligger ca. 250 km sydvest for Oran i Algier, altsaa paa fransk Territorium og tegner til at blive en god Afdeling, har den dog allerede 25 Medlemmer, der hovedsagelig er beskæftiget ved det danske Firma S. Geleff & Co. Men forøvrigt er her i den Grad Mangel paa Arbejdskraft i saa at sige alle Brancher, at en Rejse her til aldrig vil være forgæves. — Dog tilraader vi de eventuel Lysthavende at tilskrive Afdelingen først, der da gerne stiller sig til Tjeneste med fornødent Forarbejde.

Der er ingen Vanskeligheder med at opnaa Opholds- og Arbejdstilladelse og Lønningsforholdene maa anses for særdeles gode.

Med kraftig Naverhilsen!

Charles Nielsen.

Det er vel længe siden, at Naverne har hørt saa godt Nyt: godt med Arbejde, ingen Vrøvl med Arbejdstilladelse og nogenlunde Fortjeneste... og saa dertil i det franske Nordafrika, altsaa et Sted, som i al Fald næppe kan betegnes som uinteressant: mange unge Svende ser sig vist allerede i Aanden siddende under den afrikanske Sol, i Selskab med lystige Svende og fyrig Vin, og omgivet af æggende Fatmaer! Saa meget kan da ogsaa med Bestemthed siges, at vor Afdeling, vor første afrikanske, vil modtage mange Forespørgsler fra Lysthavende. — I den Forbindelse vil jeg henstille til Svendene, der ønsker at rette Forespørgsler om Forholdene for deres Fag i Tiaret, at de vedlægger Svarporto. For det første gør det et bedre Indtryk, og sluttelig kan det ogsaa blive mange Penge for vor Tiaretafdeling, naar den selv skal udlægge al Porto. — Den bedste Maade at vedlægge Svarporto er at købe en saakaldt international Svarcoupon (International Antwortcoupon - Coupon - Réponse International), der faas paa hvert Posthus og som Modtageren kan ombytte med et Frimærke til et Brev. — Og sluttelig vil jeg ogsaa udtale Ønsket om, at de Svende, der skriver, at de rejser til Tiaret og som Afdelingen maaske i Forvejen skal besørge noget for, især hvad Arbejde angaar, ogsaa holder deres Løfte, saa vil megen Ærgrelse blive undgaaet, hvad desværre ikke altid har været Tilfældet, hvor Afdelinger eller Medlemmer i Forvejen har maattet besørge noget for Svende, der bagefter udeblev. *Red.*

Zürich. Paa vor Oktober-Generalforsamling genvalgtes som Formand ved hemmelig Afstemning med 37 Ja og 3 Nej: H. J. Larsen, Murer, København; som Bibliotekar valgtes Smed Gregersen. I Forvejen var det forøvrigt vedtaget, grundet paa, at Foreningens Medlemstal i Vintermaanederne gaar en Del tilbage, at indskrænke Bestyrelsens Medlemstal fra 7 til 5. — Endvidere vedtoges det — da Naver-Sangbogens nuværende Oplag snart

er opbrugt — at vælge en Kommission til Udarbejdelse af en ny Sangbog. — Som eneste tilbageværende Medlem af den Kommission, der har udarbejdet vor nuværende Sangbog, valgtes H. J. Larsen, medens Kaj Andersen, Jerndrejer, København, og Aage Justesen, Møbelhandler, Aarhus, valgtes som de to andre Kommissionsmedlemmer. — Samme Aften foretoges ogsaa Valg af H. B.: Som Formand for denne valgtes H. Hansen, Ramme-forretning, Hækkerup, med 21 Stemmer mod 16, der faldt paa A. Rose; som Næstformand genvalgtes Sv. Hartmeyer, Farvermester med 32 Ja og 1 Nej; som Bisiddere genvalgtes Ch. Møller, Blikkenslagermester, København med 34 Ja og Carl Hansen, Maler, Sakskøbing med 35 Ja, samt valgtes A. Rose, Kleinsmed, København med 34 Ja. Som Hovedkasserevisorer genvalgtes Chr. Guldager Hansen, Maler, Skelskør med 26 Ja, samt valgtes F. Schrøder, Farvermester, Silkeborg med 24 Ja. Alle Valg foretoges ved hemmelig Afstemning.

Siden sidst kan vi meddele om forskellige Begivenheder indenfor Foreningen: Først og fremmest om Indvielsen af vor Naverhytte i Amden. Denne har været godt besøgt af gifte og ugifte Naver i Sommerens og Efteraarets Løb, og var ogsaa besat i Sidstningen af August, hvor de Ferierende den 25.8 fik Besøg af en Snes unge Svende, der var taget fra Zürich op til Hytten for at være med til dennes Indvielse. — Efter at have sat et godt Foder tillivs, gik man udenfor Hytten, som var smukt illumineret og over hvilken Naverflaget vajede. Det var lige noget, som forundrede de omboende Bjergbønder ikke saa lidt, og deres Forundring steg endnu mere, da de hørte Fællessang paa et for dem helt fremmed Tungemaal. Først havde dog Formanden budt velkommen og udtalt alle gode Ønsker for Hyttens Fremtid. Desværre abnede Himmelen sine Sluser, saa det blev kun til den ene Sang. Da det var Meningen, at der skulde staa tidlig op næste Morgen, gik man forholdsvis tidlig til Køjs: de ældre i Sengene, og hele Skaren af unge i Høet. Lidt længere hen paa Natten blev der dog Liv i Lejren, thi et vældigt Uvejr, saa kraftigt som man ikke kender det i Norden, drog hen over Egnen: Tordenen skraldede og Lynene oplyste uafbrudt hele Landskabet i ét blaat og gult Skær. — Vore unge Naver vilde selvfølgelig «ikke risikere at indebrænde», som de udtrykte sig, saa de fik hurtigt arbejdet sig ud af Høet og kom ned i Opholdsstuen, hvorfra de betragtede det herlige Uvejr, medens Regnen, der kom i Spandavis, og den nærliggende ellers saa fredelig «Naverbæk», med sin af Vandmasserne fremkaldte vældige Brusen, gav sit Akkompagnement dertil. Det var ret et Stemningsbillede, der hidkaldte Minder «derhjemefra», naar man ude paa Landet, hvor alle jo staar op under stærkt Uvejr, betragtede et saadant, kun var Uvejret her af langt voldsommere Karakter. Naa, efterhaanden stilnede det af og alle krøb til Køjs igen. Dagen efter fik vi saa opklaret, at Uroen havde været saa temmelig unødvendig; thi Bønderne paa Egnen staar aldrig op om Natten under et nok saa hæftigt Uvejr, eftersom Lynene der har den heldige Egenskab, at de er «kolde» og derfor ikke tænder. Nu véd vi det til en anden Gang; men derfor kan det alligevel anbefales at staa op; thi et saa pragtfuldt Skue, som det Uvejr, vi oplevede, bør man ikke lade sig gaa forbi.

At det efter det voldsomme Styrtereign ikke kunde blive til nogen lang Tur om Søndagen, var vi klar over, hvorfor der heller ingen tidlig Morgen-Appel blev, dog fandt de fleste op paa den nærmeste Spids «Gulmen»

(ca. 1800 m), saagar den yngste af hele Skaren, en lille 4aars Naverpige, samt en 60aarig Dame hjemmefra, Moderen til en af vore unge Svende, og som nu sammen med sin Mand besøgte Sønnen «derude» og som samtidigt benyttede Lejligheden til et Par Dages Ophold i vor Hytte. — Da vi kom hjem til denne ved Middagstid, stod Maden allerede paa Bordet, godt tillavet à la dansk, og snart slog Opbruddets Time for de unge, hvem Arbejdet i Storbyen atter kaldte. Forinden var dog en svingende Tallerken Rødgrød sat til livs. Bærrene dertil var aromatiske Bjerg-Hindbær, saa aromatiske, som kun Bjergluften kan fremtrylle dem, og plukket af vor Kasserer, Carl Hansen (Specialist i Bærplukning!), hvis Kone stod for Madlavningen, hjulpet af saadanne «Kogespecialister» som Sv. Rasmussen, Davids og «Goliath». — Alt i alt et Par vellykkede Dage!

Til Oplysning for gamle Svejtsernaver (flere har spurgt derom) tjener, at Hytten ligger en god halv Times Gang fra Amden, der igen ligger et Par Timers Gang fra den lille idylliske Kurby Weesen, der atter ligger ved den vidunderlige Wallensøes Begyndelse (naar man kommer fra Zürich); Hytten ligger altsaa bag den Bjerggruppe, som med et Fællesnavn kaldes for «Kurfirten»...

I August Maaned fandt ogsaa en Edelsweis-Tur Sted, denne Gang til Ortstock (2715 m) i Kanton Glarus. Der deltog en 20 Svende i denne herlige Tur, under erfaren Førerskab af Sv. Hartmeyer. Det var lidt sent, men alligevel fik alle Deltagere deres «Edelweis-Hunger» saa nogenlunde tilfredsstillet; forøvrigt er der jo ogsaa en uskreven Lov, som siger, at Ingen maa plukke mere end 6—7 Edelsweis aarligt.

En vellykket Efteraars-Kegling og -Skydning har vi ogsaa haft, og til Beroligelse for tidligere Zürchernaver vil jeg nok tilføje, at vor Vandrepræmie stadig «lever», endskønt der ellers begge Gange var stærkt Bud efter den. — Mortensaften fejrede vi i Form af Andespil, hvor som sædvanlig de unge løb af med Gevinsterne; bagefter var der Panchesold, og havde vi ogsaa den Glæde den Aften at have Besøg af Forfatteren Andersen-Nexø, der ligeledes forgæves forsøgte at faa fat i en af de lækre Ænder. — Aftenen var ogsaa en Slags Afsked med de fleste af de unge, der den 15. November maatte høre op med Arbejdet her i Kanton Zürich. Nogle enkelte har haft Held til at faa deres Arbejdstilladelse forlænget, og saa fik vi sidste Aar udvirket, at Svendene ikke behøver at forlade Svejts fordi deres Arbejdstilladelse er udløbet, hvad før har været Tilfældet. Dette har f. Eks. 5 Naver og 1 Navinde benyttet sig af og tilbragt en halv Snes Dage i Hytten, indtil Snemasserne, som nu ligger højt op over Vinduer og Døre, drev dem til Lavlandet igen. Disse Svende har tilbragt nogle herlige Dage (til Efterfølgelse for andre), og for ikke eventuel senere paa Rejsen at blive snydt for Julen, har de saagar allerede afholdt Julefest i Hytten: Andesteg, Juletræ, Gaver, osv. — Det kan man vel nok kalde for Naver, der er tidlig paa den! Imidlertid nærmer sig jo med Kæmpeskridt den virkelige Jul, den Tid, vi herude, vel nok har mest kær af alle Aarets Fester... fordi den minder os om Hjemmet deroppe i det høje, stormombruste Nord. — Snart staar vor Hule atter smykket til vor største Fest, og denne Gang bliver det i den store Sal i «Rothaus», men forinden vil vi ikke glemme gennem disse Linier at ønske alle tidligere Zürchernaver og Kammerater en rigtig glædelig Julefest, og det samme for vore Kammerater i alle Afdelinger ude som hjemme!

Med kraftig Naverhilsen!

Vikar.

Ærestavle.

Siden sidste Offentliggørelse har følgende Medlemmer kunnet fejre deres Jubilæum som Medlemmer af C. U. K. i *uafbrudt 10 Aar*:

København:

Thomas Andersen, Væver, indmeldt 2. Marts 1918 i København;
Emil Wentzlau, Gartner, 20. April 1918 i København.

Aarhus:

E. Depenau, Rebslager, født i København, indmeldt den 11. Marts 1916 i Aarhus;
L. Gregersen, Snedker, Holbæk, den 5. August 1916 i Aarhus;
P. Patscheider, Slagter, St. Gallen, den 1. Oktober 1917 i Aarhus;
J. Thaisen, Snedker, Taasinge, den 1. Oktober 1917 i Aarhus;
Th. Larsen, Former, Aarhus, den 16. Oktober 1917 i Hamborg;
P. Jensen, Garver (nu Fuglehandler), Horsens, den 1. Januar 1918 i Aarhus;
J. Christiansen, Kelner, Viborg, den 23. Marts 1918 i Aarhus.
V. Lassen, Bogbinder, Aarhus, den 13. April 1918 i Aarhus;
M. Nielsen, Vognstyrer, Vejlbj, 13. April 1918 i Aarhus;
A. Nørregaard, Bødker, Aarhus, 6. Juli 1918 i Aarhus;
M. Jensen, Maskinarbejder, København, 17. August 1918 i Aarhus;
A. Bach Sørensen, Snedkermester, Aarhus, 31. August 1918 i Aarhus;
D. Kudara, Kunstsliber, Wien, 31. August 1918 i Aarhus;
F. Andkjær, Maskinarbejder, Aarhus, 31. August 1918 i Aarhus;
C. J. Mortensen, Maler, Aarhus, 7. Sept. 1918 i Aarhus;
Chr. Jensen, Skræder, Hammel, 23. Nov. 1918 i Aarhus;
M. Petersen, Snedker, Aarhus, 4. Nov. 1918 i Aarhus;
E. P. Hansen, Drejer, Aalborg, 1. Juli 1916 i Aarhus;
Chr. Bielefeldt, Tapetserer, Frederikshavn, 10. December 1917 i Aarhus;
L. Havndal, Urmager, Aarhus, 2. Februar 1918 i Aarhus;
O. Hansen, Sadelmager, Aarhus, 23. Marts 1918 i Aarhus;
A. Pedersen, Malermester, Aarhus, 8. Juni 1918 i Aarhus;
H. Holm, Stenhugger, Odder, 7. Sept. 1918 i Aarhus;
F. V. Olsen, Snedkermester, Aarhus, 7. Dec. 1918 i Aarhus.

Efterlysning.

Skjold Amand-Petersen, tidligere i Hannover, bedes venligst opgive sin Adresse til Forretningsføreren.

Odensenaver!

Stor Julefest Lørdag den 29. Dec. i vor ny Hule
Café Lundsgaard.

Juletræ, fælles Kaffebord, Musik, Sang og Op-læsning. — Kun for Medlemmer med Damer og Børn. Indtegning senest den 22. hos Kassereren.

Odensenaverne sender alle Afdelinger og Naver
Ønsket om en glædelig Jul og godt Nytaar!

Evald Nielsen

Medlemsbog Nr. 2574 B, Maskinbygger, f. i Fredericia den 8. Februar 1868, indmeldt den 15. Oktober 1917 i Harburg, er efter længere Tids Sygdom afgaaet ved Døden den 16. November 1928. — Afdøde var et stille, stabilt Medlem.

Hamborgerafdelingen.

Karl V. Jensen

Medlemsbog Nr. 620 C, Tømrer, født i København den 26. Oktober 1904, indmeldt den 19. Maj 1928 i Séte, er den 8. Oktober kommet til Skade under sit Arbejde, saa vor Landsmand den 10. Oktober afgik ved Døden. — Han var under sit Arbejde faldet ned fra fem Meters Højde og havde beskadiget Ryghvirvlen, blev bragt paa Hospitalet St. Roch i Nice, hvor vor unge Landsmand altsaa udaandede to Dage efter. — Begravelsen fandt Sted den 12. Oktober, men først den 14. erfarede vi derom, og Konsulen fik endda først Efterretning derom den 15. — Vor Landsmand, som for et halvt Aars Tid rejste hjemmefra, kunde kun faa Ord Fransk, men han havde dog sit Pas paa sig, men alligevel blev Konsulen først underrettet efter Begravelsen. Var dette sket før denne, havde vi dog kunnet vise vor Kammerat den sidste Ære, hvad der paa den Maade ikke blev forundt os.

Niceafdelingen.

Deres Minde i Ære!

Ovenstaaende Meddelelse fra Nicaafdelingen er et yderligere Bevis paa den hensynsløse Fremgangsmaade, franske Myndigheder kan udvise, naar en udenlandsk Arbejder i Frankrig rammes af Døden. I Bladet Nr. 5 for i Aar omtaltes under Titlen «En Skændsel» et lignende Tilfælde, men dette sidste er dog endnu værre. At tænke sig, at vor af Ulykken ramte Landsmand har haft sit Pas paa sig, og trods dette gøres der ikke noget for at opnaa Forbindelse med hans Bekendte. I de fleste Tilfælde kan Myndighederne sikkert ogsaa regne ud, at Vedkommende har Venner og Landsmænd i Byen og burde derfor gøre deres muligste for at komme i Forbindelse med disse, og da Svenden havde sit Pas paa sig, var det overhovedet Myndighedernes Pligt straks at underrette den dansk Konsul i Nice om den Ulykke, der var sket vor unge Landsmand. Konsulen havde da sat sig i Forbindelse med vor Afdeling. — Nu fik Konsulen først Meddelelse ikke alene efter, at vor unge Nav var afgaaet ved Døden, men saagar efter at denne allerede havde været begravet i flere Dage. — Hensynsløse kan man vel ikke optræde overfor de mest elementariske Følelser, Følelser, som det ellers maa være ethvert Kulturmenneskes Pligt at respektere. — C. U. K. har underrettet Ministeriet hjemme om denne skammelige Adfærd og protesteret mod denne Myndighedernes Fremgangsmaade overfor en ung dansk Arbejder, der, selv om han for Øjeblikket tjente sit Brød i Frankrig, gennem sit Arbejde bidrog til den franske Stats Nationaløkonomi, og derfor — selv om han «kun» var Arbejder, ogsaa havde Krav paa menneskelig Forstaaelse fra Myndighedernes Side, da Ulykken ramte ham. Var der sket

noget lignende med en velhavende paaklædt «Herre», var der sikkert gaaet lidt anderledes frem. — Forhaabentligt vil vor Protest overfor Ministeriet nytte, saa vore Naver i Frankrig ikke for Fremtiden skal gaa med den Følelse, at sker der dem noget paa Arbejdsplads eller andetsteds, og ingen Landsmand har set det eller faaet Nys derom, kan de risikere, at der overhovedet ikke bliver rørt en Finger for at underrette deres Landsmænd eller blot nærmeste Konsulat — for det er for sent. — Selv om Naverne ikke vilde være de Følelsesmennesker, de er, er det ikke behageligt at skulde gaa omkring med den Slags Følelser, bortset fra at Forbitrelsen tager hver Nav fangen, naar han erfarer, at det ikke engang er bleven ham forundt at vise en bortgaaet Kammerat den sidste Ære. — Vi behøver jo blot at tænke os, hvilken Forbitrelse, der vilde gribe den franske Koloni f. Eks. i København, dersom Myndighederne dér vilde gaa lige saa hensynsløs frem, i lignende Tilfælde, som det her omtalte fra Nice... for ret at faa Øjnene op for, at en saadan Fremgangsmaade er en Skam og Skændsel for vedkommende Myndigheder.

Red.

De Afdelinger

som udsender Juleavis bedes venligst ved Udsendelse af saadanne til Broderafdelingerne ikke forbigaa nogen af disse, heller ikke de mindre!

Advarsel.

Alle Medlemmer og Afdelinger advares mod Maler S. E. Pedersen fra Horsens; høj, «knoppet» i Ansigtet. Vedkommende, der gør sig bemærket ved sin pralende Optræden, har snydt Landsmænd baade her og andetsteds i Svejts.

Züricherafdelingen.

Personalia.

Søndag den 11. November 1928 overlod vort stabile Bestyrelsesmedlem, Murer Ernst Jensen Regeringens Tøjler til Frk. Elisabeth Hansen idet de den Dag holdt Bryllup. I Haabet om at Jensen stadig vil møde, naar Foreningen kalder, ønsker vi Parret det bedste for Fremtiden.

Odenseafdelingen.

Den 1. Oktober fejrede Düsseldorferafdelingens ældste Medlem, H. Artler, sin 80aarige Fødselsdag. Saa godt som Düsseldorfernaverne formaaede, fejrede de, trods deres Spredthed i flere forskellige Byer, den «Gamles» Hædersdag. — Forøvrigt er Artler vist ikke alene Düsseldorferafdelingens men hele C. U. K. s ældste Medlem, eller har andre Afdelinger endnu ældre Medlemmer? Red.

Sløjhedens Protokol.

Følgende Slapsvandse slettes for Restance:

J. Hjorth Christensen, Bog Nr. 2489 B, Snedker, fra Randers.

Bernerafdelingen.

Eigil Nielsen, Bog Nr. 592 C, Maler, født paa Frederiksberg den 25-12-1916. — 16 Uger.

Hovedkassen.

Gut Larsen, Bog Nr. 2746, Skræder, Kalundborg;

Ernst Abilgaard, Bog Nr. 3962, Pølsemaker, Odense;

B. S. Jensen, Bog. Nr. 631, Væver, Hvaler.

Osloafdelingen.

A. Andersen, Bog Nr. 2202, Bødker, Aalborg;

Kaj Schmidt, Bog Nr. 2217, Smed, Randers;

S. Christensen, Bog Nr. 2204, Smed, Randers;

H. Jensen, Bog Nr. 2216, Smed, Randers;

V. Nielsen, Bog Nr. 339, Elektriker, Terje.

Alborgafdelingen.

Adressfortegnelsen.

Da Fortegnelsen over Adresser er undergaaet temmelig Forandring, bringes den samlede Fortegnelse denne Gang igen og bedes venligst opbevaret.

Fortegnelse over Adresser for Rejsende.

Ude

Belgien.

Antwerpen: Café «Boston», 4 Amsterdamstreet.

Bryssel: Billigt Madsted er: Rest. Pasquet-Victor, 181 Rue d'Anderlecht, 5 Minutter fra Gare du Midi. Diné à 4 fr., aabent fra 11½—14 og fra 17—21. Der forstaas Tysk. Endvidere Chaussee de Mons, Anderlecht; Quai aux Briques Nr. 20, ved Fisketorvet. Diner til 5 og 6 fr. Kælderen paa Grand Place, fr. 3.50. — Billige Sovesteder, Grand Place 13 og au Prince Charles 33—34, rue d'Assaut.

Gent: A. Canse, 3, Rue Warneford, Mont Amand. — Oskar Van Holen, 238, Chaussé d'Termant, Mont Saint Amand. — Begge er gode og billige Sove- og Spisesteder.

Liège: Spisested i Liège: Pension de Famille, Boulevard d'Avroy 14ⁱ (Tysk, Fransk og Engelsk); endvidere Spisehuse rue Gérardrie 13 og 25 (ved Place set. Lambart). Ingen passende Logis, men privat saadan kan som oftest skaffes i Herstal.

Malines: Quai ai Sel 11.

Frankrig.

Dunkerque: Godt og billigt Opholdssted: C. Madsen, Rest. «Holger Danske», 30 rue des Poilus.

Marseille: Godt Spisested: Rue de Rome 199. — Sovesteder lige i Nærheden i Rue St-Suffren 2.

Lyon: Hotel du Bugey, 16, Boulevard des Brotteaux (lige ved Banegaarden). Dansk Vært.

Strasbourg: Ledigenheim, Rue de Lausanne 2, med Linie 1—4 fra Banegaarden.

Svejts.

Basel: Gode Spisesteder er «Volkshaus» samt de alkoholfri Spiserestaurationer. Godt og billigt Logissted: «Heilsarmé», Rheingasse.

Bern: Rest. «Schlüssel», Metzgergasse. Logis fra Fr. 1.50. Fr. 1.50.

Biel: Hotel «Schlüssel» (Herberge og billig Restauration), Centralstr. 57. Endvidere er der et billig og godt Spisested i Folkekøkkenet (Cucine populaire).

Genf: Godt Sove- og Spisested: Hotellerie «Populaire», Vieux-Billards 25, «Armée du Salut», gode Senge for 65 Cts. (i Fællesværelser), Enkeltværelse 1 Fr. Bad gratis. God og billig Mad. Hotellet er propert, men lukkes pr. Kl. 10½ Aften. — Billigt Hotel (tarveligt men propert) 1 Ruelle des Teveaux, Værelser 1.50-2.50.

Interlaken: Pension «Rütli», Indehaver S. Madsen. — Billigste Sove- og Spisested for Skandinaver.

La Chaux-de-Fonds: Spisehus: Rue du College 7. Logi: Hotel «Soleil», Rue du premier Mars 2.

Lausanne: Hotel du Léman, Louve 15, gode Værelser fra Fr. 2.—. — Godt Spisested: Société Vaudoise de Consommation, Rue St-Laurent, 2. Døren til venstre fører ind til den billige Spiserestaurant; den til højre ind til den dyrere, hvor man faar en knippel Midag til Fr. 2.—.

Lugano: Godt og billigt Madsted: Alkoholfri Restaurant «Pestalozzi», Via Pestalozzi.

Luzern: Godt og billigt Madsted: Volksküche, Theaterstr.; Logi: Fru Ziegler, Mühlenplatz 9.

Montreux: Godt og billigt Madsted: Pension-Restaurant 6, rue de l'église catholique. Intet rigtig billigt Sove- stød; anbefalelsesværdig er Hotel de la nouvelle gare (tilhøjre for Banegaarden); Værelser fra 2.50.

Vevey: «Hotel Temperance», Værelser fra 1½ Fr., billigt Spisested, eller ogsaa tysk K. F. U. M. (lige ved Banegaarden), Senge 60—80 Rp.; udmærket for rejsende Svende.

Zürich: Hotel «Rothaus», Marktasse 17, og Hotel «Stüssihof», Stüssihofstatt. Billigere Logi: Herberge z. Seilerhof, Seilerasse. — Billigt Spisested: Alkoholfri Restaurant i Rosengasse, samt «Karl der Große», Kirchasse. — Alle tre Steder ligger i Zürich 1, ca. 10 Minutter fra Banegaarden.

Tyskland.

Berlin: «Gewerkschaftshaus», Engeluf 15, godt og billigt Logi.

Bremerhafen: Logishus og Restaur. «Bayrischer Hof», Langestr. Propert og billig med Mad og Logis.

Dresden: Billigt Sove- og Spisested for Skandinaver «Braunschweigerhof», Hulefar Georg Müller, Freiburgerplatz 11. 25 Minutter fra Banegaarden, eller med Linie 10 til Annenkirche. Naver med Bog i Orden erholder Rabat. Billigere Logi: Gasthaus «Stadt Meran», Elbgasschen 4.

Hamburg: C. U. K.s Forenings hjem, Annenstrasse 29, St. Pauli. Spise- og Drikkevarer til billigste Pris.

Kiel: «Gewerkschaftshaus», Legienstr. Godt og billigt.

Nürnberg: Godt Spisested: Kleeweishof, Tetzelsasse 7; godt Logi: Fremdenheim, Blumenstr. 16.

Vegesack: Logihaus-Restaurant «Stadt Vegesack», Hafenstrasse, som baade er propert m. H. t. Sengetøj, Behandling og Spise, ligesom ogsaa Priserne er overkommelige.

Billigere, men alligevel propert Logisted: Central-Herberget (Restauration Kempfert), Am Sedanplatz. Logi til 40—50 Pfg.

Italien.

Bologna: Godt Sove- stød: Albergo Galiera 46, lige over for et godt Spisested.

Neapel: Albergo Bengasi, Piazza Francese 87.

Pisa: Godt Spisested: Ristorante Università, ved Universitetet.

Rom: Tysk Pensionat «Claudia», Via Principe Umberto, 64 p. p. Fem Minutter fra Banegaarden, Værelser til 6—7 Lire.

Capri: Café «Centrale».

Milano: Albergo Popolare, via Marca d'Oggiono.

Turin: Albergo Colombo, Via Vercelli.

Genua: Asilo Nalturmo, Via Molo 13 (2 Lire pr. Nat).

Florents: Albergo de Logge, Via dei Neri 26.

Pensione Nerucci, Via del Sole No 8.

Nordafrika.

Tunis: Hotel Moliere eller Hotel Dr. Avignon, Rue de Russia No 8 og 10.

Constantin: Hotel Coc d'or, 2 Minutter fra Banegaarden.

Biskra: Hotel des Allées, Rue du Cardinal Lavigier No 12.

Priserne for Nattelogi i Italien varierer fra 5—15 Lire pr. Mand, og i Afrika er Priserne 6—8 og 10 Fr. pr. Mand.

Palæstina.

Jerusalem: Paa «Syrische Waisenhaus» (Forstander Pastor Schneller) faar rejsende Svende som Regel gratis et Sove- stød; ellers kan som Logi anbefales: «Hotel Kamenitzki», King Georges Gate, tæt ved «Jaffa Gate» i hvilken der forøvrigt ogsaa findes en Kælderrestauration, hvor man spiser godt og billigt.

Tyrkiet.

Konstantinopel: Logi: «Hotel Dabroja», Grande Rue de Galata 187. — Lige overfor findes et ungarsk Spisehus: «Restaurant Siki», hvor man spiser godt og meget billigt, «Hotel Budapest» anbefales, som alle kender.

Aegypten.

Cairo: Home Internationale, Aftet el-Damalcha, Sidegade til Pladsen foran Slottet. Bestyres af en engelsk Dame, der taler Tysk og Fransk. Billigste Opholdssted for Evropæere.

Østrig.

Wien: Männerheim, Wurlitzergasse 89, Wien XVIII. Godt og billigt Sove- og Spisested. Enkeltværelse 1 Schilling; efter en Uges Forløb 4 Sch. pr. Uge.

Tjekkosllovakiet.

Prag: Herberge pr. Nat 6 Kr. i Odboravy-Dom (Folkets Hus), Bartolomyska Nr. 14, Prag 1. — Godt og billigt Spisested vis a vis i Nr. 13.

Pressburg: Logi i Grösslingasse 72, hvor man faar en ret god Seng for 2 Kr.

Hjemme:

Göteborg: Biligt og propert Logis: «Labor», Mellangatan 9.

København:

Som baade gode og billige Spisesteder i København kan anbefales F. A. Hockes Restauration, Nordre Fasanvej 20, samt Jobs Kro, Aabenraa 3, og saa selvfølgelig Folkekøkkenerne.

Nakskov: Som billige og respektable Logi- og Spisehuse kan anbefales Sømandshjemmet, Havnegade, samt Svendehjemmet (Indehaver A. Amager, Medlem af C. U. K.) Midlerkampvej 8. Alle tilrejsende Medlemmer erholder ved Henvendelse til Kassereren den første Nat gratis Logi.

Odense: «Middagssalen», Filosofgangen 2 a I, ved Elektricitetsværket, 2 Retter for 65 Øre, Aftensmad 45 Øre.

Roskilde: Som godt og billigt Logi og Madsted kan anbefales Svendehjemmet, Bredgade, Bestyrer Wilh. Christensen (Medlem af Klubben), samt Hotel «Kronprinsen» (dog ikke Logi).

Hvor der er sket Adresseændringer eller hvor Behandlingen (bl. a. paa Grund af ny Vært) er mindre god, bedes dette ufortøvet meddelt Redaktionen.

C. U. K.s Adresser.

Hovedkasserer og Forretningsfører: H. J. Larsen, Postfach Zürich.

Hovedbestyrelsen: Formand H. A. Hansen, Badenerstr. 60. Zürich 4.

Kontroludvalget: Annenstr. 29, Hamburg 4.

Spetzlerfonden: Carl F. Gjerding, Münsterasse 9, Zürich 1.

Naar ikke andet staar anført, udbetales Understøttelsen i Hulen, hvor Udbetalingen altid finder Sted Mødaftenen, som — dersom ingen anden Dag er angivet — er Lørdag. Endvidere gøres Medl. opmærksom paa, at Kassererne ikke ere tvungne til at udbetale Understøttelse paa Son- og Helligdage.

Afdelinger i Svejts.

- Basel:** Restaurant zum «Pfauen», St. Johann-Vorstadt 13. Udb.: Bläsi Kaffeehalle, Claragraben 123 (Klein-Basel), fra 6½—7½.
- Bern:** Stamlokale: Café Scheffler, Länggassstrasse. — Udb.: H. P. Frandsen, Gesellschaftsstr. 22, fra 7—7½.
- Kreuzlingen:** Udb.: P. Jørgensen, Villa «Cimbria», Sonnenstrasse 16.
- St. Gallen:** Udb.: V. Riisfeldt, Paul Brandtstrasse 51, Schoorenhalden, hvortil ogsaa al Korrespondance sendes.
- Zürich:** Restaur. «Rothaus», Marktgasse, Zürich 1. Udb.: Carl Hansen, Zurlindenstr. 21 II. Kl. 6—7.

Tyskland.

- Berlin:** Otto Claussen, Naunynstr. 52, Seitfl., Berlin SO.
- Bremen:** Møde hver 14. Dag i Restaurant Chr. Siemers, Düsternstr. 46. Udb.: W. Steengaard, Martinstr. 194, Burgdamm ved Bremen. Fra 5—6.
- Dresden:** Gasthof «Braunschweiger Hof», Freiburgerplatz 11. Udb.: P. Petersen, Mozartstr. 4, fra 6—7.
- Düsseldorf:** «Zur Winen», Ecke Kirchfeldstr.-Morsestr., Møde hveranden Lørdag. Udb.: Lorenz Möller, Pempelforterstrasse 4, træffes i Reglen hele Dagen, ellers fra 12—3 Middag.
- Hamburg 4:** Annenstr. 29. Tel. D. 2. Altona 3769 hvortil al Korrespondance, ogsaa til K. U., bedes sendt, og hvor Underst. udbetales hele Dagen.
- Kiel:** Fritzes Hotel, Kl. Kuhberg, Møde den sidste Lørdag i Maaneden. Udb.: Edv. Jensen, v. d. Tannstr. 33 I, fra 5—6.
- München:** Restaurant «Gerlinger», Göthestr. 35. Udb.: C. Bjørklund, Kapuzinerstr. 45³, fra 6—7.
- Neumünster:** Rest. Oskar Sørensen, Bahnhofstr. 3. Udb.: A. Sørensen, Mühlenhof 4², fra 6—7.
- Vegesack:** z. «Gemütliche Ecke», Gerhards, Rolfstrasse. Udb.: W. Schwarz, Kirchenstr. 13, Aumund-Vegesack, efter 5.

Belgien.

- Bryssel:** Café «Royal», 94, Rue de la Montagne. — Udb.: M. Fomsgaard, 90, Quai de Mariemont, Molenbeck-Bruxelles, fra 7—8.

Frankrig.

- Nice:** Brasserie-Bar, 12, Rue Cassini.
- Sète, Herault:** Bar «Nationale», Rue Nationale, hvor Møde afholdes hver 2. Lørdag. Kasserens Adresse er G. Johnsen, 15, Rue du Pont neuf.

Algier.

- Tiaret (Oran):** Hotel de la Poste. Kasserens Adresse er: Charles Nielsen, Hotel de Nice, hvortil al Post bedes sendt.

Spanien.

- Barcelona:** Pablo Hansen, pintor, Calle Mallorea 680 1° 1a, izquierda.

Skandinavien.

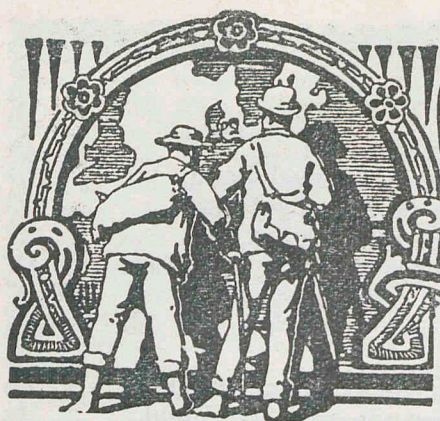
- Aalborg:** Café «Langelinje», Nyhavnsgade 26. Udb.: Louis Svendsen, Norgesgade 8, fra 5—6.
- Aarhus:** Landmandshotellet, Vestergade 48. Møde hver Lørdag. Udb.: N. Juul, Lundbyesgade 14, fra 5½—7.
- Fredericia:** Rest. Steffensen, Torvet. Udb.: Aage Kragh, Dronningensgade 23 I, fra 12—1 Middag.
- Hjørring:** «Bristol». Mødaften 1. og 3. Lørdag i hver Maaned. Udb.: Chr. Kornum Christensen, Fredensgade 1.
- Holbæk:** Hotel Mellerupgaard. Møde 1. og 3. Torsdag i hver Maaned. Udb.: Max Nielsen, Godthaabsvej 19, fra 5—6.
- Holstebro:** Møde hver 1. og 3. Lørdag i Maaneden paa Hotel «Postgaarden». Udb.: J. Jørgensen, Møllevej 3.
- Horsens:** Møde hver 1. og 3. Lørdag i hver Maaned i Rest. Skipperhus, Havnen 9. Udb.: M. Bendixen, Gormsgade 3³, 5½—6½.
- Kolding:** Jernbanehotellet, Munkegade. Møde hver 1. og 3. Lørdag i Maaneden. Udb.: Harald Hansen, Losbygade 16¹, fra 5—6½.
- København:** Møde den 2. og 4. Lørdag i Maaneden i Joachims Hotel, Korsgade 49, hvor ogsaa Samkvemslokalet findes, ligeledes Herberge for tilrejsende Svende. Udb.: Gustav Hansen, Vestergaardsvej 15 St. th., (ved Genforeningsplads, Borupsalle, Brønshøj) fra 6—7.
- Middelfart:** R. Andersens Hotel. Møde den 1. Tirsdag i hver Maaned. Udb.: L. Hansen, Blindebomsvej 15.
- Nakskov:** Forsamlingsbygningen, hvor Møde afholdes den 1. Lørdag i Maaneden. Udb.: Chr. Isaksen, Fællesskabsvej 78. Al Korrespondance til Chr. Pedersen, Løitoftevej 86.
- Odense:** Café Lundsgaard. — Møde hver 2. Lørdag i hver Maaned. Udb.: E. Vendeltorp, Nørregade 68 I, Mellembygningen, fra 6—7.
- Oslo:** Arbejderforeningen, Vilsesgate 1. Møde 2. og 4. Fredag i Maaneden, Kl. 8. Udb.: R. P. Rasmussen, Totensgate 2 II, fra 5½—6½.
- Randers:** Hotel «Phoniks», Vestergade. Udb.: M. N. Hald, Vestergrave 20, fra 12—2.
- Roskilde:** Højskolehjemmet, Algade, Møde 1. og 3. Fredag i hver Maaned; Kasserer: Carl Clausen, Kirkegade 8, St. Jørgensbjerg, fra 5—6.
- Stavanger:** Øvre Strandgt. 16, aaben hver Dag fra 3—12.
- Stockholm:** Café Cosmopolite, Vasagatan 5 (mitt emott Centralposten). Møde varje fredag. Udb.: Nils Persson, Alpgatan 23, Hagalund, från 6—7.
- Svendborg:** Møde hver anden og fjerde Lørdag Kl. 8 i «Rolighed» (Arbejdernes Forsamlingsbygning). Udb.: Chr. Stauner, Gormsvej 4, fra 6—7.
- Trondhjem:** Udb.: J. F. Jonsson, Holbergsgt. 21, fra 6—6½.
- Vejle:** Offersens Hotel, Søndergade. Møde 2. og 4. Fredag i hver Maaned. Udb.: F. Jensen Koed, Horsensvej 5, Sidebygning, fra Kl. 5—6.

Ethvert interesseret Medlem ordner sin Bog nu til Aarsskiftet!

Redaktion og Ekspedition:

H. J. Larsen, Postfach Zürich (Schweiz).

Druck: Genossenschaftsdruckerei Zürich.

UDGIVET AF DE CENTRALISEREDE SKANDINAVISKE FORENINGER

Den forenede Svend

ORGAN FOR SKANDINAVER I UDLANDET

Nº 12

December 1928

XXVII. Aargang

Abonnement: 4 Fr. aarlig, frit tilsendt.

Naver-Jul.

Hvor et Aar dog svinder hurtigt! Tænk at det allerede er et Aar siden, vi her paa samme Sted lod alle gode Ønsker for Julen flyve ud til vore Afdelinger og Medlemmer rundt omkring. Egentlig har disse Ønsker jo omtrent altid den samme Form, den samme evige Form, fristes man til at sige, givet som den er bleven af alt det, som er bedst i Mennesket, nemlig Trangen til at være gode mod Andre.

Det er derfor intet Under, at Julen er Hjemmets Fest, som ingen anden; thi vore Kære staar jo dog os nærmest af alle, og for dem, som ingen Hjem har bliver der — i al Fald hjemme — gjort meget for, trods alt, at mane en Hjemmets Fest frem for disse Mennesker, hvem Livets haarde Strid har berøvet dem ordentligt Udkomme.

Mange af Naverne, Landsmændene ude, har heller ikke noget Hjem; vore unge Svende jo slet ikke, og rundt omkring sidder der jo desuden ogsaa mangan ældre Svend, der trodsig har holdt paa Ungkarleværdigheden. Men selv vore gifte Medlemmer savner Juleaften — Nordens store Fest i Hjemmet — noget, som hans ellers nok saa gode Hjem ikke formaar at give, nemlig det paa engang straalende og dog samtidigt vemodige, som dukker op i Erintringen hos alle Naver ude ved Solhvervstid... i hvert Fald hos dem, som selv har gode Erintringer fra Barndomshjemmet.

Og derfor er Julen ogsaa bleven vor største Fest i «Hulen», selv dér, hvor der kun er lutter bosiddende Medlemmer. Den Aften vil vi ikke undvære Granens Duft i «Hulen», ikke undvære de gammelkendte Julesalmer fra Barndommens herlige Dage... den Aften vil vi

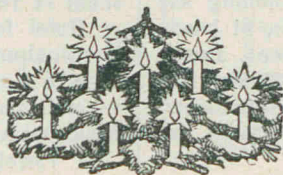
mindes Tiden derhjemme, mindes Hjemmet. Men er det saadan fat med os «Gamle», hvordan er det da ikke for vore unge Svende, hvoraf mange for første Gang fejrer Julen ude, fjernt fra Hjemmet! For dem er Julefesten i Hulen det eneste Surrogat for Hjemmets store Fest; vi andre, som har været mange Aar ude, har jo dog sluttelig enten Familie her eller Bekendte, ofte begge Dele. Lad os derfor alle bidrage til at gøre vor Naver-Julefest saa skøn og harmonisk som muligt, saa ikke mindst vore «yngste» i Rækkerne bagefter kan føle: hvad vilde Julen have været, dersom vi ikke havde haft Naverforeningen, haft C. U. K.!

Saa forunderlig er Julen, at ogsaa vore Kammerater hjemme, dem, som enten for stedse eller kun foreløbigt har sat Valsestokken i Krogen, kommer sammen for at mindes Julen «derude», mindes den Fest hvor Savnet af Hjemmet var størst i hele Aaret, men hvor samtidigt den pyntede Hule og den smykkede Gran, kaldte paa noget af det bedste i os og som gjorde, at den som har tilbragt en Juleaften i en C. U. K.-Hule, er endnu et Minde rigere end Hjemmefødslingen.

Snart ringer Klokkerne den store Fest ind, Godhedens og Mildhedens Fest! Lad dem da samtidigt bære Toner og Ønsker her fra Zürich om en rigtig kammeratlig Julefest overalt, hvor Naver kommer sammen, lad Juleklokkerne ogsaa for Naverne ringe Godhed og Sammenhold ind i Sindet... da først kan vi virkelig ret af Hjertet ønske hverandre

En glædelig, nordisk Jul!

Redaktionen.

Nu er det Jul.

Mel.: Venter paa Far.

Se blot hvor Sneen den falder tæt,
drysser som Dun, aah! saa fin og let.
Travlhed paa Gade, i Hus og Gaard.
Tys! Kan I høre at Klokkerne slaar:
Nu er det Jul! Nu er det Jul!
Kimer mildt og melder, at nu er det Jul!

*

Er du end bitter og trist i Sind;
se dog i Børnenes Øjne ind,
spændt af Forventning, de følger Mor.
Lyt til det jublende Børnekor:
Nu er det Jul! Nu er det Jul!
Vintertid og Barnets forjættede Jul!

Horsens, December 1928.

Fejrer du Julen i fremmed Land,
tænder i Hulen en festsmykt Gran,
værdigt du fejre din Julefest,
da vil til Højboards du byde som Gæst:
Glæden ved Jul. Glæden ved Jul.
Gemme gode Minder om Navernes Jul.

*

Hænde det kan vel en liden Stund,
Sangen lidt bævende gaar fra Mund.
Mindes du vil Hjemmet højt i Nord,
Julen derhjemme som Barn hos Mor.
Signede Jul! Dejlige Jul!
Intet er saa smukt som vor nordiske Jul!

P. Jørgensen.

En Julehistorie.

Forord bryder ingen Trætte. Denne Julehistorie er hverken sørgelig eller rørende sentimental, som Julehistorier ellers er flest, men til Gengæld sandfærdig. Saa sandfærdig som en spindende Nav kan gøre den. —

Det var i Efteråret 1913, jeg var paa Valsen i Frankrig. Paris naaede jeg 8. November, paa hvilken Dag der netop var Mortensfest i Pariserhulen. Et Par gamle Svejtsere tog sig broderligt af mig, og jeg slog mig til Ro hos dem en 3 Uger; men, som Naven sagde, da han huggede Sæk efter at have arbejdet i to Timer, og Mester spurgte, hvorfor han vilde holde op, «wir können ja nicht ewig zusammen bleiben», saaledes ogsaa her. Omkring December var jeg i Fart nordpaa efter Amiens og Lille. Ikke et Hammerslag at lave. Godt træet og godt gal traskede jeg af Sted mod Bryssel med den Tanke, saafremt jeg ikke røg i Arbejde, at naa Kölnerhulen til Juleaften. I Bryssel fik jeg saa mange «Bommelommer» stablet op, at jeg kunde tillade mig at tage med Toget til Aachen og endda have et Par Francs tilovers. I Lüttich (Liège) havde vi 4 Timers Ophold, som jeg benyttede til en Tur ned i Byen. Da jeg atter entrede Toget, sad der en Dame i Kupeen med en Opstabling af tyske Aviser. Jeg blev saa glad, som en Rotte, der ser en Sødælksost, hvilket skal være noget af det glædeste, man kan se. — Nu maa jeg bemærke, jeg var nogenlunde i Toget. Et helt nyt og rent Sæt Papirskravetøj havde jeg købt i Bryssel, saa inden mange 5 Minutter var Passieren mellem Damen og mig i livlig Udvikling. Da vi naaede Hersthal, — Grænsestation, Toldeftersyn o. s. v. — røg der en Blære i mig, og jeg inviterede paa Kaffe for mine sidste fattige Stakkater. For at være paa den rigtige Side, spurgte jeg Schafneren, hvor langt Ophold, der var. Og den Schafner var det, der ødelagde Juleprogrammet. Han gjorde sig nemlig saa megen Umage med at sige: «Fünf Minuten», at baade Damen og jeg forstod det som: Fünfzig Minuten». Resultat: Mens vi drikker Kaffe, kører Toget ad Hekkenfeld til — og vi skulde have været med. Stor Opstandelse! En Dame, der havde Taarer i Øjnene, og en Herre, der bandede — stille men inderligt.

Stationsforstanderen blev sat i Gang med at telegrafere til Aachen, om at tage vort Gepäck: Damens Kuffert og Hat, min Rygsæk og Sixpens — ud af Toget. Selv kunde vi komme af Sted 20 Minutter senere. Ankommen til Aachen henvendte vi os paa Kontoret for gefundene Sachen, og fik den trosterige Meddelelse, at Gepäcket var forlangt tilbage til Hersthal, og allerede var indladet i Toget. Fornye Taarer fra Damen. Selv spekulerede jeg paa at stikke en Gepäckträger min sidste Groschen, for at hjælpe mig at bande. Naa, heldigvis var Toget ikke afgaaet; men ikke tale om, at Gepäckmesteren vilde udlevere vore Ejendele. De var forlangt tilbage til Hersthal. Basta! Nu kom der en højere Beamter til Stede og spurgte, om vi havde Gepäckschein. Jeg spurgte, lidt hidsig, om han nogensinde havde set Gepäckschein paa Bagage, der medbragtes i Kupeen. Galt var det før, og hvis jeg paastod, det blev bedre nu, vilde jeg gøre mig skyldig i letsindig Omgang med Sandheden. Naa, efter megen Snakken — Toget blev 15 Minutter forsinket — fik vi vore Sager, som jeg i Triumph bar over paa Banegaarden. Triumfen varede imidlertid kun kort. Damen skulde nemlig med en Stikbane fra Köln, og ved Gennemsyn af Togplanen opdagede vi, at dette kunde ikke lade sig gøre med mindre paagældende Tog var ca. en halv Time forsinket.

Nye Taarer og nye Kraftudtryk. Men nu holdt Damen pludselig paa, at jeg skulde tage med til Köln, og overvære hendes eventuelle Henfart. Men nu var Blæren pludselig fuldstændig gaaet af mig, jeg vilde nemlig benytte de to sidste Dage før Jul til at søge Arbejde i Aachen, ag jeg tilstod rent ud, at jeg ejede ikke en Skilling mere. Dette afficerede ikke Damen: «Ich habe Geld für uns beide», erklærede hun. — Enfin! En halv Time senere sad vi i Toget til Köln. Her erfarede vi, at Toget Damen skulde med var afgaaet. Efter at have sendt et Telegram til hendes Forældre, fandt vi hen paa et Hotel for at faa noget at spise. — Og saa kom et Kardinalpunkt: Natlogi. — Jeg havde faaet 10 Mark at klarere med, og forlangte nu — ikke uden Hjertebanken — ein Zimmer mit Doppelbett. Damen fortrak ikke en Mine, og kort efter gik vi op.

I Værelset var en stor Seng og en Gyngestol — gid

Pokker havde den — Damen insisterede nemlig paa, at een af os skulde sove i Gyngestolen. Træt som jeg var efter Dagens Modgang, slog jeg mig ned i Gyngestolen og sov til Kl. 6½ om Morgen, paa hvilket Tidspunkt, vi skulde op for at naa Toget.

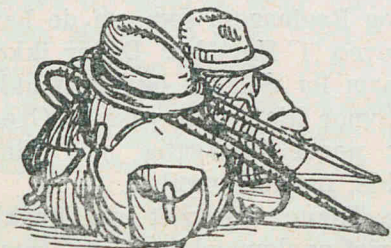
Om Damen har fortrudt, hvor slem hun havde været ved mig, ved jeg ikke; men ved Afskeden — paa Bane-gaarden — var hun meget venlig.

Jeg havde imidlertid sat mig i Hovedet, jeg vilde, «gøre» Aachen inden Jul, og den 23 December ser mig derfor i Toget paa Vej til Aachen. Ankommen her begyndte jeg straks at søge Arbejde, idet jeg tænkte, det var bedre at vente med at gaa i Fagforeningen til Juleaftensdag, da jeg saa ikke fristedes til at bruge Understøttelsen, jeg skulde rejse til Köln for. Arbejde fik jeg, men skulde ikke begynde før efter Jul. 24. December om Formiddagen var jeg i Fagforeningen, hvor jeg mødtes af en saalydende Plakat: Lukket til 2. Juledag. Mage til Pech skal man lede længe om. Jeg havde 10 Pfening i Lommen.

Ja, havde man tilhørt de kristelige-eller Hirsch-Dunckersche, havde der været Haab; men en freier Gewerkschafter: Nichts zu machen. Naa, jeg dryssede rundt til om Aftenen, tog mig saa for 10 Pfening Brat-kartoffeln og stolzerede saa ud i Aachener Wald, hvor jeg anbragte mit trætte Hovede paa Stenen, der betegnede: Hoogste punt van Nederland; strakte højre Ben ud, saa det stak ind i Belgien, venstre, saa det ragede ind i Moeresnet, og begge Armene anbragte jeg i Tyskland.

Saaledes er jeg vel nok den eneste Nav, der nogensinde har tilbragt en Julenat sovende i fire forskellige Lande paa een Gang. — Og alt det, fordi en skaldet Flamlænder forsøgte at tale Højtysk. — Ja, Svende, nu kan jeg grine af det, men vær evig forvisset om, at Julenat 1913 «grinede» jeg ikke. — Men, hvad Katten vilde jeg paa den Galej. —

«Silde»

S-Spind.

Se Skandinaver, saa smuk Solen straal.
Se Skandinaver, saa smuk Skoven staa.
Stræk saa Skankerne. Støvlernes Saaler
slide skal Strassen saa Skærver slaar Skaar.

*

Skumringen sænker sig. Svender staa stille.
Søen saa smilende, skimrende staa.
Sixpensen stryges. Stjernerne spille.
Sagtelig Søen Stenene slaar.

*

Selv stærke Svende stille skal sove.
Sovende Svend ser Slotte, ser Skur.
Spejlende Søer, slumrende Skove,
skinnende Stjerner stolte Struktur.

«Silde»

Den arbejdsløse Vandrør —.

Husk paa, naar Aarstiden stunder mod Jul,
at Sommerens Blomster svandt hen.
I Markernes Høstak ej længer fandt Skjul,
en vandrende Haandværkersvend. —
Naar Stormkuld og Vinter mod Ruderne slaar,
mens Du sidder lunt i dit Hjem,
tænk venligt paa ham, der paa Vandring maa gaa,
som kæmper sig kummerligt frem.

Han vandrer og vandrer fra By og til By,
i Kampe mod Mistro og Savn.
En Herbergsseng er hans fatt'ge Ly,
for en Nat i Nød dog en Havn.
Han vaagner t'l Dagen som atter er trist,
og føler sig fattig, forladt,
han tilbød saa ofte sig selv, at tilsidst
han stod i Fortvivlelsens Nat.

Sig til ham, Du tror, at han kan og han vil. —
Og møder Du en paa din Vej,
som er knust under Kræfternes frie Spil,
hvis han bad dig, saa sig ikke nej.
Er hans Tro paa sig selv gaaet tabt, er han Vrag,
d'n Pligt er at hjælpe ham frem
til Troen paa Livets retfærdige Sag,
for de Tusinde Skæbner og Hjem.

Du har Fred, Du har Jul i d't stræbende Sind,
hvis Du ejer den aabne Haand,
som kan lukke lidt Livsmod hos Vandreren ind,
og Du handler i Julens Aand.
Hvis Du tænder Lys i Fortvivlelsens Nat,
er Du med paa Livets Parti.
I din Giverglæde Du vinder en Skat,
— den Skat giver Livet Værdi. —

Kanonsmeden.

Jul!

Mel.: Kong Christian den fjerde har Nyboder rejst...

Nu Julen den bringer hver Nav i sit Skød
saa kære og dejlige Minder;
hvad Glæde i Julen i Hjemmet vi nød,
I Tanken nu for os oprinder.

Thi Julen den er dog for Alle og Hver,
den Fest, som paa Jorden vi mindes.
Hver farende Svend, hver Nav, som er her,
tilsammen en glad Jul vil finde.

Naar vide fra Hjemmet, vi rejser paa Jord,
Naar Sneen derude sig lejrer,
naar Granen er smykket, og dækket vort Bord,
saa Julen i «Hulen», vi fejrer. — — —

Düsseldorf, December 1928.

Lorens Møller.

KULLENE

Af Martin Andersen Nexø.

(Eftertryk forbydes).

HENOVER Leithfjordens opalfarvede Vand spænder Forthbroen sit Kæmpeskrog som en naturlig Portaabning til Landet for Bjærgværk og Industri. Set fra Havet er den blot en luftig Knipling hængt til Tørring mellem to Bjærgknuder, men nærved er det saa og saa mange Tons Jærn og Staal, som Dværge i et overdaadigt Lune har pustet ud til hule Rør af Fabriksskorstenes Dimensioner, flettet sammen og slængt op i Luften, hvor det hele er blevet hængende, hvilende i sig selv. For Vindene er det den vældigste Harpe at synge Vejrets Luner ud i, for Dværgene saa og saa mange Fod Luftvej henover et Svælg. Der er slet ikke Tale om Bedrift — tværtimod, man har haft sit Mas med at faa Broen lille nok. Monstret maa slaa tre lodrette Læg paa sit Kæmpelegeme og skyde Halen langt ind mellem Bjærgene for at faa Plads.

Landet ligger fra Dag til Dag hen i sølvgraa Dis af Væde og Varme, det er Højsommer, men uden Sol. Briten har Kontrakt med den om at holde sig borte fra hans Land. Til Gengæld har den Lov at husere i Kolonierne. Han har overflødiggjort den i sin graa, senede Person, som hverken Rødme eller Solbrændthed bider paa; den maa kunne trumfes ud af Landskabet ogsaa — ved Kullene. Her skyder Fabriksskorstenene op af Jorden i hele Skove og springer ud i en Krone af Røg. Maskinerne kan snurre, snurre som Tusinde Insekter, og naar Dagen hælder, flammer Højovnene inde i Vest til den herligste Aftenhimmel. Eller Natten da! Hvad er Naturens blide Mørke mod dette her, som vælter op af utallige Huller i Jorden, naar Natten sætter ind — tykt og kvælende.

I dette Mørke har man Ret til at blive bange for de røde, gloende Ildøjne og spøgelseagtige vandrende Gasflammer.

Naar Røgen vælter sig i det tykke Mulm som et uformeligt Bløddyr, som sveder hvid Damp af sin plumpe Masse, og Jorden allevegne tager sig Ret til at briste for Fødderne af En og spy hed Aande og Flammer — saa hummer man sig uvilkaarlig og gør Plads for det værste.

Der maa en Gang have været stærk Sol over Storbritanien, Landet har været dækket af Skove, hvis Yppighed Nordboen savner Ævner til at forestille sig. Saa, pludselig har det rystet sig i et Anfald af Kæmpevanvid, fejte Millioner

Aars Plantevækst sammen i Lavninger og væltet uhyre Jordmasser over det. Ah, der laa Evigheders Evighed af Sol og Liv skredet ned under 5000 Fod Jord og Sten og skrumpet ind til et tykt Lag almindelig Maskinkul. Saa ny Skove, ny Verdener af Liv — begravet under et nyt Krampeanfald. Og igen! — Hvor store Arealer Storbritaniens Kullejer dækker, ved ingen, det er mange Kvadratmil. Ofte ligger de i Etager under hinanden med flere Tusinde Fods Afstand, hvor dybt nede de hører op, ved heller ingen.

Nu ligger Landskabet hen i lange bløde Drag, dækket af Kornagre og Skov. Ak, saa dansk, tænker man, idet Toget svinger fra Bjærgget ud i det. Men rundt i de store Kornfelter ligger rygende Muldvarpeskud saa store som Himmelbjerget, smaa ildspyende Vulkaner, som ustandselig øges nede fra og er stærkt paa Vej til at omskabe Landet. I en endeløs Række kryber Tipvognene op af den ene Mineskakt og frem over Toppen, vælter Ros og Slagger ned over Skraaningerne og gaar tilbage igen, barbenede Drengkravler rundt i det nedstyrtende Affald og slaas om Kulstykker. Og det hele er indspundet i bedste Kvalitet Kulrøg.

Kornet synes at gro storartet; det er den berømte skotske Havre, saaledes faar den altsaa sine fænomene Kræfter! Men Træerne staar slukøret, med hængende Løv, matte og bedøvet af Osen og Røgtaagen, som om de havde faaet et Slag oven i Hovedet. De er ikke vant til denne Form for Solskin og har trukket deres fineste Ævner hjem. De yderste Grene er afpillet og peger fakiragtig mod Himlen med deres hvide, nøgne Benpiber. —

Gamle Tonner har vist mig Maskinhusene, Kulvaskeriet og den vældige Vifte, som besørger Lufttilførselen ned i Minen. Nu staar jeg paa en brøstfældig Platform, iført Bjærgmandsdragt og med en osende Lampe i Panden. Giv Agt! siger han og slaar den ene Arm om mig, Kontakten hugger i det endeløst vandrende Tov, og Dybet sluger os med en Lyd af styrtende Vandmasser. Et halvt Sekund varer Faldet, et Dunk nedenfra — og vi staar midt i en mørk Klippehule. Langt ude i Siderne blafrer spinkle Lygtemænd i Mørket, lidt Fjeldvæg kommer og forsvinder; ellers ved jeg ingen Ting, jeg klynger mig til Elevatorens Jærnstang og staar musestille. Lampen i min Pande fordrejer bare Mørket om mig og skaber Kaos, den rykker Klippestykker helt ned mod mit Hoved og kaster dem ind i Mulmet igen, og rundt om den smalle Platform koger Dybet. Tæt ved mig

ligger et stort Dyr og slubrer stødvis Vand i sig af en Grube; dets runde Krop taber sig endeløst opefter som en Midgaardsorm. Saa giver Mørket gamle Tonner fra sig igen. «Det der — det er Pumpen, som tager Vandet af Minen!» siger han. «De kunde ellers have benyttet Tiden til at se Dem lidt om. Første Platform — Tusinde Fod! Vil De dybere?»

Naturligvis vil jeg dybere. Og Faldet er der igen — med denne ejendommelige Følelse af, at man farer oven ud af Halsen paa sig selv som Champagne!

«Anden Platform — to Tusinde fem hundrede!»

Der er en til, men jeg kan nok være bekendt at standse her.

Fra Skakten løber der Gange ud til alle Sider, de ligner Rottehuller, enkelte af dem har Skinner i Bunden og er næsten tre Fod høje. Vi vælger en «Hovedfærdselsaare» — den er mere komfortabel, siger Tonner — og skumpler afsted med Overkroppen strakt vandret frem fra Sædet.

«Hovedet, Hovedet!» gentager Tonner uafsladelig, skønt jeg holder det i Højde med Knæerne — «pas paa Hovedet.» Og pludselig faar jeg et Slag oven i Krukken og sætter mig bedøvet ned. «All right!» siger Tonner — «det klarer Begreberne!» Og nu kan jeg virkelig, Hagen sænker sig stille til mine Støvlesnuder, men Rygggen skyder op i en Pukkel, som nu og da skraber Klippen over os; inde i mit Bryst giver det sig til at pibe langt og advarende. Vil man færdes i Jordens Indre, maa man tage Dværgskikkelse paa.

Pludselig lyder der en Torden oppe fra Gangen, Tonner hugger mig i Puklen og hiver mig ind i Mørket mellem to Props. Et langt Tog Kulvogne suser ned forbi os mod Skakten. Vognenes øverste Kant kan lige stryge under Klippen. Og bag Toget skimter jeg en nøgen Jættekrop, som slæber efter den sidste Vogn og stemmer imod af alle Kræfter. «Det er Idioten!» siger Tonner. «Saa De, hvor Hovedet hang ned som et Blylod, og han alligevel gjorde sit Arbejde? Han kunde ikke lære det, men saa en Gang greb Klippen i hans Baghoved og skrabede Hjærnen ud — og nu kan han. Han er den dygtigste Vognstyrer her.»

Det er en halv Mil ud til Periferien, hvor der arbejdes, og jeg er allerede pølvaad og svedig; mine Klæder kan vrides. Ellers er jeg godt med, mine Sanser begynder at virke, jeg er ikke længer henvist til den raa Lugt af

opgemt Mørke og Blod, som hører Besvimelsen til. Staaltovet uden Ende, som bestandig glider over Svellerne ved ens Fødder, snakker helt hyggeligt med, og Tonner har færdedes her nede, siden han som 6 Aars Purk begyndte med at skifte Sporene og koble Vognene sammen. Man kan ikke i Længden lade sig sætte paa Halen, fordi nogle Lærredsskærme, som hænger for at regulere Luftstrømmen, slaar om en som vaade Spøgelser, og det slibrige Mørke maa man lige saa godt som de andre Indvoldsorme kunne vænne sig til.

Tonner fører os ind i en Sidegang, hvor Staaltovet ikke kan færdes. Men Skinnerne løber fremdeles, og inde i en Niche staar et lavbenet, børstet Dyr med hængende Hoved, en Dværghest paa 5 Kvarters Højde, med fladtrykt, bred Krop og afnavet Ryg. Den er født her nede, men har en Gang i sit Liv været oppe paa Jordens Overflade for at se Lyset og gnave Græs; den syntes ikke om det, og saa tog de den ned igen. Nu trækker den de tomme Vogne op til Arbejdslugen og bremser de fulde ned igen til Staaltovet, som fører dem videre. Ellers staar den stille i sin Baas og gotter sig over det dejlige Mørke og tænker med Gysen paa Meningløsheden der oppe. For den er lige saa klog som Idioten, skønt den har sit Baghoved i Behold. Ingen Magt skal faa den til at løfte sit Hoved mere end et Kvarter over Jorden — den sulter hellere ihjel. Men trave kan den — over Sveller og dybe Huller, og vi trykker os fladt ned paa Vognbunden og lader den føre os op til Arbejdslinjen. Tonner har lagt en tung Haand over min Nakke, for at jeg ikke af Vanvare skal løfte Hovedet; men det behøves ikke.

Arbejdslinjen ligger som en hul, fladtrykt Ring med Skakten til Centrum. I Tonners Barn-dom sænkede de Trakten og begyndte at grave sig ud ad — nogle faa Mand. Efterhaanden blev der Plads for flere, og nur er Periferien en halv Mil ude fra Centrum; et lille Tusind Mand ligger derude og graver den bestandig større. Kullaget har tre Fods Tykkelse, oven over det er der Sandstenslag, og det hviler paa fed, sort Ler. Efterhaanden som de arbejder sig ud ad, stables Rummet bag dem til med Ros, for at det hele ikke skal styrte sammen og danne et af disse milde Smilehuller i Jordens Overflade, som angiver saa og saa mange hundrede Mænds Grave.

Saaledes som her skulde Slidets Helvede se ud. Hundreder af nøgne, muskuløse Overkroppe, som rager op af klæbrigt Dynd! Lige

over sig har de Vægten af uhyre Stenmasser, som drypper og drypper Mudder ned over dem, i Øjne og Mund. I alle forvredne Stillinger ligger de og slaar krampagtig i Klippen for at faa saa og saa mange Tons Kul vristet løs; paa Ryggen, paa Siden — nogle ligger med Ansigtet op ad og borer løs, blindet af Dryppet, til he'e Kagen rasler ned over dem og de trækkes ud. Og Lampen i deres Pande osrer, slikker dem med en sort Tunge over Ansigtet, naar de staar paa Hovedet, og laver Vrægebilleder af dem mod Loftet, naar de tænderskærende spænder i for at brække Massen løs. En rød Taage ligger kvalmende fed over det hele, og inde i den hvirvler forbitrede Lemmer, Kroppe knytter sig og springer ud som en Fjeder; Øxer og Hakker gør vandrette Buer, saa Luften piber, idet de gaar til Vægs. En vældig Trædemølle, som har lagt sig om paa Siden og givet sig til at løbe løbsk.

Idioten er kommet op med et Tog tomme Vogne, og for en Stund standser det hele; alle Ansigter vender sig forventningsfuld mod ham, mens Lemmerne falder trætte ned. Han er saa spændende med sit hule Baghoved, hver Mand har sin egen Brander liggende og fyrer den omhyggelig af paa ham. Idioten svarer ikke; men det, at han klarer sig saa knusende godt uden Hoved, er i sig selv en mageløs Vittighed.

Naa, paa'en igen, Kammerater! Hvad Fanden glaner I efter nu, Idioten er borte? Husk, I er Solguder paa en Maade — Lysengle, om man ellers skulde faa det lidt manerligt sagt. Det er Eder, som spreder Sol paa de lykkeliges Vej og slaar Portene op for den nye Morgenrøde! Hver Gang I lader Armene hænge for at spørge med Idioten, synker det elektriske Lys og Guldstrømmen sagtnar sit Løb; ej, der gik en Sky for Solen — hele Livet falder en Tone! Her nede, 2500 Fod under Jorden, springer de Kilder, som nærer den moderne Guldalder; I har faaet det høje Kald at holde dem flydende — kil paa, Mænd!

For hvis de nu tog deres Kluns og gik!

Jörgen Splejs.

- Vil I høre lidt fra Rejsen? —
der er meget, kan I tro!
se fra først af var vi to,
jeg og «gale Jörgen», Splejsen,
Skrædderen, I véd, den Smaa,
godt Humør Vorherre ga' ham,
det skal ingen nu ta' fra ham,
og hvor han ku' hitte paa!

Daglig tredve Kilometer
Landevej vi to har slidt,
og jeg gik og tænkte tidt:
Du er gaaet paa en Peter!
traske her fra Stad til Stad.
stadig op og ned ad Bakke —
saa tog Jörgen paa at snakke,
han var altid ligeglad.

Og hver Gang jeg blev alvorlig,
sænked han sin Røst til Bas:
«W. oh W. C. — was ist das,
er din Mave bleven daarlig?»
Og saa jamred han ved Gud
som en Kat, man træ'r paa Halen;
ja, gemytlig var han, Ka'len,
ikke til at holde ud.

Naa, nu skal jeg ikke nægte,
at han var en Smule fræk,
lod sig aldrig jage væk,
I maa tro, han kunde fægte,
Jörgen kendte til Taktik,
han gik altid Skortevejen,
og en Luns af Lammestegen
i sin Fellejs tidt han fik.

Se, mod Hunde, det kan hænde,
maa man stundom bruge Stok,
og det vidste Jörgen nok,
lappet var hans Bukseende,
men han pynted' den med Smag,
alle Slags kulørte Lapper;
hvad han mangled', det var Knapper,
men de bruges jo'nte bag.

Paa Estradens blanke Brædder
i en Landsby var der Bal,
søde Pi'er i Snesetal,
det var noget for en Skrædder;
han var go' i Dans med Knæk,
og paa Skraa sad Bulehatten,
og han skar' den ud paa Natten,
men til Slut blev Bæstet væk.

Han var gaaet, som De fatter,
ud at svale sig en Stund,
fulgtes til den nære Lund
med sin Fangst, en Gaardmandsdatter,
og da Fyren kom igen
knejsede han stolt med Nakken,
hvisked til mig: «Saa du Pakken?
Du kan tro, hun er en Svend!»

Naa, men al Ting har en Ende,
Jörgen ind til Hvilen gik,
han blev gift med Madam Dick,
Enken med de fire Svende,
han var tynd, og hun var drøj,
men hun havde lidt i Ryggen,
Jörgen gifted sig til Lykken
med Butik paa Byens Strøg.

Jeg har hørt, at han er bleven
Kirkeværge, Jörgen Splejs!
paa en Klippegrund i Svejs,
han ærbødigt spiller Greven,
fine Bukser nu han syer; —
ti mod én endda jeg vædder,
at den reformerte Skrædder
savner Valsens Eventyr!

A. C. Meyer.

Heimkehr aus dem Auslande.

Die Weihnacht ist nah!
 Von der Reise zurück,
 die Gesellen sind wieder da;
 sie sprechen vom Pech und Glück,
 in der Fremde haben sie was erlebt.
 Sie waren in der Schweiz,
 da haben sie gehofft und gestrebt,
 vielleicht auch geliebt, wer weiß? —

Aus dem großen Vaterlande
 und von anderen Ländern,
 sie zogen nach Dänemarks Strände,
 mit Schnellzug und zu Fuß kamen die Männer.
 Vor dem Krieg war es nicht so,
 da konnte man in der Fremde bleiben
 und die Weihnacht feiern anderswo,
 gar man vergaß, daheim zu schreiben.

Wann kommt sie wieder zurück,
 die alte, frohe Wanderzeit?
 Es war eine Zeit vom Glück,
 mit eins oder zwei ins Geleit,
 in die weite Welt zu wandern.
 Aber jetzt, so viele Grenzen sind gesperrt
 für mich und manchen andern.
 Wie ist es doch ganz verkehrt! —

Fort mit Paß und Arbeitserlaubnis!
 Offen müssen die Grenzen sein!
 Es ist wahr und gewiß:
 frei an der Donau und am Rhein,
 sie muß erstehn, die neue Zeit.
 Das Fremden gesetz brauchen wir nicht;
 dann kommen in Völkerverbrüderung wir weit,
 wenn es im Verkehr der Völker erstickt.

Horsens, Julen 1928.

P. Möller Bendixen.

Ljusglimtar.

Ur navernas synpunkt är den tid vi nu leva i en bedrövlig dunkel. Ända sen de skickelse-digra dagarna i Augusti för 14 år sen har det varit så. Da skymdes solen på navernas himmel och en sloja av grymt mörker bredde sig över jorden. Inga svenner kunde mer gå på valsen. Det blev tyst med de glada sångerna på landsvägarna, ja de tystnade betydligt i «Hulerna» också. Landsvägarna blevo totalt stängda för naverna och endast efter mycket noggran prövning fingo vissa yrkesgrupper tillåtelse att komma in i vissa land. Med friheten blev det totalt slut. Om någon nav lyckats komma in i ett land så fick han vackert stanna där, om han ville eller inte. Vår organisation kunde inte längre arbeta för sin ideella uppgift. Det blev att taga till surogatuppgifter sådana som fläskpackeförsändelserna ifrån Danmark. Nåja det var ju «Liebesgaben» åt landsmän å hungerställder platser men inte drog C. U. K. någon förtjänst därav, ånej, det ha vi nog i sorgligt minne.

Sedan ljusnade det dock och en god del naver kunde ge sig ut, men något valseliv blev det inte, ty det var inte i dessa nejder där

valselivet praktiserades som naverna kunde få ställa sin yrkeskonst till förfogande. Att sätta sig på tåget och resa ett par dagar till någon avlägsen plats för att få arbeta där en säsong och sedan resa hem igen, det är inget naverideal. Nej, för naverlivet och naveriden var det och är fortfarande ett dunkel. Vid gränserna skola pass uppvisas och är den resande icke handelsresande eller turist utan en hantverk-sven, en industriarbetare då kan han riskera att inte få komma in. Ock har han turen att få komma in så får han visserligen söka arbete men det är inte så säkert att han får tillåtelse att börja det. Ock naverklubbarna krympa samman, ja en god del av dem dö. Solen på navernas himmel är fortfarande skymd.

Men dock glimtas det ibland ett ljussken som ingiver hopp på nytt. Det kommer från olika horisonter, ibland starkt, ibland svagare. Men ljus är ljus så länge det varar och varifrån det än kommer. Jag hade tänkt påminna om några av de starkare glimtarna. En av dem var Aashuskongressen 1921! Den samlades i en tid då det såg mycket kritiskt ut. Nya omvälvningar hotade då på Continenten. Ännu 3 år efter fredslutet gingo krigsetyningarna så starka att det såg i det närmaste hopplöst ut för naverorganisationen, vilken ju är starkt besöende av fred och frihet.

Aarhuskongressen blev dock den fyrbåk som kom att lysa på navernas väg under flera år. Det blev en uppräckning ur modlösheten och vad mer den blev ett bevis för att det fanns en stark kärntrupp inom C. U. K. som trots matgångarna ville föra den vidare. Aarhuskongressen blev en kraftig ljusglimt.

Men låtom oss blott i förbigående nämna de uppiggande ögonblik då en eller annan nav kommit från syden och vittnat om att det trots motigheterna har varit möjligt att få en kortare tids arbete därnere.

Under innevarande år har det glimtat flera gånger.

Vid de skandinaviska pressmännens inter-parlamentariska möte i Stockholm diskuterades frågan om passens slopande mellan de skandinaviska länderna. De svenska och finska ombuden talade för ett bortskaffande av dem, men de danske och de norske ombuden ansågo tiden ännu ej vara inne. Men för blott en månad sedan intervjuade tidningen «Arbetet» de danska myndigheterna i saken och fingo till svar att, ville bara Sveriges regering vara med därpå så nog ville Danmarks avskaffa passen. Det riktigt lyser ibland!

På sistone har ännu en händelse inträffat som ifrågasättas kan en om inte den är begynnelsen till en ny och friare tid, sådan som vi naver så innerligt längta efter. Enligt fackpressen har Frankrike gjort en överenskom-

melse först med England och sedan med Tyskland om ett inresebyte för 500 unga hantverkarynglingar. Det är en händelse som är värd att bli uppmärksammas. Det är en ljusglimt som angår navererna. Måtte den snart nog följas av flera liknande men större, ty dessa måste oviltkorligen återverka till naverernas fördel.

Vi vilja hoppas det, att den dagen snart rändas då det icke endast glimtar gäckande ljus i mörkret, utan att snart nog solen stiger upp och lyser klart på naverernas väg. Leve den dagen!

G. S. N.

Vi Naver!

Mel.: Aah! Malene, hvor du har forandret dig...

Vi er Nordens raske Haandværkssvende,
og Alverden glade rundt vi rende.
Snart i Orienten,
ender vi minsanden;
men *vort Mærke* kan de altid kende.
Glade Viser præger al vor Færden,
derfor Halsen tør lidt ofte er den.
Altid sang vi glade,
lavede lidt Ballade.

Vi er Svende — over hele Verden.
Nordens Sønner stadig drager
ud fra Hjemmet højt i Nord,
snart vi staar — hvor Nilen vander —
paa de gamle Faraoners hellige Jord.

Vi i Tyskland leved af Poteter,
mest paa Grund af manglende Moneter.
Højt vi Lykken priste,
at vi ej blev spiste
af Væggelus, i Østrig, hvad før set er.
I Svejts vi leved højt paa Svejtserosten,
men skal ikke klage stærkt paa Kosten.
Ristede Kastanier,
tomme, tykke Kranier,
naar vi havde smagt for stærkt paa Mosten.
Øl, Chianti, rød Bourgogne, Asti.
Tak! Saa «Næse» paa.
Gaasemarch af hundred Naver,
den ku' «Osten» ikke altid saadan blæse paa.

Vi i Buda-Pest en Tid tog Stade;
men jeg siger: Kryds, for en Ballade.
Ih! du store gode,
otte Mand, vi boede,
paa et Hummer, vi blev trykket flade.
Skidtet laa omkring vist en Mil tyk,
og vi følte os ej saadan hel tryk.
Ej det hjalp vi mukked,
saa vi Sækken hugged,
og vil nu til Joppe paa Kamelryg.
Til Jerusalem vi drage,
derfra saa til Bethlehem,
over Grækenland tilbage og vil se,
om vi derfra pr. «Schub» kan bli' sendt hjem.

«Silde».

Hvad man kan læse paa Valsen i Tyrol.

Som bekendt træffer man i katolske Lande ofte paa Krucifikser og Madonnabilleder, opstillede ved Landevejen, til «Vederkvægelse» for Troende. — I Tyrol — og tildels i det bayerske Højland — har Befolkningen endvidere for Skik at opstille et Krucifiks, hvor den ene eller anden i Aarenes Løb er styrtet ned eller ellers kommet af Dage. Disse «Kors» forsynes da med en Indskrift, der fortæller om Afdøde — ofte i meget drastiske Vendinger, saa drastiske, at noget lignende ikke kunde tænkes i de protestantiske Lande. — Et saadant «Minde» kaldes for en «Marterln», og gengives i nedenstaaende enkelte saadanne fra Tyrol. — Hvad mener man f. Eks. om følgende:

Im hohen Alter endlich ist in die Grub' gehatscht
Die Jungfer Trina Spötl, die immer hat getratscht.
O christlicher Wanderer, schleunig dich aus dem Staube
[mach',

Sonst steht sie auf und redet dir auch am End' was nach!

*

Hier oben sprang aus Liebesweh
Katharina Parseller in den Zireiner See.
Der soll doch, wenn sie tut vors Himmeltörel hatschen,
Der heilige Petrus versetzen ein paar tüchtige Watschen!
Wegen so was braucht man nit ins Jenseits gleich zu
[wandern,

Man findet ja auf Erden hier mit Leichtigkeit wen andern.

*

Nunmehrö hält seine ewige Rast
Der hier begrabene Außerferner Wast.
Er war der größte Raufbold, Stänkerer und Lümmel,
Kein Mensch konnt' ihn im ganzen Dorfe leiden;
O du lieber, grundgütiger Herrgott im Himmel,
Du bist wahrhaftig um ihn auch nit zu beneiden.

*

Die ganze Zeit nix als g'soffen,
Endlich vom Schlag getroffen.
Johann Christian Reiter,
Wenn er noch leben tät', er saufet weiter.

*

O Wanderer, betrachte dir von vorne und von hinten
Dies Martertaferl, und du wirst schon überall was finden.

(Vorderseite)

O frommer Christ, tue mein gedenken
Und mir ein paar Vaterunser schenken!

(Rückseite)

Setz' deinen Hut auf, nimm den Stecken,
Nun kannst du mich am Buckel lecken!

Amen!

*

Johann Girth,
Schwarzer Bärenwirt.
Z'viel Bier, Wein, Schnaps und Rum —
Delirium.

*

Doktor Medicinä Friedrich Kraus,
Ins Jenseits schickte viele er voraus,
Eh' er sich selber ließ begraben —
Er wollte drüben gleich Gesellschaft haben.

*

In dieser schwarzen Totentruch
Ruht anjetzt der Lahner Much.
Er besaß vier Goas, zwei Kühe und drei Kälber,
Das größte aber war er selber.

Redaktion og Ekspedition:

H. J. Larsen, Postfach Zürich (Schweiz).

Druck: Genossenschaftsdruckerei Zürich.